

พระคำของพระเจ้า

ชั้นประถมปลาย J 2-1

สารบัญ

บทที่ 1 พระคัมภีร์คือพระวจนะของพระเจ้า

บทที่ 2 การเก็บรักษาพระคัมภีร์

บทที่ 3 พระคัมภีร์ของคนไทยวันนี้

บทที่ 4 ธรรมเนียมปฏิบัติ

บทที่ 5 ประวัติศาสตร์

บทที่ 6 บทประพันธ์

บทที่ 7 ผู้พยากรณ์ใหม่

บทที่ 8 ผู้พยากรณ์น้อย

บทที่ 9 พระกิตติคุณ

บทที่ 10 พระธรรมกิจการ

บทที่ 11 จดหมายฝาก

บทที่ 12 วิวรรณ์

บทที่ 13 พระคัมภีร์กับตัวเรา

บททดสอบความเข้าใจ

1

พระคัมภีร์ดี@พระคุณของพระเจ้า

เป้าหมาย เพื่อให้รู้ว่าพระคัมภีร์ได้เขียนขึ้นโดยได้รับการดลใจจากพระเจ้าและให้เด็กๆ อ่านพระคัมภีร์ทุกวัน เพื่อจะรู้จักพระเจ้ามากขึ้น

พระคัมภีร์ 2 ทิโมธี 3:14-17 2 เปโตร 1:19-21

ข้อท่องจำ “เพราะว่าคำของผู้เผยพระวจนะนั้นไม่ได้มาจากความคิดในจิตใจของมนุษย์ แต่มนุษย์ได้กล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้าตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงดลใจเขา” 2 เปโตร 1:21

ข้อคิดสำหรับครู

วัยเด็กเป็นวันที่อยากรู้อยากเห็น เขาชอบค้นคว้า ทดลองและซักถาม พลังทำให้เขาสามารถค้นพบความคิดที่แปลกใหม่เสมอ เป็นเหตุทำให้เขาทั้งหลายตกอยู่ในอันตรายต่างๆ เพราะรับความคิดและคำแนะนำที่ผิดๆ ได้

บทเรียนอาทิศจนนี้จะลบล้างความคิดต่างๆ ที่อยู่ในหนังสือวิทยาศาสตร์ที่ให้ความคิดเห็นที่ไม่มีพระเจ้าเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เด็กๆ เข้าใจว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า เพราะถ้าไม่มีความเข้าใจนี้เป็นพื้นฐานแล้วเด็ก อาจจะตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของหลักศาสนศาสตร์ ข้อคิดเห็นและคำแนะนำต่างๆ ที่ไม่ตรงกับพระวจนะและน้ำพระทัยของพระเจ้า ใ้เราเริ่มปูพื้นฐานแห่งพระวจนะของพระเจ้าลงบนจิตใจของเด็กๆ ในอาทิศจนนี้ เพราะไม่มีอะไรจะช่วยทำให้ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณ ของเขามั่นคงได้ นอกจากพระคำของพระองค์

นำสู่บทเรียน

เกมส์พระคัมภีร์

ให้แบ่งกลุ่มๆ ละ 3-5 คน เตรียมกระดาษโปสเตอร์ ปากกา หัวข้อ “พระคัมภีร์พิเศษกว่าหนังสือเล่มอื่นอย่างไร?” ให้แต่ละกลุ่มแสดงความคิดเห็นเขียนลงในกระดาษ จากนั้นเสนอรายงานหน้าชั้นเรียน

บทเรียนจากพระคัมภีร์

พระคัมภีร์เป็นพระวจนะที่พระเจ้าตรัสกับเรา เคยสงสัยบ้างไหมว่าครุฑและแนใจได้อย่างไรว่าเป็นพระวจนะของพระเจ้า ดีปดาห์นี้เราจะเรียนถึงความเป็นมาของพระคัมภีร์ และหลักฐานที่จะช่วยให้เราแน่ใจว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า

การที่เราจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาของพระคัมภีร์ให้ชัดเจน เราจะต้องย้อนดูประวัติศาสตร์ การเริ่มต้นของชนกลุ่มหนึ่งที่เราเรียกว่า **ชนชาติอิสราเอล** (แสดงภาพ 1-1) บรรพบุรุษคนแรกของชนกลุ่มนี้คือ **อับราฮัม** พระเจ้าทรงนำอับราฮัมและครอบครัวของเขาไปยังแผ่นดินคานาอันท่านได้มีสัญญาพันธสัญญากับพระเจ้าองค์ที่ยิ่งแท้ และพระองค์ทรงให้คำสัญญาแก่ท่านว่าพงศ์พันธุ์ของท่านจะเป็นผู้ครอบครองแผ่นดินนี้ หลายปีผ่านไปยาโคบซึ่งเป็นหลานของอับราฮัมมีบุตรชายทั้งหมด 12 คน พระเจ้าทรงเปลี่ยนชื่อ ยาโคบมาเป็นอิสราเอล ดังนั้น บุตรชายทั้ง 12 คนจึงถูกเรียกว่าเป็น “ลูกหลานของอิสราเอล” พวกเขาบางคนอาจจะจำได้ว่าบุตรชายของยาโคบคนหนึ่งชื่อ (แสดงภาพ 1-2) **โยเซฟ** ได้ถูกขายไปเป็นทาสที่ประเทศอียิปต์และต่อจากนั้นพี่ชายทั้ง 11 คน ช่วงที่เกิดการกันดารอาหารครอบครัวและพ่อของเขาคือ ยาโคบ ได้ย้ายไปอยู่ในอียิปต์กับโยเซฟ

หลายปีผ่านไปชนชาติอิสราเอลหรือที่เรียกกันว่า ชนชาติอียิปต์ ก็ได้ตั้งรกรากของเขายู่ในอียิปต์และมีลูกหลานมากขึ้น ดังนั้น คนอียิปต์จึงหาทางข่มเหงชนชาติอียิปต์โดยทำให้พวกเขาเป็นทาส แต่พระเจ้าทรงช่วยเหลือชนชาติอียิปต์โดยส่งโมเสสให้นำชนชาตินี้ออกจากอียิปต์กลับไปยังแผ่นดินที่พระเจ้าสัญญาว่าจะให้แก่พงศ์พันธุ์ของอับราฮัม ชนชาติอิสราเอลอาศัยอยู่ในแผ่นดินอียิปต์นานถึง 430 ปี ในเวลาที่พวกอิสราเอลตั้งถิ่นที่อยู่ซึ่งที่เชิงภูเขาซีนาย (แสดงภาพ 1-3) พระเจ้าได้ประทานบัญญัติ 10 ประการ ให้แก่เขาทั้งหลายเป็นบัญญัติแรกที่พระเจ้าทรงเขียนไว้บนแผ่นศิลา แต่โมเสสได้ทำแผ่นศิลานั้นแตกเพราะความโกรธที่เห็นพวกอิสราเอลทำบาป พระเจ้าจึงทรงประทานบัญญัติ 10 ประการให้ใหม่

คำถาม ทำไมต้องมีบัญญัติสำหรับพวกอิสราเอล? (ให้เวลาอภิปราย)

เหตุผลอย่างหนึ่งคือ ในเวลานั้นชนชาติอิสราเอลอาศัยอยู่ท่ามกลางคนต่างชาติที่นับถือพระอื่น ๆ และกำลังชั่วร้ายด้วยการกราบไหว้พระเหล่านั้น อย่างเช่น คนกลุ่มหนึ่งนำลูกไปเผาเป็นเครื่องบูชาถวายต่อพระโมเลค พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะแยกพลไพร่ของพระองค์ออกจากการกระทำบาปเหล่านั้น จึงทรงประทานบัญญัติ 10 ประการเป็นพื้นฐานรวมทั้งกฎบัญญัติอื่นๆ ที่เราจะศึกษากันในบทต่อไปด้วย

คำถาม ทำไมพระเจ้าต้องเขียนบัญญัติของพระองค์ไว้? (ให้เวลาอภิปราย)

ครุฑจะขอความให้เด็กหนึ่งคนฟัง ให้คนนั้นกระซิบบอกข้อความที่ได้ยินกับคนต่อไป ทำไปเรื่อยๆ จนครบทุกคนที่อยู่ในห้อง (ข้อความที่ใช้ในการกระซิบคือ “พระคัมภีร์ถูกพิมพ์ขึ้นเป็นภาษาไทยในปี ค.ศ.1834”) ให้คนสุดท้ายพูดดังๆ ว่าเขาได้ยินอะไร แล้วให้อ่านประโยคเดิมอันแรกที่ถูกต้อง

หนังสือพระคัมภีร์ทั้งหมดมี 66 เล่ม พระเจ้าทรงดลใจให้มีคนเขียนหลายคน มีประมาณ 35-40 คน ซึ่งมีอาชีพและลักษณะนิสัยที่แตกต่างกัน ใช้เวลาเขียนเป็นระยะเวลาถึง 1600 ปี พระเจ้าทรงให้ผู้เขียนหลายคนหลายอาชีพ นี่เป็นสิ่งหนึ่งที่พิสูจน์ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ดลใจผู้เขียน เพราะว่าทุกเรื่องที่เขียนนั้นก็สอดคล้องไปในทิศทาง

เดียวกัน ผู้เขียนคนแรกคือ โม่เส่ล ได้เขียนก่อนพระเยซูมาบังเกิดหลายศตวรรษจนถึงผู้เขียนคนสุดท้ายคือ ยอห์น ได้บันทึกนิมิตที่เขาได้เห็นในหนังสือวิวรณ์ หลังจากที่เขาเขียนขึ้นแล้วประมาณ 100 ปี พระคัมภีร์มีโครงสร้าง เรื่องที่สำคัญเรื่องเดียวคือ พระเจ้าและความรอดที่ทรงประทานให้มนุษย์โดยทางพระเยซูคริสต์ คนเหล่านั้นที่เป็นผู้เขียนพระคัมภีร์อาศัยอยู่ที่ไหนบ้าง? อาจจะไม่มีการเขียนที่บันทึกข้อความต่างๆ อย่างสะดวกสบาย เพราะแท้จริงแล้ว พระคัมภีร์ส่วนใหญ่ถูกเขียนในขณะที่ผู้เขียนอยู่ในสภาพและสิ่งแวดล้อมที่ต้องเผชิญกับความทุกข์ยากลำบาก บางตอน ถูกเขียนตอนที่อยู่ในคุกที่กรุงโรม หนังสือเล่มหนึ่งถูกเขียนขึ้นโดยนักโทษที่ถูกเนรเทศไปอยู่ที่เกาะแห่งหนึ่ง ผู้เขียนหลายคนได้บันทึกข้อความลงบนหนังสัตว์หรือกระดาษหยาบๆ ต้องใช้ปากกาที่ทำด้วยขนนก ขนเม่น หรือกระดูก และเขียนภายใต้แสงริบหรี่หรือแสงของเทียนไขหรือตะเกียงดวงเล็กๆ

เราอาจจะสงสัยว่าทำไมจึงใช้เวลาเขียนนานถึง 1600 ปี การรวบรวมหนังสือทุกเล่มที่มีประเด็นสำคัญเรื่องเดียวกันตั้งแต่เริ่มต้นจนจบได้มีอยู่วิธีเดียวคือ โดยการที่พระเจ้าทรงดลใจผู้เขียนทุกคนให้เขียนในจุดเดียวกัน การดลใจ หมายถึง การที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยให้เราได้ยินถ้อยคำที่มาจากพระเจ้า ข้อท่องจำอาทิที่ว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดลใจผู้เขียนให้บันทึกข้อความที่มาจากพระเจ้าไปถึงมนุษย์” ไม่ได้หมายความว่าผู้เขียนจะเป็นเหมือนหุ่นยนต์ หรือเครื่องจักรที่จะเปิดสวิตช์ให้เขียนตามที่พระวิญญาณบอกให้เขียน แต่หมายถึงว่าพระวิญญาณทรงนำความคิดและการใช้คำพูดของเขาเพื่อจะได้บันทึกพระคำที่มาจากพระเจ้าอย่างแท้จริง

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญในพระคัมภีร์ เป็นสิ่งพิสูจน์ให้เห็นว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ดลใจในการเขียน นอกจากนี้เหตุผลนี้แล้วยังมีเหตุผลอื่นอีกคือ คำพยากรณ์ที่บันทึกไว้นั้นเป็นจริงและสำเร็จ เช่น การพิพากษาเมืองที่เต็มไปด้วยความชั่วร้าย, เรื่องการประสูติและการวายพระชนม์ของพระเยซู, คำพยากรณ์หลายอย่างสำเร็จแล้ว และยังมีหลายสิ่งที่กำลังจะสำเร็จ ให้อ่านพระธรรม อิสยาห์ 9:6, ลูกา 2:11, โยเอล 2:28-32 กิจการ 2:1-4, 14-21 ข้อพิสูจน์ประการที่สาม คือ อิทธิพลของพระคัมภีร์ที่มีต่อสังคมโลกของพวกมนุษยิกินคนได้ เปลี่ยนเป็นกลุ่มชนที่สงบไม่มีพิษภัยได้โดยพระวาทะของพระเจ้า และข้อพิสูจน์อีกอย่างหนึ่ง เกี่ยวกับความจริงในพระวาทะของพระเจ้าคือ คนบาปจะไม่เขียนหนังสือเพื่อกล่าวโทษหรือชี้ความผิดในชีวิตของตนเอง แม้แต่พวกคนดีๆ อาจจะไม่ยอมรับผิดและกลับใจใหม่โดยไม่ได้รับการดลใจจากพระเจ้า แต่พระวาทะของพระเจ้าบันทึกไว้สำหรับทั้งผู้ที่กระทำความดีและกระทำความชั่ว

พระคัมภีร์ได้บันทึกความจริงเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และประวัติศาสตร์หลายสิ่งซึ่งมนุษย์เพิ่งค้นพบได้ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์นานมาแล้ว หนังสือคัมภีร์ไม่ได้ตั้งใจที่จะบันทึกเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์แต่เป็นการเปิดเผยของพระเจ้าต่อมนุษย์ อย่างไรก็ตามวิทยาศาสตร์และพระคัมภีร์ไม่มีข้อขัดแย้งกัน อิสยาห์ได้กล่าวถึงความกลมของโลกร (อิสยาห์ 40:22) แต่หลังจากนั้น 1,500 ปี มนุษย์ยังมีความกลัวที่จะเดินทางไปไกลๆ เพราะกลัวจะตกโลก ประมาณ 200 ปีมาแล้วหมดได้เอาปลิงมาเกาะที่คนไข้เพื่อจะดูดเลือดส่วนที่เกินออก ที่จริงการการทำอย่างนั้นจะทำให้คนไข้เสียชีวิตได้ เลวีนิติ 17:11 กล่าวว่า “เพราะว่าชีวิตของเนื้อหนังอยู่ในเลือด”

ข้อพิสูจน์อื่นอีกคือ พระคัมภีร์ได้รับการเก็บรักษาและป้องกันไว้อย่างอัศจรรย์ อาณาจักรและกลุ่มลัทธิต่างๆ พยายามที่จะทำลายพระคัมภีร์แต่พระเจ้าทรงปกป้องพระวาทะของพระองค์ ไม่มีใครกล้าปฏิเสธอธิปไตยอำนาจของพระเจ้า และพระวาทะของพระองค์จะไม่สิ้นสูญทำลาย

เราควรจะอ่านพระวาทะของพระเจ้าและนำมาปฏิบัติ พระคัมภีร์บอกว่าพระเจ้าคือเพื่อนที่ดีที่สุดของเรา วันนี้ใครบ้างที่ยังไม่มีเพื่อนที่แสนดีคนนี้ในชีวิต หากเด็กๆ อายากรู้จักพระเจ้าก็ไม่ยาก (นำเด็กอธิษฐานรับเชื่อ)

อธิษฐาน

ขอให้ทุกคนก้มศีรษะ ให้ครุฑนำอธิษฐาน “ทำแต่พระเจ้า ขอขอบคุณสำหรับพระวาระอันล้ำค่าของพระองค์ ขอช่วยเราให้ดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระองค์ ถ้าเรายังสงสัยหรือไม่เข้าใจในพระองค์ขอทรงช่วยให้เราได้พบคำตอบจากพระวาระของพระองค์และขอทรงโปรดให้เราสัมผัสถึงพระองค์ในจิตใจ อธิษฐานในพระนามพระเยซูคริสต์”

คำถามทบทวน

1. หนังสือพระคัมภีร์ทั้งหมดรวมกันแล้วมีกี่เล่ม? (66 เล่ม)
2. ผู้เขียนพระคัมภีร์คนแรกคือใคร? (โมเสส)
3. ผู้เขียนพระคัมภีร์คนสุดท้ายคือใคร? (ยอห์น)
4. มีผู้เขียนทั้งหมดประมาณกี่คน? (35-40 คน)
5. ระยะเวลาในการเขียนใช้ประมาณกี่ปี? (1600 ปี)
6. เพราะเหตุใด เราเชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นพระคำของพระเจ้า? (อภิปราย)

กิจกรรม

เกมส์ข้อท่องจำ

เตรียม บัตรแข็งที่เขียนชื่อพระคัมภีร์ไว้แล้ว ให้เขียนบัตรละ 1 คำ จากนั้นนำบัตรมาปนกัน แล้วให้คนหนึ่งออกมาหยิบบัตรเพื่อต่อให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง เอาบางคำออก ให้คนหนึ่งท่องและบอกคำที่หายไปให้ถูกต้อง

เค้าคือใครกันนะ

จากคำใบ้สิ่งที่เขาทำและหนังสือที่เขาเขียนในพระคัมภีร์ที่ให้ไป
ลองหาคำตอบดูว่า เค้าคนนั้นคือใครกัน

เคยฆ่ายักษ์
เขียนหนังสือบทเพลง
แห่งการสรรเสริญ

กษัตริย์ที่มีปัญญาเป็นเลิศ
เขียนหนังสือที่เปี่ยมด้วยสติปัญญา

คนเก็บภาษีที่เป็นสาวกของพระเยซู
เขียนหนังสือเล่มแรกในพระคัมภีร์เล่ม

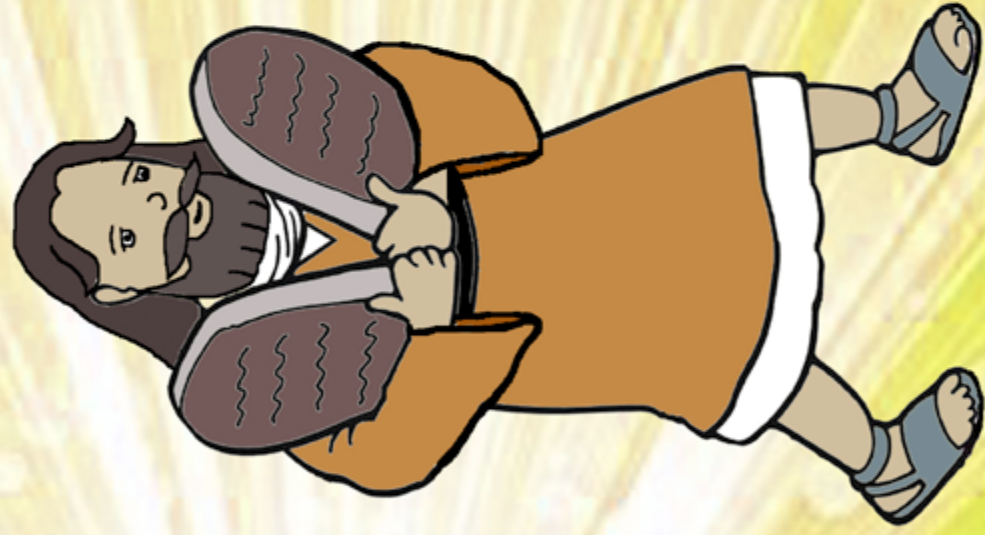
นำชนชาติอิสราเอลออกจากอียิปต์
เขียนหนังสือ 5 เล่มแรกในพระคัมภีร์

นายแพทย์ที่เดินทางไปกับเปาโล
เขียนพระกิตติคุณเล่มที่ 3

นำชนชาติอิสราเอลเข้าสู่คานาอัน
เขียนหนังสือประวัติศาตร์เล่มแรก

2

การเก็บรักษาพระคัมภีร์

เป้าหมาย เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของการเก็บรักษาพระวจนะของพระเจ้า หนุนใจให้เด็กๆ จดจำ และรักษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยการท่องจำ

ข้อพระคัมภีร์ 1 พงศาวดาร 34:8-21

ข้อท่องจำ “ข้าพระองค์ได้ละสมพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์” สดุดี 119:11

ข้อคิดสำหรับครู

งานคัดลอกพระคัมภีร์ไม่ใช่เรื่องง่าย จะต้องนั่งอยู่ที่โต๊ะทำงานวันละ 10-12 ชั่วโมง คงจะทำให้เหนื่อยมาก เป็นงานที่ต้องระมัดระวังและมีความรับผิดชอบสูง สำหรับผู้ที่รู้ว่าการงานของพระเจ้าที่มีค่าสูงสุดเขาจะทำโดยมิให้มีการผิดพลาด ผู้ที่ทำหน้าที่คัดลอกพระคัมภีร์จะต้องรักษาชีวิตของเขาให้สะอาดและมีจิตใจที่บริสุทธิ์ เมื่อทำไปนานๆ อาจเกิดความท้อแท้ใจเพราะจะต้องทำงานอย่างละเอียดรอบคอบ บางทีพวกเขาอาจจะสงสัยว่างานที่เขาทำอยู่นั้นจะเกิดผลคุ้มค่ากับความลำบากนั้นหรือเปล่า แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่กับเขาทั้งหลายและพระเจ้าทรงประทานพระดำรัสของพระเจ้าโดยมิมีการผิดพลาดเลย

นำสู่บทเรียน

เกมส์ต่อคำ (โดมิโน)

ตัดกระดาษ 66 แผ่น เขียนชื่อพระธรรมทั้ง 66 เล่มในพระคัมภีร์แผ่นละ 1 เล่ม เช่น ปฐมกาล อพยพ ทำเหมือนกัน 2 ชุด (อาจจะพิมพ์แล้วตัดกระดาษก็ได้)

แบ่งเด็กเป็น 2 กลุ่ม ให้ทั้งสองกลุ่มแข่งกันต่อเรียงชื่อพระคัมภีร์โดยไล่ตั้งแต่ ปฐมกาลไปจนถึงวิวรณ์ กลุ่มไหนเสร็จก่อนและถูกต้องเป็นฝ่ายชนะ อาจจะทำให้เด็กๆ เปิดอ่านสารบัญเพื่อดูลำดับชื่อพระคัมภีร์ก่อนสัก 5 นาที จากนั้นค่อยเล่นเกม

บทเรียนจากพระคัมภีร์

เมื่อมีการบันทึกพระวจนะของพระเจ้ามีการเก็บรักษาและป้องกันไว้เพื่อไม่ให้เกิดการเสียหายตั้งแต่แรก และตลอดมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ ในประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลในยุคแรกถือว่าเรื่องนี้เป็นสิ่งจำเป็น (อ่าน 2 พงศาวดาร 34:8-21)

คำถาม ฮิลคียาห์มหาปุโรหิตพบอะไรขณะที่มีการซ่อมแซมพระวิหาร? (ให้เด็กตอบ)

พวกอิสราเอลไม่ได้มีศรัทธาพระเจ้าเป็นเวลาหลายปีก่อนถึงสมัยของกษัตริย์โยสิยาห์ พวกเขาพากันกราบไหว้บูชารูปเคารพแทนพระเจ้าและหลงลืมพระวจนะของพระองค์ โยสิยาห์เป็นกษัตริย์ที่รักพระเจ้าพระองค์ได้ทำหลายสิ่งเพื่อฟื้นฟูการนมัสการพระเจ้าในอิสราเอล ทรงออกคำสั่งให้ซ่อมแซมและทำความสะอาดพระนิเวศของพระเจ้า ช่วงเวลานั้นเองฮิลคียาห์มหาปุโรหิตได้พบหนังสือธรรมบัญญัติ เขาได้คัดลอกธรรมบัญญัติส่งถวายต่อกษัตริย์โยสิยาห์ทันที โยสิยาห์ได้ขอให้ธรรมจารย์อ่านธรรมบัญญัติให้ฟัง เมื่อได้ฟังก็รู้และเข้าใจถึงความสำคัญของพระวจนะของพระเจ้าและเกิดความยำเกรงพระเจ้าแทนชนชาติอิสราเอลที่ไม่ได้ดำเนินตามพระวจนะของพระองค์ โยสิยาห์ปรารถนาที่จะเห็นการนมัสการพระเจ้าของชนชาติอิสราเอลอีกครั้ง ดังนั้น พระวจนะจึงได้ถูกเก็บรักษาไว้อีกครั้ง

คำถาม พระคัมภีร์เดิมเขียนเป็นภาษาอะไร? และมาถึงเราอย่างไร? (ให้เด็กคำตอบ)

พระคัมภีร์เดิมเขียนเป็นภาษาฮีบรู ในสมัยก่อนยังไม่มีเครื่องพิมพ์แต่มีการคัดสำเนาเพื่อเผยแพร่ ผู้ที่มีหน้าที่ในการคัดสำเนาคือธรรมจารย์หรือพวกอาลักษณ์ ซึ่งมีความละเอียดรอบคอบในการคัดสำเนาให้เหมือนกับต้นฉบับ ในบางกรณีเมื่อเอกสารที่สำคัญหมดอายุเก่าหรือไม่ได้ใช้คนยิวจะฝังสิ่งเหล่านั้นไว้ แต่จะทำการคัดลอกไว้อย่างดีและถูกต้องโดยพวกธรรมจารย์ การคัดลอกพระวจนะของพระเจ้าเป็นภาษาฮีบรูนั้นถือว่าเป็นเรื่องบริสุทธิ์ ผู้คัดลอกจะต้องทำความสะอาดปากกาของเขาก่อนจะคัดลอกคำว่า “พระเจ้า” ทุกครั้ง

ผู้คัดลอกคนแรกได้ใช้ไม้ปลายแหลมเขียนบนดิน ต่อมาคนยิวพยายามทำให้นักหนังสือมีความคงทนมากขึ้นโดยการเขียนบนกระดาษโบราณซึ่งทำจากหนังแกะ และ นอกจากนี้ก็เขียนบนเครื่องปั้นดินเผา แผ่นศิลา แผ่นดินเหนียวและแผ่นที่ฝัง รูปแบบของหนังสือก็เป็นหนังสือม้วน บางที่ยาวถึง 30 ฟุต (แสดงภาพ 2-1) (ครูอาจเตรียมม้วนหนังสือจำลองที่เขียนชื่อพระคัมภีร์ให้เด็กๆ ดู) ม้วนหนังสือได้รับการคัดลอกด้วยมือ ดังนั้น จึงเป็นสิ่งที่มีค่ามาก เขาเก็บหนังสือที่คัดลอกไว้ในธรรมศาลา เมื่อพระเยซูเสด็จเข้าไปในธรรมศาลาและยืนขึ้นอ่านพระวจนะในม้วนหนังสือ ก็น่าจะเป็นหนังสือม้วนที่มีแต่พระคัมภีร์เดิมอย่างเดิม

พระคัมภีร์ใหม่บันทึกเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของพระเยซู คำสอนของพระองค์ และเรื่องราวเกี่ยวกับสวรรค์ซึ่งเขียนเป็นภาษากรีก ภาษากรีกคือภาษาที่ใช้ทั่วไปในสมัยนั้น ในสมัยพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่มีหลายฉบับบันทึกเรื่องราวทางประวัติศาสตร์และวรรณคดีเหมือนกัน แต่อาจจะเป็นไปได้ว่าคนที่เขียนเกี่ยวกับเรื่องศาสนาบางคนไม่ได้รับการดูแลจากพระเจ้าในการเขียนของเขา ดังนั้น คนของพระเจ้ากลุ่มหนึ่งจึงรวมตัวกันเพื่อตรวจสอบว่าพระคัมภีร์เล่มใดได้รับการดูแลจากพระเจ้าในการเขียน (แคนนอน) (2ทิโมธี 3:16) พระองค์ทรงสำแดงพระองค์เองและดูแลใจให้มนุษย์เขียนถ้อยคำของพระองค์เป็นพระคัมภีร์ คำว่า “แคนนอน” หมายถึง อำนาจหรือกฎเกณฑ์ที่ใช้เป็นมาตรฐานในการตรวจสอบพระคัมภีร์เป็นบรรทัดฐานของความเชื่อและการปฏิบัติหรือรายชื่อหนังสือต่างๆ อันเป็นที่ยอมรับอย่างเป็นทางการว่าเป็นส่วนหนึ่งของพระคัมภีร์ ในราว ค.ศ.400 มีหนังสือหลายเล่มได้รับการคัดเลือก

เป็นต้นฉบับเพื่อจะพิมพ์เป็นพระคัมภีร์ฉบับมาตรฐานซึ่งก็คือพระคัมภีร์ที่เราใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ พระคัมภีร์เดิมถูกเขียนขึ้นก่อนพระเยซูมาบังเกิด แต่หลังจากพระเยซูประสูติ 500 ปีอิทธิพลของคริสเตียนและพระคัมภีร์แพร่ไปทั่วยุโรป แต่การศึกษาค้นคว้าได้ลดน้อยลงช่วงยุคกลาง บางทีเราเรียกยุคระหว่าง 500-1000 ปีว่าเป็นยุคมืดเพราะเป็นเวลาที่มีการเรียนรู้น้อยมากหรือแทบจะไม่มีมีการเรียนรู้อะไรเลย ในระยะ 500 ปีนั้นไม่มีการอ่านการเขียนหรือมีความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับพระคัมภีร์เลย

ในยุคกลางยังไม่มีเครื่องพิมพ์ ดังนั้น การคัดลอกพระวจนะจะต้องทำด้วยมือ ทุกสำนักของศาสนาจะมีห้องเขียนหนังสือ คนที่มีหน้าที่คัดลอกพระคัมภีร์จะต้องทำงานหนักและใช้ความอดทนเป็นอย่างมาก ในการคัดลอกและการเขียนลวดลายตกแต่งริมกระดาษให้สวยงาม ในระหว่าง ค.ศ. 500-1000 ได้มีผู้คงแก่เรียนชาวกรีกคนหนึ่งเรียกว่า แมซิเธอร์ มีหน้าที่คัดลอกพระคัมภีร์เดิมพวกเขาทำได้อย่างสมบูรณ์และถูกต้องเพื่อจะให้คนในยุคหลังๆ ใช้กันต่อไป ผู้คัดลอกพระคัมภีร์เหล่านี้ได้ใช้ความระมัดระวังอย่างมากเพื่อไม่ให้เกิดการคัดลอกผิดไปจากต้นฉบับแม้แต่นิดเดียว เขาจะตรวจตราทุกถ้อยคำและทุกตัวอักษร ถ้าพบว่าแผ่นไหนมีคำผิดเขาจะทำลายกระดาษแผ่นนั้นทันทีแล้วคัดลอกใหม่และจะตรวจสอบกับต้นฉบับ ผู้คัดลอกจะต้องอ่านแต่ละคำก่อนลงมือเขียน

เราเป็นหนึ่งในบุญคุณผู้คัดลอกพระคัมภีร์เหล่านี้ มีของเขาต้องเสียใจ ตาของเขาพร่ามัวไป ไม่ได้มีเพียงผู้คัดลอกเท่านั้นที่ยอมเสียสละเพื่อการเก็บรักษาพระคำอันบริสุทธิ์เหล่านั้นไว้ยังมีอีกหลายคนที่ได้อุทิศและเสียชีวิตของเขาเองเพื่อจะปกป้องรักษาพระคัมภีร์ไว้

(แสดงภาพ 2-2) จักรพรรดิโรมันพยายามกวาดล้างคริสเตียนออกจากแผ่นดินของเขาโดยออกคำสั่งให้เราเอาพระคัมภีร์ทุกเล่มเผาไฟ แต่ก็มีบางเล่มที่ถูกซ่อนไว้อย่างปลอดภัย ในยุคกลางการมีพระคัมภีร์เก็บไว้เป็นส่วนตัวถือว่ามีความผิดตามกฎหมาย ในคริสต์จักรจะมีพระคัมภีร์เป็นภาษาละตินเท่านั้นซึ่งคนส่วนมากอ่านภาษาละตินไม่ได้และไม่สามารถจะเข้าใจพระคัมภีร์ได้ มีชายสองคนถูกฆ่าตายเนื่องจากลักลอบแปลข้อความบางตอนในพระคัมภีร์ ในปี 1199 คณะพวกสังฆนายกและพวกหัวหน้าพระในคริสต์จักรได้ออกกฎว่าพระคัมภีร์จะอ่านได้เฉพาะในภาษาละตินและแปลความหมายโดยพระที่ได้รับการแต่งตั้งเท่านั้น ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนกฎนี้จะถูกเผาไฟถึงตาย และถูกเรียกว่าคนนอกคริสตเพราะเขามีความคิดเห็นขัดแย้งกับพวกผู้นำคริสตจักร เมื่อเขาตายแล้วศพของเขาจะถูกนำไปฝังไว้และเมื่อผ่านไป 50 ปีศพก็จะถูกขุดขึ้นมาเพื่อเผาและยังมีคำสั่งให้เผาพระคัมภีร์ที่เขาแปลทั้งหมด หลายคนถูกฆ่าเพราะไม่ยอมให้พระคัมภีร์ของตน

ในปี ค.ศ.1536 วิลเลียม ทินเดล ผู้แปลพระคัมภีร์อีกคนหนึ่งถูกจับและถูกแขวนคอ ศพของเขาถูกเผาไฟกล่าวกันว่าก่อนตายเขาอธิษฐานว่า (แสดงภาพ 2-3) “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงเปิดตาของกษัตริย์แห่งอังกฤษ” พระคัมภีร์ที่ทินเดลแปลถูกห้ามไม่ให้นำเข้าประเทศอังกฤษแต่มีหลายร้อยเล่มถูกลักลอบนำเข้าทางเรือ 40 ปีต่อมา กษัตริย์เจมส์ที่นครองราชย์ พระองค์รับสั่งให้พิมพ์พระคัมภีร์ขึ้นและได้จัดตั้งให้มีคณะกรรมการแปลพระคัมภีร์จากภาษาเดิมเป็นภาษาอังกฤษ ที่เรามีพระคัมภีร์อ่านในทุกวันนี้เป็นการอัศจรรย์ของพระเจ้า เราควรจะขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระวจนะของพระองค์ เพราะเมื่อเราอ่านพระวจนะของพระเจ้าจะทำให้เรากลับเข้มแข็งฝ่ายวิญญาณ นักโทษในสงครามเวียดนามเข้าใจเรื่องนี้ดี พวกเขาเก็บพระวจนะไว้ในใจและท่องจำพระคำเหล่านั้นไว้ตลอดระยะเวลาพวกเขาได้รับการหนุนใจจากพระวจนะพระเจ้าในยามที่พวกเขาต้องเผชิญกับความโหดร้าย

ให้เราขอบคุณพระเจ้าที่ทรงปกป้องพระวจนะของพระองค์ไว้สำหรับเราทั้งหลาย เสร็จแล้วให้ท่องจำด้วยกันในสดุดี 119:11

ประกาศ

ถ้ามีบางคนที่ยังไม่รับรับเชื่อให้เชิญชวนเขาต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด เพื่อเขาจะรู้ว่าพระวาทะของพระองค์สามารถทำให้เขามีชีวิตที่มีชัยชนะ

คำถามทบทวน

1. อิลคียาห์มหาปุโรหิตพบอะไรขณะที่มีการซ่อมแซมพระวิหาร? (หนังสือธรรมบัญญัติ)
2. พระคัมภีร์เดิมเขียนเป็นภาษาอะไร? (ภาษาฮีบรู)
3. ในสมัยก่อนมีการรักษาพระคัมภีร์ไว้อย่างไร? (ให้เด็กตอบ)
4. จอห์น วิคคิฟ แปลพระคัมภีร์เป็นภาษาอะไร? (อังกฤษ)
5. เราจะรักษาพระวาทะของพระเจ้าด้วยวิธีไหนบ้าง? (ให้เด็กๆ เสนอความคิดเห็น)

กิจกรรม

1. ป้ายห้องจำ

เตรียม กระดาษแข็ง, ปากกาเมจิก, ดินสอ, ไม้บรรทัด และกรรไกร

ให้ทำป้ายห้องจำ โดยแบ่งห้องจำออกเป็น 7 ส่วนและใช้รูปภาพแทนข้อความจากห้องจำ ตกแต่งให้สวยงาม เมื่อทำเสร็จแล้วให้นำป้ายมาเรียงต่อกันให้เป็นห้องจำ

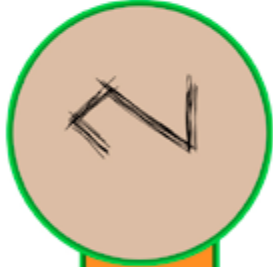
ข้าพระองค์ สละสล ไว้ในใจ ของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์ จะไม่ทำบาป ต่อพระเจ้า

2. แผ่นจารึก

เตรียม ดินเหนียว (ดินน้ำมันก็ได้) ไม้ปลายแหลมหรือดินสอ ให้ทำด้วยตัวเองหรือรวมกันเป็นกลุ่มก็ได้

ปั้นดินเหนียวให้เป็นแผ่นจารึก แล้วใช้ไม้ปลายแหลมหรือดินสอแหลมจิ้มต่อกันเป็นตัวหนังสือ เขียนห้องจำลงบนแผ่นดินเหนียวนั้น

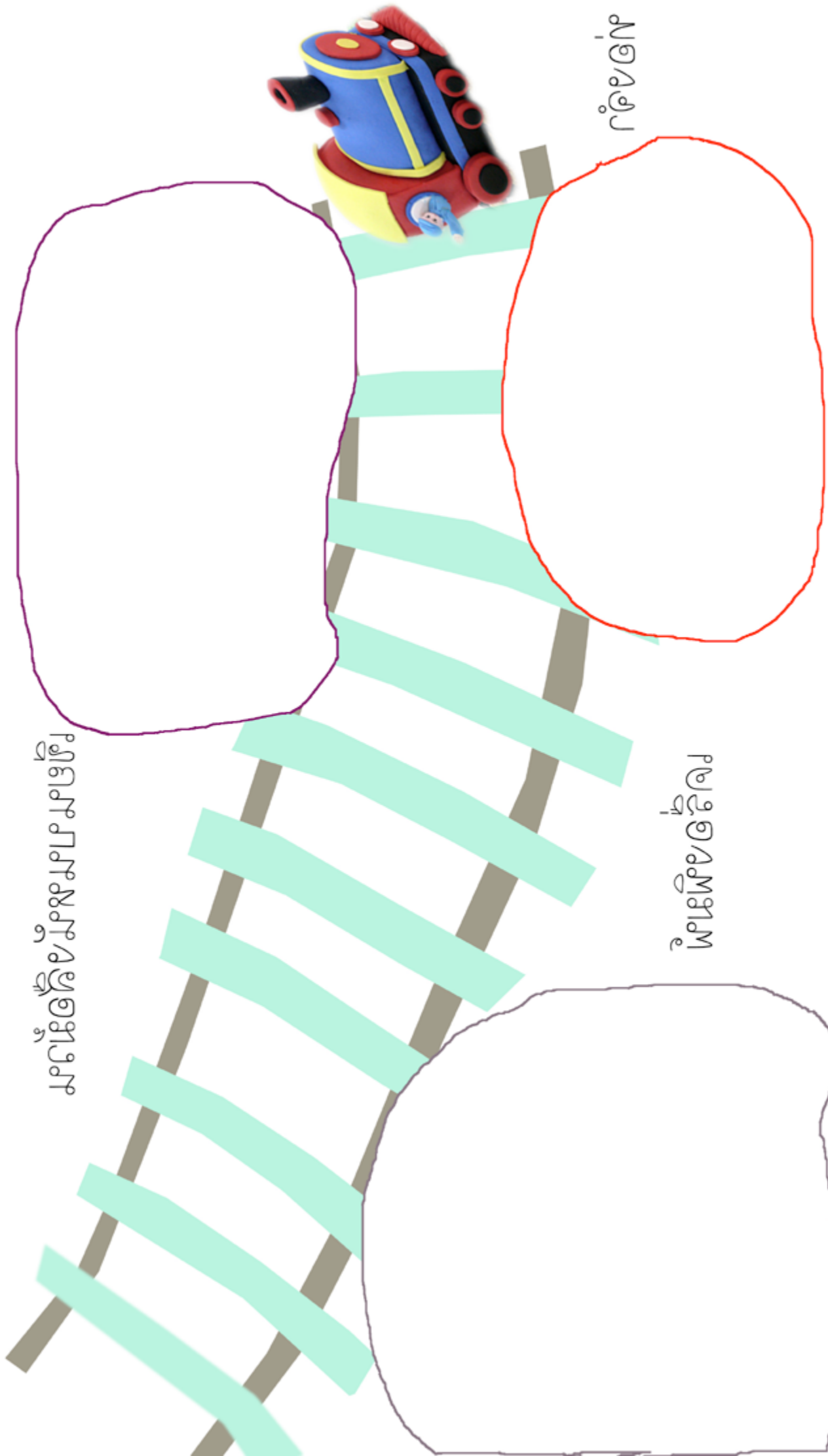
3. เล่นเกมส์ต่อคำ (โดมิโน) จากกิจกรรมนำสู่บทเรียนอีกครั้ง

เส้นทางการบริการ

แม้จะมีหลายคนพยายามทำลายพระคัมภีร์ แต่พระเจ้าทรงปกป้องไว้ จนมาถึงเราในปัจจุบัน ให้เด็กๆ ใช้กระจกส่องข้อความที่แสดงถึงวิถี ที่การเก็บรักษาพระคัมภีร์ จากนั้นให้วาดภาพเพื่อแสดงถึงวิถีเหล่านั้น

แผนภูมิของแม่จ

แม่จดู

ให้แม่จดูรถไฟ

ห้ามเล่นไฟ - งดสูบบุหรี่และดื่มแอลกอฮอล์

3

พระคัมภีร์ของคนไทยวันนี้

เป้าหมาย เพื่อให้เข้าใจจุดประสงค์ของการแปลพระคัมภีร์ และหนุนใจให้เด็กเกิดความชื่นชมยินดีและ
ขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระคัมภีร์

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 8:26-40 มัทธิว 13:18-23

ข้อท่องจำ “ส่วนพืชซึ่งหว่านตกในดินในดินดีนั้นได้แก่บุคคลที่ได้ยินพระวจนะและเข้าใจ
คนนั้นก็เกิดผลร้อยเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง สามสิบเท่าบ้าง” มัทธิว 13:23

ข้อคิดสำหรับครู

เด็กๆ อาจมีข้อสงสัยเกี่ยวกับความเป็นมาของพระคัมภีร์ที่เข้าใจอยู่ทุกวันนี้ ถึงแม้ว่าคนไทยจะมีอิสระในการมี
พระคัมภีร์เป็นของตัวเอง และประวัติความเป็นมาของการแปลพระคัมภีร์ไม่ได้รับการทรมานหนักแต่ถึงกระนั้นกว่าจะ
มีพระคัมภีร์เป็นภาษาไทยก็ต้องใช้เวลานานมากพอสมควร เราเพิ่งจะมีพระคัมภีร์ภาษาไทยใช้เมื่อ 100 กว่าปีมานี้เอง
ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาได้มีการปรับปรุงแก้ไขพระคัมภีร์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ปัจจุบันมีการแปลพระคัมภีร์เป็นหลายฉบับ แต่ทุกฉบับถูกทำขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้อ่านได้เข้าใจพระเจ้าง่ายและมาก
ขึ้นนั่นเอง ทุกคนสามารถเลือกได้ว่าชอบอ่านฉบับแปลแบบไหน แต่ครูควรชี้แจงให้เด็กเข้าใจว่า พระคัมภีร์ที่แปล
ทุกฉบับเป็นวจนะของพระเจ้า สอนให้เด็กๆ อ่านหลายๆ ฉบับแล้วนำมาเปรียบเทียบกันเพื่อช่วยให้เข้าใจพระคัมภีร์ตอน
นั้นๆ ได้ดีขึ้น ที่สำคัญที่สุดครูควรปลูกฝังให้เด็กๆ รักแลท่องจำพระวจนะอันล้ำค่าของพระเจ้า

นำสู่บทเรียน

เล่นเกมสลับคำ (โนมิโน) ของสัปดาห์ที่แล้วอีกครั้งหนึ่ง

จากนั้นถามเด็กๆ ว่า ในประเทศไทยมีกี่ภาษา? และทั้งโลกนี้มีกี่ภาษา? (ให้เด็กๆ เสนอความคิดและตอบ)

บทเรียนจากพระคัมภีร์

พระคัมภีร์ต้นฉบับนั้นส่วนใหญ่เขียนเป็นภาษากรีก ดังนั้น จึงต้องมีการแปลเป็นภาษาที่สามารถอ่านและเข้าใจได้ การเปลี่ยนจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่ง เรียกว่า การแปลภาษา ความเชื่อของคริสเตียนถูกเผยแผ่ไปอย่างรวดเร็ว แม้ว่าคริสเตียนจะถูกข่มเหงในสมัยแรกๆ แต่หลังจากที่พระเยซูเสด็จขึ้นสวรรค์แล้วตอนปลายของปี ค.ศ. 300 คำสอนคริสต์ได้กลายเป็นคำสอนของจักรวรรดิโรมัน จึงมีการแปลพระคัมภีร์เป็นภาษาละตินซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในจักรวรรดิโรมันในสมัยแรกๆ

พระคัมภีร์ภาษาไทย

เราอาจจะสงสัยว่าพระคัมภีร์ภาษาไทยมีประวัติความเป็นมาอย่างไร ประมาณ 300 ปีที่แล้วมีมิชชันนารีคณะคาทอลิกเห็นว่าควรจะมีพระคัมภีร์เป็นภาษาไทยจึงได้ทำการแปลพระคัมภีร์ภาษาไทยเป็นครั้งแรกที่จังหวัดอยุธยา แต่เมื่อพม่ายกทัพมาตีกรุงศรีอยุธยาทำให้ต้นฉบับจมน้ำสูญหายไป ในปีค.ศ.1818 ภรรยาของอโศกนิราม จัดสัน ซึ่งเป็นมิชชันนารีอยู่ที่ประเทศพม่าได้พบกับเชลยศึกคนไทย เขารู้ว่าพระเจ้าต้องการให้เขาประกาศกับคนไทยที่เป็นเชลยศึกเหล่านั้น เขาจึงเริ่มเรียนภาษาไทยกับพวกเชลยศึกเพราะการเข้าประกาศในประเทศไทยโดยตรงนั้นทำได้ยาก เขาเริ่มแปลคำเทศนาบางบท และเรื่องอื่นๆ จากหนังสือมีทิวแต่ไม่ได้ลงพิมพ์เป็นเล่ม เมื่อออกจากประเทศพม่าก็เดินทางไปที่ประเทศสิงคโปร์เพื่อจะรักษาตัวจากอาการป่วย ในที่สุดก็เดินทางกลับมายังประเทศพม่าและเสียชีวิตในเวลาต่อมา

(แสดงภาพ 3-1) ต่อมาประมาณปี ค.ศ.1828 มิชชันนารีโปรเตสแตนต์เข้ามาในเมืองไทย (ประเทศสยาม) เป็นครั้งแรก คือ ศาสนาจารย์คาร์ล กูตสลาฟ เอ็ม.ดี.และศาสนาจารย์ยากอบ ทอมลิน หลังจากได้รับอนุญาตให้ประกาศพระกิตติคุณในเมืองไทยได้ทำนทั้งสองจึงได้สำรวจว่ามีพวกคนจีนอยู่ที่ไหนบ้าง (สาเหตุที่เริ่มประกาศกับคนจีนในเมืองไทยก่อนนั้นเพราะทั้งสองรู้ภาษาจีนตั้งแต่อยู่ในยุโรปและรู้ว่าในเมืองไทยมีคนจีนมาก คนจีนมาทำงานในเมืองไทย) จึงได้นายรักษาริคและหนังสือพระคัมภีร์ภาษาจีนไปแจก แม้จะไม่มีใครอ่านภาษาจีนออกแต่ปรากฏว่าพระคัมภีร์เหล่านั้นได้รับการแจกจ่ายออกไปอย่างรวดเร็ว ไม่ว่าทำนทั้งสองจะไปประกาศที่ไหนชาวจีนก็ติดตามไปฟังด้วยความสนใจ

ต่อมามีคนไม่พอใจในสิ่งที่ทั้งสองทำจึงพยายามกลั่นแกล้งโดยฟ้องรัฐบาลไทยว่า มิชชันนารีโปรเตสแตนต์ทั้งสองมาพูดจาชักชวนยุยงพวกคนจีนให้กระด้างกระเดื่องต่อแผ่นดินไทย ในที่สุดก็กล่าวหาเหล่านั้นถูกพิสูจน์ว่าไม่เป็นความจริง แต่ผู้หวังร้ายก็ได้พยายามสร้างข่าวลือจนถึงกับลือว่ามีประกาศห้ามคนไทยมิให้รับเอาหนังสือแจก หากใครละเมิดคำประกาศจะมีโทษ ทำให้ผู้คนทั้งหลายไม่กล้ารับหนังสือแจกเพราะเกรงจะถูกอาญา สิ่งที่เกิดขึ้นสร้างความลำบากใจในการประกาศพระกิตติคุณเป็นอย่างมาก ผู้หวังร้ายไม่ได้หยุดเพียงแค่นั้นพวกเขายกมือมาทางจับได้ทำนทั้งสองให้ออกนอกประเทศไทยด้วย ทำให้ ศ/จ.กูตสลาฟและ ศ/จ.ทอมลิน ต้องยื่นคำร้องต่อรัฐบาลไทยเพื่อขออนุญาตประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้าในประเทศไทยต่อไปโดยอ้างว่านิกายโรมันคาทอลิกสามารถเผยแผ่ศาสนาได้โดยมิได้ถูกกีดกันจับได้ และทำไมทำนซึ่งเป็นคริสต์ศาสนานิกายโรมันคาทอลิกเหมือนกันเพียงแต่ต่างนิกายเท่านั้นจึงถูกห้าม ทำให้รัฐบาลไทยพิจารณาเรื่องนี้ใหม่ ในที่สุดก็ยอมให้ทำนทั้งสองประกาศพระกิตติคุณของพระเจ้าต่อไป

ต่อมา ศ/จ.กูตสลาฟ และ ศ/จ.ทอมลิน ได้ช่วยกันแปลพระกิตติคุณทั้งสี่เล่ม มีทิว มาระโก ลูกา ยอห์น และพระธรรมโรม จากภาษาจีนมาเป็นภาษาไทย ในการแปลครั้งนี้มีชาวจีนชื่อ “คิง” และชาวพม่าชื่อนายโชน มาช่วยแปลทั้งสองเป็นผู้มีความรู้ภาษาไทยและภาษาจีนเป็นอย่างดี จึงได้ช่วยแปลพระคริสต์ธรรมคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่จบทั้งเล่ม

จากนั้นมิชชันนารีจึงพากันหาวิธีที่จะพิมพ์พระวาระของพระเจ้า ในที่สุด ศาสนาจารย์โรบินสัน ได้คิดแทนพิมพ์ภาษาไทยที่ทำด้วยไม้เป็นเครื่องแรกขึ้นแต่พิมพ์ได้ช้ามากและสิ้นเปลืองแรงงานค่าใช้จ่ายก็สูง (แสดงภาพ 3-2) ในปี ค.ศ.1836 มิชชันนารีได้ตั้งแท่นพิมพ์ที่ทันสมัยที่สุดเข้ามาในเมืองไทยและสิ่งพิมพ์ครั้งแรกคือ “พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์” พิมพ์ออกมา 4,000 แผ่น

ช่วงเวลานั้น ศ.จ. กุศลลาภได้แปลพระคัมภีร์ใหม่ทั้งเล่ม และในปี ค.ศ.1893 ได้สั่งพิมพ์หนังสือลูกาและหนังสือพระคัมภีร์ใหม่ครบทั้งเล่ม และพิมพ์พระคัมภีร์เดิมในปี ค.ศ.1896 ที่ประเทศสิงคโปร์ มีการปรับปรุงแก้ไขใหม่อีกครั้งในปี ค.ศ.1956 การแก้ไขทำขึ้นโดยอาจารย์หลายท่านด้วยกัน มีกรรมการร่างคำแปล 3 คน กรรมการตรวจสอบแก้ไขฉบับยกร่าง 8 คน และกรรมการที่ปรึกษาอีก 25 คน ใช้เวลานาน 13 ปี เพื่อให้คำแปลฉบับแก้ไขนี้ถูกต้องตามต้นฉบับที่สุด กรรมการทำงานอย่างละเอียดโดยเทียบต้นฉบับยกร่างพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมกับฉบับต้นภาษาฮีบรูและภาคพันธสัญญาใหม่เปรียบเทียบกับต้นฉบับภาษากรีก (แสดงภาพ 3-3) ในปี ค.ศ. 1971 ได้พิมพ์พระคัมภีร์ฉบับสมบูรณ์ขึ้น

เหตุผลของการปรับปรุงแก้ไข

1. ความผิดพลาดในการคัดลอก
อะไรเกิดขึ้นเมื่อมีการคัดลอก? บางทีคำบางคำ หรือหน้าบางหน้าอาจจะตกลงไป หมึกพิมพ์ของตัวหนังสืออาจจะลบหรือจางไป หรือบางทีลายมืออาจจะทำให้อ่านยาก
2. ต้นฉบับที่แปลครั้งก่อนๆ
เมื่อค้นพบต้นฉบับที่แปลก่อน ผู้ปรับปรุงได้พยายามที่จะนำมาเปรียบเทียบเพื่อจะใกล้เคียงกับต้นฉบับเดิมให้มากที่สุด เช่น ม้วนหนังสือที่ทะเลตาย ในปี ค.ศ.1947
3. มีคนเรียนรู้ภาษากรีกโบราณได้ดีขึ้น
ฉะนั้นการแปลหรือการปรับปรุงจากต้นฉบับที่เป็นภาษาเดิมความหมายจะผิดจากเดิมหรือเปลี่ยนไปน้อยมาก
4. ภาษาไทยมีการเปลี่ยนแปลง
นับตั้งแต่สมัยพ่อขุนรามคำแหงได้เริ่มประดิษฐ์อักษรไทยในปี ค.ศ.1826 วิธีการเขียนบางคำเปลี่ยนไป

การประกาศ

เราควรขอขอบคุณพระเจ้าสำหรับคนที่รักษาพระคัมภีร์และแปลพระคำของพระเจ้าไว้ เราควรเอาใจใส่ต่อความหมายของพระคัมภีร์ทุกฉบับและให้พระวจนะแห่งความจริงเหล่านั้นฝังอยู่และเติบโตขึ้นในชีวิตเรา (ให้เราท่องข้อท่องจำด้วยกันหลายๆ เที้ยว)

กิจกรรม

สมุดพับข้อท่องจำ

เตรียม กระดาษวาดเขียน, กระดาษแข็งหลากสี, ไม้บรรทัด, กรรไกร และปากกาเมจิก

ให้ตัดกระดาษวาดเขียนเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาด 2x12 นิ้ว พับเป็น 6 ส่วนเท่าๆ กัน ตัดกระดาษสีขนาด 1.8x1.8 นิ้ว (หรือเล็กกว่ากระดาษพับเล็กน้อย) ทากาวกระดาษสีแล้วนำไปปิดทับกระดาษแต่ละพับ เสร็จแล้วให้เขียนข้อท่องจำบนแต่ละพับ โดยแบ่งออกเป็นตอนๆ ให้ครบ 6 ตอน นำไปตั้งที่โต๊ะหนังสือ หรือแขวนประดับห้องก็ได้

หาคำตอบที่ถูกต้องจากคำถามกำหนดให้ เมื่อเจอแล้วให้ระบายสีคำตอบ
โดยใช้สีที่อยู่ด้านหน้าคำถามไประบายภายในตัวอักษรของคำตอบ

หนังสือเล่มแรกของพระคัมภีร์

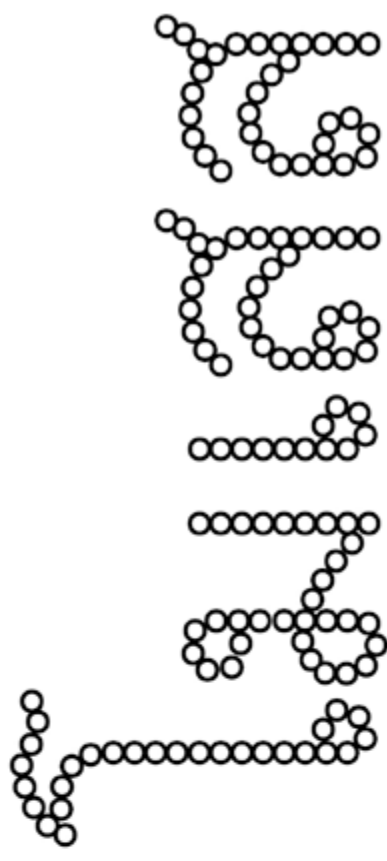
พระคัมภีร์ทุกตอน ได้รับ.....จากพระเจ้า

ผู้เขียนหนังสือธรรมบัญญัติ

พระคัมภีร์เดิมเขียนไว้บน

ในปี คศ.300 แปลพระคัมภีร์เป็นภาษา

ปฐมกาล

ปฐมกาล

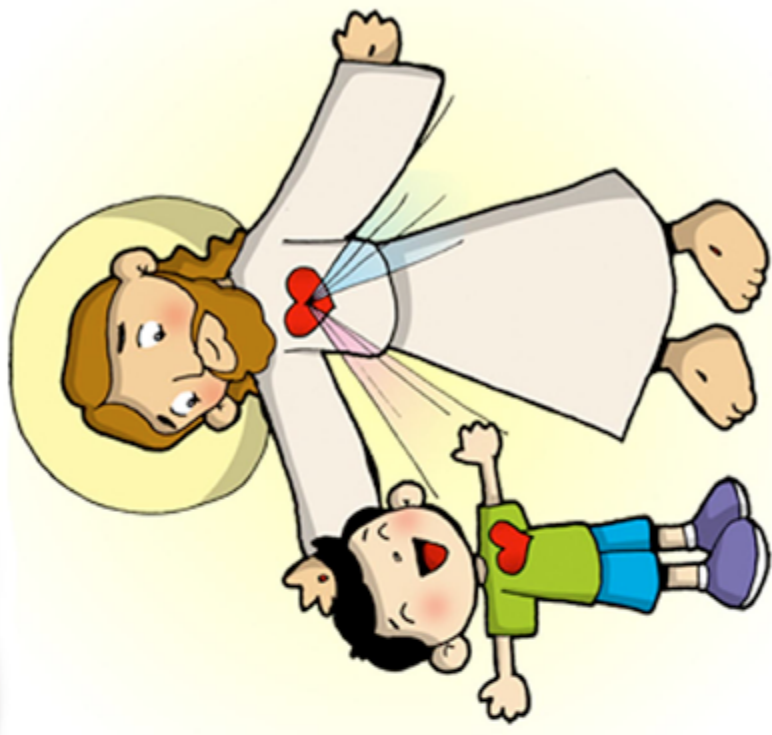
ปฐมกาล

ปฐมกาล

ปี พ.ศ. 1828 ตำนานจารย์สารด กุศลลาพและ
ตำนานจารย์ยาขอบ ทอมลัน เขมาประภาสุเรอง
พระเจ้าปดุงแรกไประเทศสยาม

ปี ค.ศ. 1836 พิมพ์พระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์
จำนวน 4,000 แผ่นแจก จากแท่นพิมพ์ที่ดีที่สุด
ที่นำเข้ามาโดยมิชชันนารี

ปี ค.ศ. 1971 พิมพ์พระคัมภีร์ฉบับสมบูรณ์

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คำถาม ใครเคยเห็นตำรวจจราจรเทียบใบสั่งให้คนขับรถบ้าง? เขาทำอย่างนั้นทำไม? (ให้เด็กตอบ)
(คำตอบควรอยู่ในประเด็น การฝ่าฝืนกฎจราจร อภิปรายสั้นๆ ว่าใครเป็นผู้สร้างกฎแล้วทำไมจึงต้องมีกฎ)

กฎหมายบ้านเมืองที่เราใช้อยู่ทุกวันนี้ นำมาจากกฎบัญญัติของพระเจ้า พระเจ้าตรัสว่าอย่าฆ่าคน อย่าลักขโมย อย่าพูดเท็จ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นข้อห้ามตามกฎหมายบ้านเมืองด้วย แต่พระเจ้ายังมีกฎบัญญัติอื่นที่ไม่มีในกฎหมายด้วย เช่น ห้ามพูดสาบานโดยใช้พระนามของพระเจ้า หรือการบัพเพศรูปเคารพ หรือการล่วงประเวณี คริสเตียนรู้ดีว่าเป็นกฎบัญญัติของพระเจ้า

คำถาม น้องๆ จำได้ไหมว่า กฎบัญญัติแรกเรียกว่าอะไร? พระเจ้าให้บัญญัติชิ้นไหนที่ใด?
(พระเจ้าประทานบัญญัติ 10 ประการแก่อิมเมสที่ภูเขาซีนาย)

หนังสือ 39 เล่มในพระคัมภีร์เดิมแบ่งออกเป็น 5 หมวด

หมวดที่ 1 หมวดธรรมบัญญัติ (แสดงภาพที่ 4-1)

ธรรมบัญญัติมีชื่อเรียกหลายแบบ คนยิวเรียกว่า โทราห์ ภาษากรีกเรียกว่า เพนเททอค เฟ็นเท แปลว่า 5 ในภาษาไทยเรียกว่า เบญจบรรณ ตั้งแต่เดิมหนังสือพระบัญญัติเรียกว่ารวมเป็นเล่มใหญ่เล่มเดียว แต่เมื่อแปลเป็นภาษากรีกแล้วแบ่งออกเป็น 5 เล่ม คือ ปฐมกาล อพยพ เลวีนิติ กันดารวิถี และเฉลยธรรมบัญญัติ

หมวดที่ 2 หมวดประวัติศาสตร์ (แสดงภาพที่ 4-2)

มี 12 เล่มคือ โยชูวา ผู้วินิจฉัย นางรูธ 1,2 ซามูเอล 1,2 พงศ์กษัตริย์ 1,2 พงศ์ดาร เอสรา Nehemiah เอลเธอร์

หมวดที่ 3 หมวดคำประพันธ์ (แสดงภาพที่ 4-3)

มี 5 เล่ม โยบ สดุดี สุภาษิต ปัญญาจารย์ เพลงซาโลมอน

หมวดที่ 4 หมวดคำพยากรณ์ใหญ่ (แสดงภาพที่ 4-4)

มี 5 เล่มคือ อิสยาห์ เยเรมีย์ เพลงคร่ำครวญ เอลเศเคียล ดาเนียล

หมวดที่ 5 หมวดคำพยากรณ์น้อย (แสดงภาพที่ 4-5)

มี 12 เล่ม คือ โฮเซยา โยเอล อาไมส โอบาดีห์ โยนาห์ มีคาห์ นาฮูม ฮาบากุก เศฟันยาห์ ฮักกัย เศคาริยาห์ มาลาคีย์

พระเจ้าเป็นผู้ประทานธรรมบัญญัติแก่อิมเมส ประชาชาติอิสราเอลได้บันทึกไว้เป็นภาษาฮีบรู ภายหลังจากทุกคนสามารถอ่านได้ อิมเมสเขียนพระบัญญัติแรกที่ภูเขาซีนายก่อนที่ชาวอิสราเอลจะเข้าไปสู่แผ่นดินคานาอัน (แสดงภาพ 4-6) คำว่า เยเนซิส หรือ ปฐมกาล หมายถึง การเริ่มต้น การเริ่มต้นมีอะไรบ้าง? (อภิปราย) มีการเริ่มต้นอย่างหนึ่งที่ไม่ค่อยดีนักคือการเริ่มต้นของความบาป แต่พระเจ้าทรงเต็มไปด้วยพระคุณทรงสัญญาไว้ในหนังสือปฐมกาลว่าจะส่งผู้หนึ่งลงมาเพื่อช่วยไถ่มนุษย์ออกจากความบาป

(แสดงภาพ 4-7) คำว่า **อพยพ** หมายความว่า **การเดินทางหรือออกไป** การเดินทางครั้งใหญ่ในหนังสือ อพยพคือการเดินทางของชนชาติอิสราเอลออกจากประเทศอียิปต์ หลังจากเป็นทาสในอียิปต์อยู่นานถึง 400 ปี และ บทอื่นๆ ก็พูดถึงการรับบัญญัติ 10 ประการที่ภูเขาซีนายและการสร้างพระวิหาร พระเจ้าประทานบัญญัติ 10 ประการ หรือกฎบัญญัติต่างๆ เพื่อประชาชนของพระองค์จะได้ปฏิบัติตาม บัญญัติต่างๆ แบ่งออกเป็นหลายข้อ เช่น บัญญัติ เกี่ยวกับการฆนัสการ ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการถวายเครื่องบูชา เกี่ยวกับพระวิหารและปุโรหิต บัญญัติเกี่ยวกับสุขภาพ พูดถึงวิธีที่จะต้องทำกับคนที่เป็นโรคเรื้อน กระทั่งบัญญัติที่เกี่ยวกับความเมตตาที่บอกถึงวิธีการปฏิบัติต่อสัตว์

เลวีนิติ เป็นหนังสือที่บันทึกเกี่ยวกับบทบัญญัติแทบทั้งหมด เราเรียกชื่อหนังสือตามชื่อของเผ่าเลวี ซึ่งเป็นเผ่า ของพวกปุโรหิตและผู้ทำงานเกี่ยวกับพระวิหารโดยเฉพาะ

หนังสือกันดารวิถี (อ่านกันดารวิถี 1:1-3,44-46) ทำไมหนังสือเล่มนี้จึงมีชื่ออย่างนี้? (ให้เด็กตอบ) ตาม ภาษาฮีบรู กันดารวิถี หมายถึง ในถิ่นทุรกันดาร การนับจำนวนประชากรได้เริ่มทำขึ้นเมื่ออยู่ในถิ่นทุรกันดาร ปีที่สอง เป็นเรื่องต่อจากการอพยพออกจากประเทศอียิปต์ ในหนังสือเล่มนี้ได้บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับบัญญัติ และขนบธรรมเนียมประเพณีต่างๆของคนยิวได้ด้วย เมื่อพระเจ้านำชนชาติอิสราเอลออกมาแล้วทรงสัญญาว่าจะนำเขา ไปที่ไหน? (รอคำตอบ) ทรงสัญญาว่าจะนำไปคานาอันแผ่นดินแห่งคำสัญญาเพราะว่าชนชาติอิสราเอลไม่เชื่อฟังพระเจ้า เมื่อเข้าไปถึงเขตแดนของแผ่นดินแห่งคำสัญญาแล้วพระเจ้าได้ให้เขาเดินอยู่ในถิ่นทุรกันดารนานถึง 40 ปี ก่อนเข้าไป ยึดครองแผ่นดินคานาอัน หนังสือกันดารวิถีได้กล่าวถึงการเดินทางและเหตุการณ์ต่างๆ ในถิ่นทุรกันดาร

เฉลยธรรมบัญญัติ เป็นหนังสือเล่มสุดท้ายของหมวดธรรมบัญญัติ เป็นการทบทวนบัญญัติ ได้เขียนขึ้นก่อน ที่ชนชาติอิสราเอลจะเข้าไปในแผ่นดินคานาอัน โมเสสได้พูดข้อความสำคัญกับชนชาติอิสราเอลรุ่นหลัง คนที่เกิดใน ช่วงที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารแถบภูเขาซีนาย การเดินอยู่ในถิ่นทุรกันดารถึง 40 ปี อาจจะมีชนชาติอิสราเอลเกิดใน ระหว่างเวลานี้เป็นพันๆ คน โดยที่ไม่เคยเป็นทาสในประเทศอียิปต์

สรุปเรื่องราวในหนังสือธรรมบัญญัติ

1. ทบทวนบัญญัติ 10 ประการ
2. ทบทวนประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลหลังจากออกจากประเทศอียิปต์
3. ให้บัญญัติใหม่และเตือนถึงความบาปที่จะเกิดขึ้นเมื่อเข้าไปอยู่ในแผ่นดินคานาอัน
4. คำพยากรณ์เกี่ยวกับอนาคต

เราได้เรียนหนังสือบัญญัติทั้ง 5 เล่มแล้ว (ให้เด็กๆ บอกชื่อหนังสือเหล่านั้น) คนขอธรรมส่วนมากจะรัก ษาธรรมบัญญัติและศึกษาอย่างเอาจริงเอาจัง ทำตามอย่างสัตย์ซื่อ ข้อท่องจำอาทิตย์นี้พูดถึงธรรมบัญญัติของพระเจ้า (ให้ทบทวนข้อท่องจำด้วยกันหลายๆ ครั้ง)

การประกาศ

เปิด สดุดี 119:97 เป็นคำพูดของกษัตริย์ดาวิดเกี่ยวกับธรรมบัญญัติว่า “ข้าพระองค์รักกฎพระธรรมของพระองค์จริงๆ เป็นคำภาวนาของข้าพระองค์วันยังค่ำ” เปิดโอกาสให้ได้รับเชื้อ

คำถามทบทวน

1. พระคัมภีร์เดิมออกเป็นกี่หมวด อะไรบ้าง?
(5 หมวด คือพระธรรมบัญญัติ ประวัติศาสตร์ คำประพันธ์ พยากรณ์ใหม่ พยากรณ์น้อย)
2. หมวดธรรมบัญญัติมีหนังสืออะไรบ้าง? (ปฐมกาล อพยพ เลวีนิติ กัณฑ์วิธี และเฉลยธรรมบัญญัติ)
3. เยเนซิส หรือปฐมกาล หมายถึงอะไร? (การเริ่มต้น)
4. เราควรมีทำอย่างไรต่อธรรมบัญญัติของพระเจ้า? (ให้เต็มที่ แสดงความคิดเห็น)

กิจกรรม

เกมส์ชักดาบ

เตรียม พระคัมภีร์หลายๆ เล่ม หรือขอให้เด็กๆ นำพระคัมภีร์ส่วนตัวมาถ้ามี
ให้แต่ละคนเปิดพระคัมภีร์วางไว้ด้านหน้า เอามือทั้งสองข้างวางไว้ข้างตัว เมื่อครูอ่านพระคัมภีร์ข้อใดให้หาข้อ
นั้นแข่งกัน ใครพบก่อนก็ให้ยืนขึ้นอ่าน ใครหาได้มากที่สุดคนนั้นชนะ

ข้อพระคัมภีร์ที่ครูจะใช้มีดังนี้

โคโลสี 3:20	เลวีนิติ 20:7
1เปโตร 2:17	อพยพ 20:3-10
เอเฟซัส 4:32	มาระโก 12:30
1พงศกัษัตริย์ 2:3	มัทธิว 5:34
สุภาพิต 8:33	อพยพ 20:3-17

หรือหาข้ออื่นเพิ่มเติมก็ได้

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ปฐมวัย

๓๖๓๕

ศูนย์
พัฒนา

เด็กเล็ก

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

หมวดประวัติศาสตร์

โยชูวา
ผู้วินิจฉัย
นาบรูธ

1,2 ซามูเอล

1,2 พงษ์กษัตริย์

1,2 พงษ์อาดาม

เอสรา

เนหะมีย์

เอสเธอร์

หมวดคำประพันธ์

โยบ ผู้ดี ผู้ยาก ผู้ยากจน ชาโลมอ

หมวดคำพยางค์ใหญ่

อัสยาห์

เยเรมีย์

เพลงสรรเสริญ

เอเสไยล

ดาเนียล

หมวดคำพยางค์เดียว

มีศั

นาอุ้ม

โศชยา

โยเอล

อาโมส

โอบาตัย

โยนาห์

ซาบัก

เศฟันยาห์

ฉักัย

เศศารียาห์

มาลาตี

คำจำ “ดพขพ”
“MRMG” LELE

นางเสด็จมาออกบิณฑบาต

5

ประวัติศาสตร์

เป้าหมาย เพื่อให้รู้ถึงประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลและเห็นถึงความรักของพระเจ้าต่อชนชาติอิสราเอล และขอบคุณพระเจ้าสำหรับบทเรียนในประวัติศาสตร์นั้น

ข้อพระคัมภีร์ 1 โครินธ์ 10:1-13

ข้อท่องจำ “เพราะว่าสิ่งที่เขียนไว้ในสมัยก่อนนั้นก็เขียนไว้เพื่อสั่งสอนเรา” โรม 15:4

ข้อคิดสำหรับครู

เราอาจจะรู้จักพระคัมภีร์ใหม่เป็นอย่างดี แต่บางทีอาจไม่เข้าใจในพระคัมภีร์เดิม คริสเตียนบางคนอ้างว่าเราไม่ได้ปฏิบัติตามบัญญัติเหมือนคนในพระคัมภีร์เดิมเราจึงไม่สามารถนำคำสอนมาใช้ในการดำเนินชีวิตได้ คริสเตียนบางคนก็กล่าวว่า เรื่องราวในพระคัมภีร์นั้นเข้าใจยาก แต่จริงๆ แล้วพระคัมภีร์มีการแปลฉบับภาษาที่เข้าใจง่ายแล้ว

ในหนังสือพระคัมภีร์ใหม่พระเยซูและพวกอัครสาวกได้อ้างพระวจนะจากพระคัมภีร์เดิมมากกว่า 300 ตอน หนังสือฮีบรูบทที่ 11 ได้กล่าวถึงบรรพบุรุษแห่งความเชื่อหลายคนช่วยหนุนใจเรา ดังนั้น พระคัมภีร์เดิมยังมีหลายสิ่งหลายอย่างที่สอนและหนุนใจเราในปัจจุบันนี้ได้

นำสู่บทเรียน

คำถาม ใครบ้างที่ชอบฟังปู่ย่าตายายหรือผู้สูงอายุเล่าเรื่องในอดีต?

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาแล้วในอดีต เราเรียกว่าเป็น ประวัติศาสตร์ มีการบันทึกประวัติของบุคคลว่า ชื่ออะไร เกิดที่ใด เกิดวันเดือนปีอะไร และเวลาที่เกิด ยังมีมีการบันทึกประวัติศาสตร์ในด้านอื่นๆ อีก เช่น เกี่ยวกับสงคราม การปล่อยจรวด พยากรณ์อากาศ นื่องๆ คิดว่าเขบันทึกเรื่องราวเหล่านั้นไว้ทำไม? (เพื่อเราจะได้รับประโยชน์จากสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต)

นื่องๆ สามารถเรียนรู้จากประวัติศาสตร์ได้ หลายครั้งเราสามารถหลีกเลี่ยงไม่ทำผิดพลาดได้ถ้าเราสนใจจะเรียนรู้จากประสบการณ์ของคนอื่น (ให้ครูชูพระคัมภีร์ขึ้น) พระคัมภีร์เล่มนี้ไม่ใช่จะมีเฉพาะเรื่องธรรมบัญญัติเท่านั้นแต่ยังมีประวัติศาสตร์อันน่าตื่นตาตื่นใจของชนชาติอิสราเอลเมื่อเขาได้พยายามถือรักษาธรรมบัญญัติ แต่หลายครั้งเขาก็ล้มเหลว

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ต่อจากหนังสือพระธรรมบัญญัติ 5 เล่ม ก็เป็นหนังสือเกี่ยวกับประวัติศาสตร์รวม 12 เล่ม (ให้ดูรายการหนังสือบนกระดาน)

เล่มแรก คือ โยชูวา

(แสดงภาพ 5-1) พูดถึงการเข้ายึดครองแผ่นดินคานาอัน เรื่องราวการทำสงครามต่างๆ พระเจ้าไม่พอพระทัยในความบาปของประชากรที่อยู่ในแผ่นดินก่อนที่อิสราเอลจะได้ครอบครองแผ่นดินคานาอัน ทรงแนะนำให้กวาดล้าง คนอาโมไรต์ คนเกอร์กาซี คนคานาอัน คนฮิตไทต์ คนเปริสซี คนฮีไวต์ และคนเยบุส ซึ่งเต็มไปด้วยความชั่วร้ายให้หมดสิ้นไปจากแผ่นดิน

ทำไมพระเจ้าจึงต้องทำลายชนชาติทั้งหมด ชนชาติอิสราเอลจะอยู่ร่วมกับพวกเขาไม่ได้หรือ?

พระเจ้าทรงทราบล่วงหน้าว่า ถ้าเหลือชนชาติที่ชั่วร้ายนี้แม้แต่เพียงเล็กน้อยต่อไปภายหน้าพวกเขาจะมีอิทธิพลต่อชนชาติอิสราเอลซึ่งนำไปกราบไหว้รูปเคารพเหล่านั้นได้

ครั้งแรกของหนังสือโยชูวาพูดถึงเมืองต่างๆ ที่อิสราเอลชนะ เช่น เมืองเยรีโค เมืองอัย เมืองเอบาล ครึ่งหลังของหนังสือพูดถึง การแบ่งแยกดินแดนออกเป็น 12 เผ่า และช่วงที่โยชูวามีชีวิตอยู่ชนชาติอิสราเอลได้ปรนนิบัติพระเจ้ามาตลอด แต่เมื่อโยชูวาเสียชีวิตไปแล้วการทำศึกสงครามก็ยังไม่เสร็จสิ้นยังมีคนอื่นอีกหลายเผ่าที่จะต้องทำการต่อสู้

ในหนังสือผู้วินิจฉัยได้พูดถึงหลายเผ่าไม่ได้ทำตามคำแนะนำของพระเจ้า พวกเขาไม่ได้ขับไล่ชนชาติที่อาศัยอยู่ในคานาอันออกไปให้หมดสิ้นจริงๆ (ผู้วินิจฉัย 2:16-23) เพราะเหตุที่พวกอิสราเอลไม่เชื่อฟังและทำตามแผนการของพระเจ้าเขาได้ปล่อยให้คนต่างชาติเหลืออยู่และต่อมาภายหลังคนเหล่านี้ได้เป็นศัตรูและทำร้ายเขาทั้งหลาย ในหนังสือผู้วินิจฉัยชนชาติอิสราเอลได้หันหลังให้พระเจ้าถึง 9 ครั้ง ตกเป็นเชลยของต่างชาติ 7 ครั้ง และได้รับการช่วยเหลือจากพระเจ้าผ่านทางผู้วินิจฉัย 16 ครั้ง ในระยะเวลา 300 ปี สถาบันการปกครองของประเทศไม่มั่นคง พระคัมภีร์กล่าวว่า “ทุกคนก็ทำตามที่ตนเองเห็นชอบ” (ผู้วินิจฉัย 17:6)

หนังสือเล่มต่อไปคือ รุธ เป็นหนังสือเกี่ยวกับเรื่องความรัก ไม่ใช่เกี่ยวกับเรื่องสงคราม เรื่องราวในหนังสือเล่มนี้ทำให้เราเห็นชีวิตของเราอิสราเอลในสมัยของผู้วินิจฉัย (แสดงภาพ 5-2) แสดงให้เห็นถึงความจงรักภักดีของหญิงต่างชาตินคนหนึ่งที่ได้ติดตามรับใช้แม่ของสามี ซึ่งเป็นเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิดแสดงให้เห็นว่าพระเยซูมีบรรพบุรุษที่เป็นชาวต่างชาติที่ไม่ใช่คนยิว

หนังสือ 1 และ 2 ซามูเอล แต่เดิมนั้นรวมเป็นเล่มใหญ่เล่มเดียว แต่พอแปลเป็นภาษากรีกแล้วได้แบ่งออกเป็นสองเล่ม คือ เล่ม 1 และเล่ม 2 1 ซามูเอลพูดถึงประวัติของซามูเอลและความผิดพลาดทางด้านคุณธรรมของผู้วินิจฉัยและซูลิทธิ เริ่มมีกษัตริย์ปกครองอิสราเอล กษัตริย์องค์แรกคือ กษัตริย์ซาอูล และกษัตริย์ที่พระเจ้าทรงเจิมหรือแต่งตั้งคือ กษัตริย์ดาวิด

หนังสือ 2 ซามูเอลพูดถึงการกู้ชาติภายใต้การปกครองของกษัตริย์ดาวิด และชัยชนะครั้งยิ่งใหญ่ของชนชาติอิสราเอล และยังพูดถึงความบาป การกลับใจของกษัตริย์ดาวิด และปัญหาในครอบครัวของเขา

หนังสือ 1 และ 2 พงศ์กษัตริย์ พูดถึงประวัติศาสตร์ราชอาณาจักรอิสราเอลภายใต้การปกครองของกษัตริย์ซาโลมอนซึ่งเป็นโอรสของกษัตริย์ดาวิด พระวิหารอันสง่างามได้ถูกสร้างขึ้นในกรุงเยรูซาเล็มแต่เมื่อเรโหโบอัมโอรสของซาโลมอนขึ้นครองราชย์เขาไม่ยอมฟังคำแนะนำของผู้เฒ่าอาวุโสจึงเกิดการปฏิวัติขึ้น อิสราเอลสืบเผ่าแยกตัวออกไปปกครองตนเอง ทั้งสองอาณาจักรก็เสื่อมอำนาจลงเรื่อยๆ เป็นเวลามากกว่า 200 ปีเพราะมีกษัตริย์ที่ชั่วร้ายหลายองค์ จากนั้นราชอาณาจักรของชนชาติอิสราเอลตอนเหนือ 10 เผ่า ได้ถูกกวาดไปเป็นเชลยที่อัสซีเรียและอาณาจักรของยูดา ได้ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยที่บาบิโลน ในหนังสือพงศกษัตริย์ได้บันทึกถึงการอัศจรรย์หลายอย่างของพระเจ้าที่ทำผ่านผู้พยากรณ์ 2 คน นั่นก็คือ เอลียาห์กับเอลีชา ทั้งสองได้พยายามนำชนชาติอิสราเอลให้หันกลับจากการกระทำชั่วร้าย

หนังสือ 1 และ 2 พงศาวดาร ได้บันทึกเรื่องราวคล้ายๆ กับพงศกษัตริย์แต่คนละแง่มุม พงศาวดารได้บันทึกประวัติของชนชาติยูดาห์ โดยลำดับเชื้อสายตั้งแต่อัดมจนจนถึงกษัตริย์ดาวิดซึ่งเป็นเชื้อสายที่พระคริสต์ได้มาบังเกิด เสด็จมาเป็นหัวหน้าธรรมศาลาของคนยิวและมีส่วนช่วยตั้งหลักเกณฑ์ในพระคัมภีร์เดิมด้วยกล่าวกันว่าเอลซาเขียนหนังสือเล่มนี้โดยตั้งชื่อหนังสือตามชื่อของเขา โครรงเรื่องของหนังสือที่เขาเขียนคือชนชาติอิสราเอลได้ออกจากการเป็นเชลย การซ่อมแซมพระวิหารที่ถูกทิ้งร้างและความยากลำบากที่ชนชาติอิสราเอลที่ไม่สามารถแยกตัวออกจากชาวต่างชาติเมื่ออาศัยอยู่ในปาเลสไตน์

หนังสือเนหะมีย์ถูกเขียนขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงความทุกข์ยากลำบากและการใช้เวลาอันยาวนานในการสร้างกรุงเยรูซาเล็มและการกู้เชื้อชาติยิวหลังจากกลับจากการเป็นเชลยที่บาบิโลน เนหะมีย์ได้บอกให้รู้ถึงความทุกข์ยากลำบากและชัยชนะที่พระเจ้าทรงช่วยประชากรของพระองค์ ภายใต้การนำของเอลซาราก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ อย่าง เช่น ให้ผู้ขายคนยิวแยกตัวจากภรรยาที่ไม่เชื่อพระเจ้าเพราะพระเจ้าไม่ทรงเห็นด้วยกับการแต่งงานเช่นนั้น และด้วยเหตุที่ชนชาติอิสราเอลไม่เชื่อฟังพระเจ้าในเรื่องนี้เขาทั้งหลายได้ถูกนำไปในทางแห่งการกระทำชั่วตามคูล์มรลที่ไม่เชื่อพระเจ้า

เอลเธอร์ เป็นเรื่องที่น่าอ่านที่สุดเรื่องหนึ่งในพระคัมภีร์ (แสดงภาพ 5-3) เป็นเรื่องของหญิงสาวชาวยิวที่ได้กลายเป็นพระมเหสีของกษัตริย์ในต่างแดน หนังสือเล่มนี้พูดถึงวิธีที่พระเจ้าทรงช่วยนำชนชาติอิสราเอลที่เหลืออยู่ในเปอร์เซียให้รอดจากแผนการทำลายล้าง เมื่อเราอ่านหนังสือเล่มนี้จนจบจะเห็นว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ที่อยู่เบื้องหลังเหตุการณ์ทุกอย่าง แม้จะไม่ได้กล่าวตรงๆ ว่าพระเจ้าเป็นผู้กระทำก็ตาม ไม่ว่าประชากรจะหันหลังให้กับพระเจาก็ครั้งก็ตามพระองค์ยังทรงห่วงใยเขาและไม่ยอมให้เขาถูกทำลายจนหมดสิ้น จะสังเกตได้ว่าประวัติศาสตร์ของชนชาติอิสราเอลนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยน่าชื่นชมนัก พระคัมภีร์ได้บันทึกถึงความดีงามของอับราฮัมและกษัตริย์ดาวิด แต่ก็ยังบันทึกถึงการทำผิดและความผิดพลาดของเขาด้วย

คำถาม การบันทึกเรื่องความผิดพลาดของคนในพระคัมภีร์จะทำให้เราอยากจะทำผิดตามหรือไม่?
(อ่าน 1 โครินธ์ 10:6-13 เพื่อหาคำตอบ)

เรื่องราวประวัติศาสตร์ในพระคัมภีร์ทุกเล่มบันทึกไว้เพื่อให้เราได้เรียนรู้จากสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีต เรามาทบทวนข้อท่องจำด้วยกัน (ให้ท่องข้อท่องจำด้วยกันหลายเที่ยว)

เราจะได้ประโยชน์จากความผิดพลาดของคนอื่นและรู้ถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าที่สามารถช่วยไม่ให้เราทำผิด ในข้อที่ 13 บอกว่าเมื่อถูกทดลองพระเจ้าจะทรงช่วยให้เรามีกำลังที่จะทนได้ อ่าน 1 โครินธ์ 10:13 พร้อมๆ กัน

การประกาศ

บางคนอาจจะยังไม่รู้จักกับพระเยซูและต้อนรับเอาพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด นี่คือโอกาสดีสำหรับเด็กๆ ที่จะเปิดใจเชิญให้พระเจ้าเข้ามาในชีวิต พระเจ้าจะทรงช่วยให้อะไรๆ ดำเนินชีวิตในทางที่ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของพระองค์

คำถามทบทวน

1. หมวดประวัติศาสตร์มีหนังสือเล่มไหนบ้าง? (ให้เด็กๆตอบ)
2. ผู้นำของชนชาติอิสราเอลที่ข้ามแผ่นดินคานาอันคือใคร? (โยชูวา)
3. มีหนังสือ 2 เล่มที่พูดถึงผู้หญิง หนังสือทั้งสองเล่มนั้นคืออะไร? (รูธ, เอสเธอร์)
4. กษัตริย์แรกของชนชาติอิสราเอลคือ? (ซาอูล)
5. ผลของการไม่เชื่อฟังพระเจ้าทำให้อิสราเอลได้รับบทเรียนอย่างไร? (เป็นทาสของบาบิโลน)
6. ถ้าอย่างนั้น ไม่เชื่อฟังพระเจ้าอย่างนั้น คิดว่าจะเกิดอะไรขึ้น? (ให้เด็กๆตอบ)

กิจกรรม

1. เกมลรีเรียงบัตรคำ

เตรียม บัตรแข็งขนาดเล็กรายๆ แผ่น, ปากกาเมจิก, กุญหรือกล่องกระดาษ 5 ชิ้น

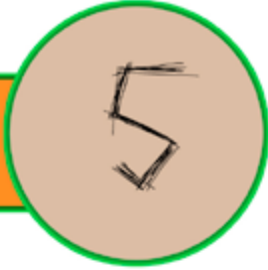
ให้เขียนชื่อของคำแต่ละคำลงบนกระดาษแข็งแต่ละแผ่น โดยใช้ชื่อของทั้ง 5 บทที่เรียนไปแล้ว เสร็จแล้วใส่ลงไปในกล่องหรือถุงกระดาษที่เตรียมไว้โดยใส่ชื่อละ 1 กุญ ให้เด็กออกมาเล่นทีละ 5 คน โดยให้หยิบกระดาษในถุงขึ้นมา จากนั้นให้นำบัตรคำที่ได้มาเรียงต่อกันให้ได้ชื่อของคำที่ถูกต้อง ใครที่เรียงได้ครบและถูกต้องเป็นคนแรกถือว่าเป็นผู้ชนะ

2. เกมลรีท่องจำชื่อหนังสือ

เตรียม กระดาษแผ่นเล็กๆ เขียนชื่อหนังสือหมวดประวัติศาสตร์ 1 ชื่อต่อ 1 แผ่น เสร็จแล้วม้วนใส่รวมกันในกล่อง

ให้เขียนเลข 1 ถึง 12 บนกระดาษ เสร็จแล้วให้เด็กหยิบม้วนกระดาษในกล่องคนละอัน เปิดดู แล้วให้ออกไปเขียนชื่อหนังสือที่เขาได้บนกระดาษโดยเขียนให้ถูกต้องตามลำดับของหนังสือที่อยู่ในพระคัมภีร์ ให้เด็กเล่นทีละคนจนครบ

เป้าหมายของเกมลรีนี้ก็เพื่อจะช่วยให้จำชื่อหนังสือที่อยู่ในหมวดประวัติศาสตร์ได้แม่นยำขึ้น

วันนี้จะมาชวนทุกคนมาเดินในเขาวงกตเพื่อหา
หนังสือที่อยู่ในหมวดประวัติศาสตร์ทั้ง 12 เล่ม
ถ้าเจอแล้วระบายสีตัวหนังสือเลย

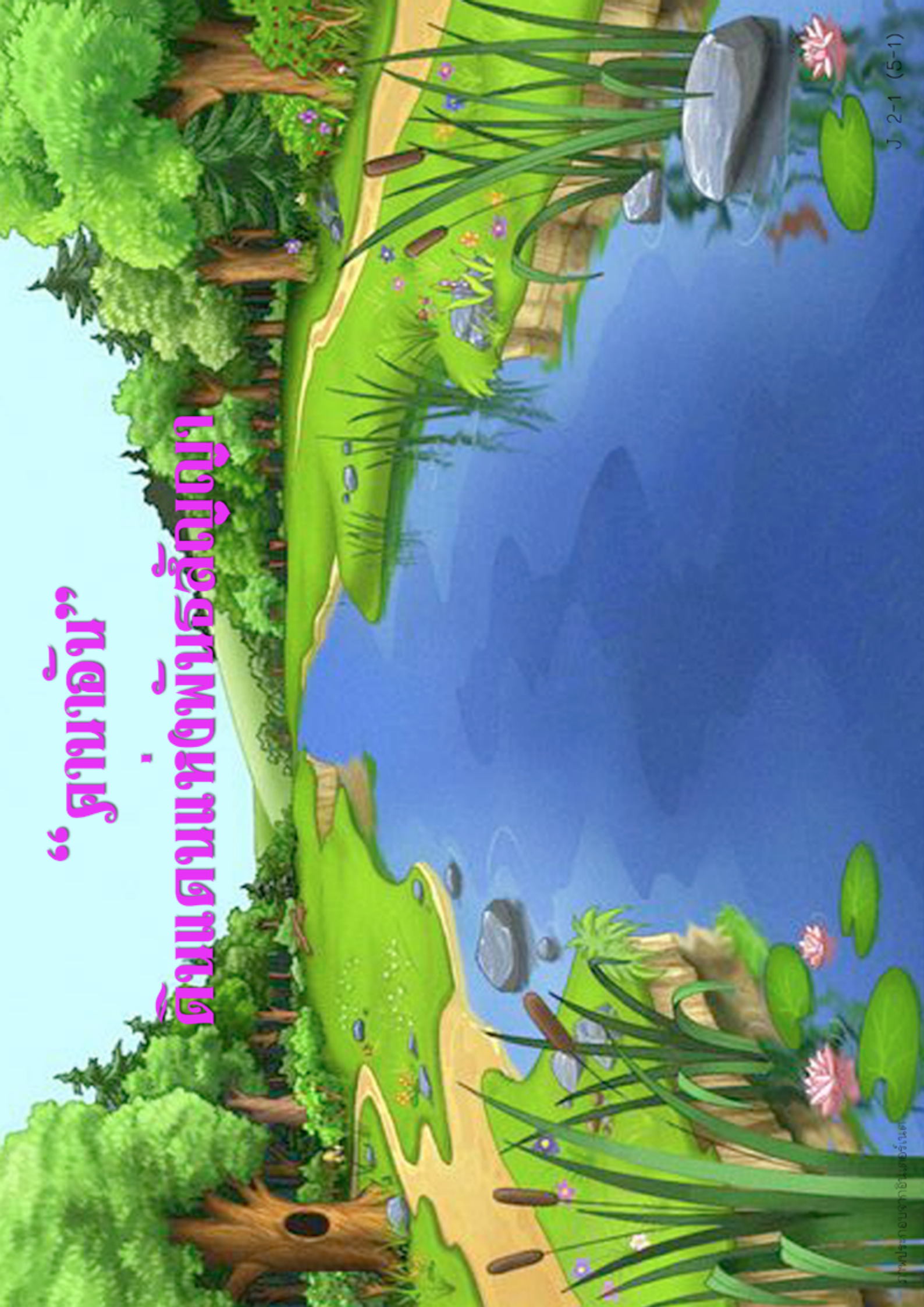
The maze consists of blue and green 3D-style paths. A central banner with a light blue background and yellow text reads "ประวัติศาสตร์" (History). The maze is populated with various Thai words, some of which are related to history. The words include:

- สมุด (Book)
- ดาเนียล (Daniel)
- ไอซ์วาล์ว (Ice Valve)
- 1 ข้ามทะเล (1 Cross Sea)
- เนกะมิชิ (Nagami)
- 2 พงษ์กษัตริย์ (2 Phongsakathit)
- กัณฑ์ (Kanthi)
- อักษะ (Aksa)
- ไอซ์ (Ice)
- โดสรา (Dosra)
- 1 พงศาตาร (1 Phongsathat)
- นางรุช (Nang Ruch)
- ฟุโนบัส (Funobas)
- เดสเจอร์ (Desjere)
- เดสเจอร์ (Desjere)
- บูรณกาล (Bunnakan)
- 1 พงษ์กษัตริย์ (1 Phongsakathit)
- 2 พงศาตาร (2 Phongsathat)
- ขุณดารักษ์ (Khundarakh)
- เดสเจอร์ (Desjere)
- 1 พงศาตาร (1 Phongsathat)
- 2 พงศาตาร (2 Phongsathat)

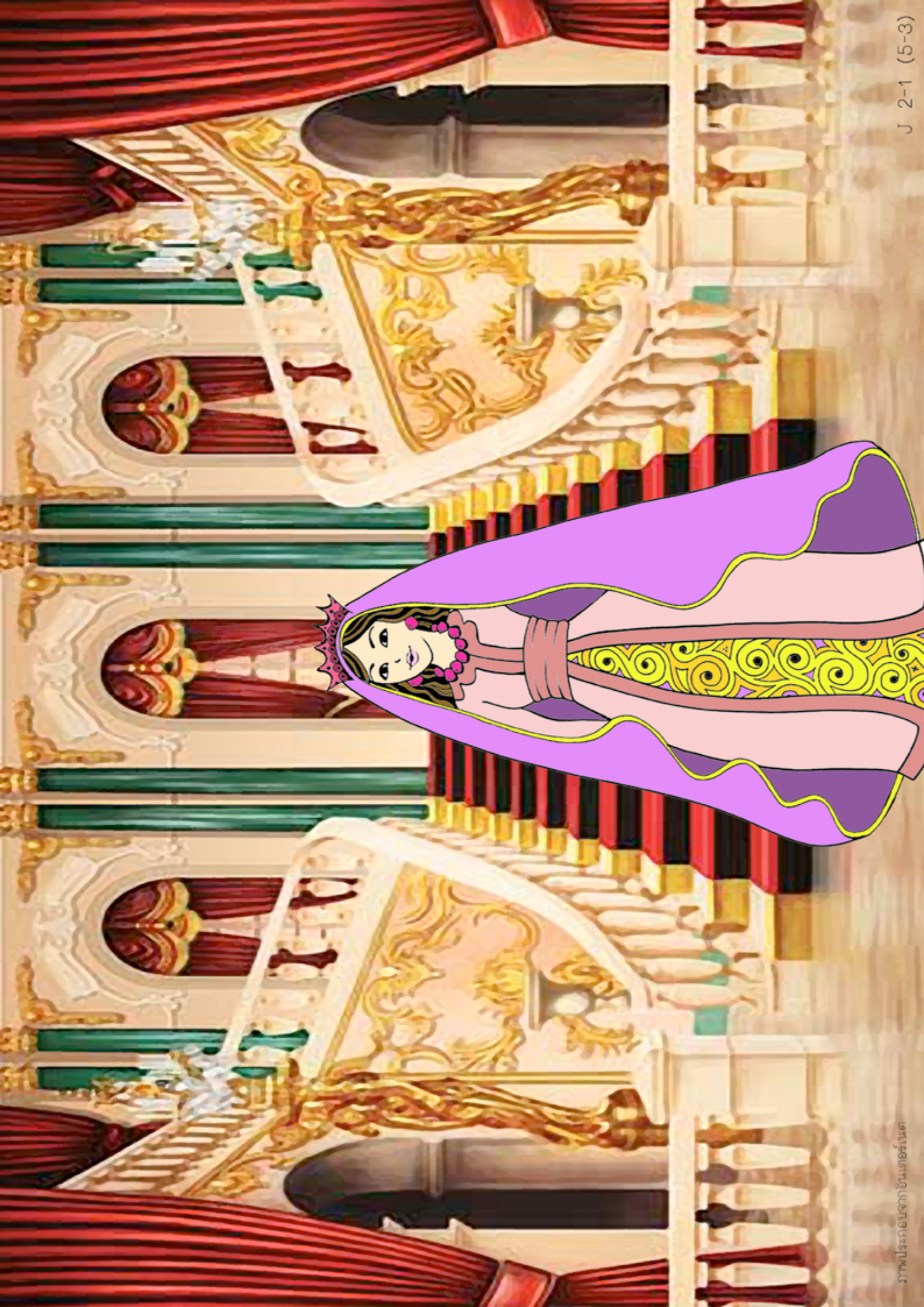
In the bottom left corner, there is a cartoon illustration of a boy wearing a cap and riding a bicycle.

“สุานาอัน”

ดินแดนแห่งพันธสัญญา

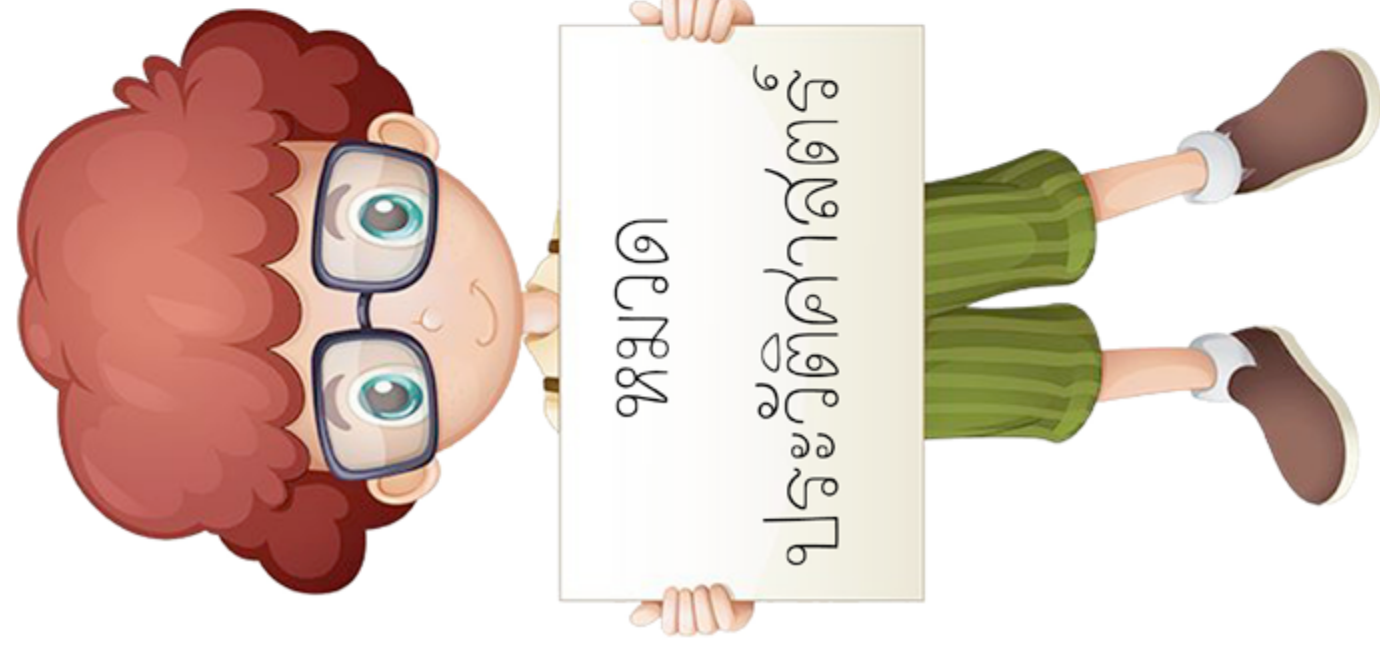

โดยผู้
ผู้ชำนาญ

นาถรุฐ

1,2 วิชาดูแล

1,2 วิชาศาสตร์

1,2 พญ่าจ๋าวตาส

เอตัสรา

เบหะมัย

เอต็เชออส

6

บทประพันธ์

- เป้าหมาย** เพื่อให้รู้จักบทประพันธ์ในพระคัมภีร์ และชื่นชมคำสอนที่อยู่ในพระธรรมหมวดนี้
- ข้อพระคัมภีร์** สดุดี 95:1-7, 100:1-5
- ข้อท่องจำ** “จงปรนนิบัติพระเจ้าด้วยความยินดี จงเข้ามาเฝ้าพระองค์ด้วยการร้องเพลง” สดุดี 100:2

ข้อคิดสำหรับครู

บทประพันธ์ที่ดีเป็นศิลปะของการสื่อสารหรือเป็นสื่อเชื่อมสัมพันธ์อย่างหนึ่ง คนส่วนมาการู้สึกว่าบทประพันธ์หรือบทเพลงเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงความรู้สึกได้ดีกว่าคำพูด

เมื่อจิตใจของเราท่วมท้นไปด้วยใจแห่งการสรรเสริญในความดีงามของพระเจ้าเรามักจะแสดงความรู้สึกออกมา บางคนอาจจะร้องเพลงสรรเสริญ บางคนอาจจะพูดภาษาแปลกๆ บางคนอาจจะเจี๊ยบออกมาจากความรู้สึกของเขา กษัตริย์ดาวิดและซาโลมอนได้ใช้การเจี๊ยบเพื่อนแสดงออกถึงความรู้สึกจากส่วนลึกในจิตใจของเขาเกี่ยวกับพระเจ้า และสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิต

นำสู่บทเรียน

ก่อนที่จะเริ่มสอนให้ครูเจี๊ยบ สุภาสิต คำพังเพย หรือสำนวนของไทย ที่ได้ๆ รู้จักบนกระดาษ โดยให้ครูเจี๊ยบคำขึ้นต้นของประโยคแล้วเว้นว่างไว้ให้เด็กๆ ช่วยกันต่อคำต่อไป เช่น ความพยายามอยู่ที่ไหน (ความสำเร็จอยู่ที่นั่น), น้ำขึ้น (ให้รีบตัก) วิวหยา (ล้อมคอก) เป็นต้น เสร็จแล้วให้ครูอธิบายความหมายของประโยคเหล่านั้น

บทเรียนจากพระคัมภีร์

พระคัมภีร์เป็นเหมือนห้องสมุดที่รวมหนังสือหลายๆ เล่มไว้ด้วยกัน เราได้เรียนหนังสืออะไรไปแล้วบ้าง? วันนี้เราจะเรียน หมวดบทประพันธ์ ซึ่งมี 5 เล่มด้วยกันคือ โยบ สดุดี สุภาษิต ปัญญาจารย์ และเพลงซาโลมอน

คำถาม คำประพันธ์หรือบทร้อยกรองแตกต่างจากหนังสือประวัติศาสตร์อย่างไร? (ให้เด็กตอบ)

ถ้าเราถามเด็กชาวยิวที่เรียนหนังสือในธรรมศาลาว่าบทประพันธ์คืออะไร เขาจะบอกว่าหมายถึงคำที่กล่าวซ้ำๆ กัน โดยใช้คำที่เป็นคำเดียวกันหรือเสียงเดียวกันในการเขียนคำกลอน เป็นคู่ขนานทางเดียวกัน ดังนั้นลักษณะโดยทั่วไปของคำกลอนในภาษาฮีบรูคือเขียนประโยคที่มีเนื้อความสอดคล้องกัน ใจความสำคัญที่ผู้เขียนเขียนในบรรทัดแรกจะถูกเน้นย้ำในบรรทัดที่สองเป็นพจนานุกรมให้เนื้อความนั้นโดยการกล่าวใจความซ้ำๆ เช่น สดุดี 19:1

“ฟ้าสวรรค์ประกาศพระสิริของพระเจ้า และภาคพื้นฟ้าสดางพระหัตถกิจของพระองค์”

บางที่คำกลอนก็ใช้คำที่มีความหมายแตกต่างกัน เป็นคู่ขนานที่ตรงกันข้าม พบได้บ่อยในพระธรรมสุภาษิต ซึ่งมีคำประพันธ์นี้อยู่มาก มีอะไรที่แตกต่างกัน? (ให้เด็กผู้ชาย ผู้หญิงอ่าน สุภาษิต 28:1-5 สลับกันอ่านคนละข้อ)

ผู้ชาย: คนชั่วร้ายก็หนีเมื่อไม่มีใครตาม

ผู้หญิง: แต่คนชอบธรรมก็กล้าหาญอย่างสิงห์หนุ่ม (อ่านสลับกันแบบนี้จนถึงข้อ 5)

บางคำกลอนเป็นคู่ขนานแบบค่าเปรียบเทียบสัญลักษณ์ เป็นการคู่ขนานที่ข้อความหนึ่งใช้เปรียบเทียบเพื่อขยายความในอีกข้อความหนึ่ง บรรทัดแรกจะเป็นสัญลักษณ์ที่แสดงถึงบรรทัดที่ 2 เช่น ท้าวติจากเมืองไกลก็เหมือนน้ำเย็นที่ให้แก่คนกระหาย (สุภาษิต 25:25)

คำกลอนในสดุดี 119 เป็นแบบตามตัวอักษรในภาษาฮีบรู ถ้าอ่านในภาษาไทยจะเห็นภาพไม่ชัด แต่ถ้าอ่านข้อ 1-8 ของพระธรรมตอนนี้ในภาษาฮีบรูจะสังเกตเห็นว่า ทุกคำขึ้นต้นด้วยอัลฟา (Alpha) และตั้งแต่ 9-16 ขึ้นต้นด้วย เบต้า (Betha) เป็นต้น เรียงกันไปจนถึงโอเมก้า(Omega)

หนังสือในหมวดบทประพันธ์มีดังนี้

1. หนังสือโยบ (แสดงภาพ 6-1)

เราไม่ทราบว่าใครเป็นผู้เขียนหนังสือโยบ บางคนคิดว่าอาจจะเป็นอับราฮัมเพราะว่าโยบมีชีวิตอยู่ในสมัยนั้น บางทีผู้เขียนอาจจะเป็นโมเสส เพราะโครงเรื่องและใจความสำคัญในบทประพันธ์นี้เกี่ยวข้องกับพระเจ้าความชอบธรรม คุณธรรม และความรัก ซึ่งบทประพันธ์ของฮีบรูจะกล่าวถึงความจริงและความเชื่อของคำสอน

2. หนังสือสดุดี

(แสดงภาพ 6-2) ถ้าดูดีๆ จะเห็นว่าหัวข้อในแต่ละบทส่วนมากจะปรากฏชื่อของกษัตริย์ดาวิดและชื่อของบางคน เช่น เอธาน (บทที่ 89) อาสาฟ (บทที่ 50) โมเสส (บทที่ 90) เนื้อเรื่องส่วนมากทำให้เรามีใจอยากสรรเสริญและใกล้ชิดพระเจ้า คำว่า “สดุดี” หมายถึง “บทเพลง” เรารู้ดีว่ากษัตริย์ดาวิดชอบดีดพิณและร้องเพลงสดุดีในพระคัมภีร์เดิมกล่าวถึงเครื่องดนตรีหลายชนิด ดังนั้น จึงไม่ต้องสงสัยเลยว่าจะต้องมีการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าพร้อมทั้งเล่นดนตรีประกอบด้วย

3. ดุฎาษิต ปัญญาจารย์ เพลงซาโลมอน (แสดงภาพ 6-3)

ใครเป็นผู้เขียนหนังสือทั้ง 3 เล่มนี้?

ดุฎาษิต เป็นหนังสือประเภทปัญญา ผู้นำอิสราเอลเข้าใจดีว่าประชาชนควรมีปัญญาเพื่อจะดำเนินชีวิตในแต่ละวันด้วยดี ดังนั้น เนื้อหาของพระธรรมดุฎาษิตจึงพูดถึงแต่เรื่องเล็กน้อย เช่น การพูดมากเกินไป มารยาทในการรับประทานอาหาร การออกกำลังกาย ความเกียจคร้าน และการทำดีต่อสังคม เป็นต้น ดุฎาษิตของอิสราเอลแตกต่างจากดุฎาษิตทั่วไปคือ คนอิสราเอลรู้จักพระเจ้าและต้องการจะดำเนินชีวิตตามบัญญัติของพระเจ้า จากฐานแห่งสติปัญญาแบบอิสราเอล คือความยำเกรงพระเจ้า (ดุฎาษิต 1:7)

ปัญญาจารย์ เป็นการพรรณนาภาพการแสวงหาสิ่งที่ดีที่สุดเพื่อความพึงพอใจภายใต้ดวงอาทิตย์ แต่ที่สุดแล้วทุกสิ่งก็อนิจจัง

เพลงซาโลมอน เนื้อหากล่าวถึงความปรารถนาในการแสวงหาชีวิตสมรสที่ช่วยงาม เปรียบเปรยถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้เชื่อกับองค์พระเยซูคริสต์

เราจะเห็นว่าบทประพันธ์ในพระคัมภีร์มีหลายลักษณะ บ้างก็กล่าวถึงสิ่งทีพระเจ้าทรงกระทำต่อมนุษย์ บ้างก็เป็นการแสดงออกถึงความสุขสบายในจิตใจ และบ้างก็พรรณนาถึงความทุกข์ความโศกเศร้าซึ่งเรียกว่า เพลงคร่ำครวญ บ้างก็เป็นดุฎาษิตสอนใจและข้อคิด เช่น ในหนังสือดุฎาษิตและปัญญาจารย์ บ้างก็เป็นแบบบทละครซึ่งประกอบด้วย การแสดงและเรื่องราวที่น่าตื่นตาตื่นใจต่างๆ บทประพันธ์เกี่ยวกับความรักของซาโลมอนหรือที่เราเรียกว่า เพลงซาโลมอน ปัจจุบันมีนักแต่งเพลงได้นำเนื้อหาจากบทเพลงสดุดีหลายบทมาเขียนเป็นเพลง ซึ่งเราคุ้นหูกันดี (หากมีเพลงให้เปิดให้เด็กฟังตอนจบบทเรียน)

ให้เรามาดูข้อท่องจำของอาทิติย์นี้ด้วยกัน (อ่านด้วยกันหลายๆ เที้ยว) ให้เด็กกลองนำข้อท่องจำมาแต่งเป็นเพลง และร้องให้เพื่อนๆ ฟัง

การประกาศ

จบการเรียนรู้วันนี้ด้วยการอ่านสดุดี 51:1-12 ด้วยกัน ในสดุดีบทนี้กษัตริย์ดาวิดอ้อนวอนขอพระเจ้าทรงอภัยโทษความผิดบาปที่ทำไป อัจฉริยะๆ ให้สารภาพบาปโดยพูดตามคำพูดของดาวิด (เปิดโอกาสให้บางคนรับเชื้อ)

คำถามทบทวน

1. ส่วนมากใครเป็นผู้เขียนหนังสือสดุดี? (ดาวิด)
2. คำกลอนของคนอิสราเอลมีลักษณะอย่างไรบ้าง?
3. หนังสือสุภาษิตเขียนเพื่อจุดประสงค์ใด? (เปิดสุภาษิต 1:2-6)
4. ให้เด็กๆ บอกบทประพันธ์ที่ชอบมากที่สุด?

กิจกรรม

แต่งกลอน หรือเพลง หรือสุภาษิตสอนใจ

โดยเนื้อความพูดถึงการสรรเสริญพระเจ้า แล้วให้อ่านให้เพื่อนๆ ฟัง เพื่อหนุนใจและเตือนสติกัน

ตัวอย่าง

องค์พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยรัก
ทรงประจักษ์ในชีวหาใครเหมือน
ทรงดูแลป้องกันภัยไม่แซ่เขื่อน
ประดุจเหมือนพ่อแม่ที่นรีนงค์

ข้าจะสรรเสริญพระเจ้าด้วยสุดจิต
จะรับใช้ด้วยชีวิตพลีถวาย
ประกาศนามองค์พระเจ้าทุกแห่งไป
เพื่อชาวโลกทั้งหลายได้รับพระคุณ

จับคู่สุภาษิต

ให้น้องๆ ตัดกระดาษตามเส้นและรอยประ
นำกระดาษทั้งหมดมารวมกัน จากนั้นแข่งกัน
ว่าใครจับคู่สุภาษิตได้เร็วที่สุด

มีทางหนึ่งซึ่งคนเราดู
เหมือนถูกแต่มันสิ้นสุด
ลงที่ทางของความมรณา
สุภาษิต 14:12

น้ำที่ขโมยมาหวานดี
และขนมที่รับประทาน
ในที่ลับก็อร่อย
สุภาษิต 9:17

จงฟังคำสั่งสอนและจง
ฉลาดอย่าเพิกเฉยเสีย
สุภาษิต 8:33

พระพรอยู่บนศีรษะ
ของผู้ชอบธรรม
สุภาษิต 10:6

บุตรชายที่ฉลาด
กระทำให้อินดี
แต่บุตรชายที่โง่
เป็นความโศก
ของมารดาเขา
สุภาษิต 10:1

ใจที่ยินดีกระทำให้
ใบหน้าร่าเริง แต่ปาก
ของคนโง่กินความโง่
เป็นอาหาร
สุภาษิต 15:13

การสังเกตใย

หนึ่งสี่สองสามสี่

หนึ่งสี่แปดเก้า

หนึ่งสี่ห้าหก

7

ผู้พยากรณ์ใหญ่

เป้าหมาย

เพื่อให้เด็กๆ รู้จักผู้พยากรณ์ของพระเจ้า เป้าหมายในการทรงเรียกผู้พยากรณ์เพื่อเป็นตัวแทนของพระองค์และประกาศเรื่องราวของพระเจ้าให้กับประชาชน พระเจ้าทรงเรียกเด็กๆ ให้เป็นตัวแทนของพระองค์เช่นกัน หนุนใจให้เด็กๆ ตอบสนองต่อการทรงเรียกนั้น

ข้อพระคัมภีร์

เยเรมีย์ 1:10 อัสยาห์ 6:1-10

ข้อท่องจำ

“พระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า เจ้าต้องไปหาทุกคนที่เราใช้ให้เจ้าไป และเราบัญชาเจ้าอย่างไรบ้างเจ้าต้องพูด” เยเรมีย์ 1:7

ข้อคิดสำหรับครู

เมื่อคริสเตียนได้อ่านพระคัมภีร์เดิมก็จะรู้สึกตื่นเต้นเพราะพระคัมภีร์พูดถึงคำพยากรณ์และการมาบังเกิดของพระเยซูจนถึงการวายพระชนม์และการคืนพระชนม์ สิ่งที่พระคัมภีร์พยากรณ์ไว้เกี่ยวกับพระเยซูที่ได้สำเร็จเมื่อ 2000 ปีมาแล้ว คำพยากรณ์ที่สำเร็จไปแล้วนั้นหนุนใจให้เรารอคอยการเสด็จกลับมาครั้งที่ 2 ตามที่ได้พยากรณ์ไว้โดยผู้พยากรณ์คนเดียวกัน

ในหนังสืออัสยาห์พูดถึงรายละเอียดเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาของพระเยซู ความจริงนี้ถูกขยายความในพระวจนะของพระเจ้าอย่างไม่มีวันผิดพลาด การเขียนหนังสืออัสยาห์มีองค์ประกอบเหมือนกับพระคัมภีร์ที่งเล่ม คือ 39 บทแรกสอดคล้องกับหนังสือในพระคัมภีร์เดิม 39 เล่ม และ 27 บทหลังก็เท่ากับหนังสือในพระคัมภีร์ใหม่ 27 เล่ม และทั้ง 2 ตอนนี้ได้พูดเชิงหนุนใจและเกี่ยวกับความรอด

นำสู่บทเรียน

“จี้กซอร์ผู้พยากรณ์”

ให้เขียนชื่อผู้พยากรณ์บนกระดาษแข็งแล้วตัดออกเป็นจี้กซอร์ เอาแต่ละชิ้นไปซ่อนไว้ในที่ต่างๆ ก่อนที่เด็กๆ จะเข้ามาในชั้นเรียน เมื่อทุกคนเข้าห้องเรียนแล้วให้เด็กๆ หาชิ้นส่วนเหล่านั้นแล้วนำมาต่อกันเพื่อให้ได้ชื่อของผู้พยากรณ์

บทเรียนจากพระคัมภีร์

บทก่อนหน้าที่เราเรียนเรื่องหนังสือ 5 เล่มแรกของพระคัมภีร์เดิมเรียกว่า หมวดพระบัญญัติ หรือ เบญจ-บรรณ ต่อมาคือหมวดประวัติศาสตร์ 12 เล่ม หมวดบทประพันธ์ 5 เล่ม และวันนี้เราจะมาศึกษาหนังสือหมวดสุดท้ายพระคัมภีร์เดิมคือ หมวดผู้พยากรณ์

คำถาม “คำพยากรณ์” คืออะไร? (รอลำตอบ)

คำพยากรณ์ คือ ถ้อยคำจากพระเจ้าที่เปิดเผยแก่ผู้พยากรณ์เพื่อให้กล่าวแก่มนุษย์ที่พระองค์ต้องการสื่อสารด้วย ผู้พยากรณ์เข้าใจในสิ่งที่เขาพูด แต่คำพูดนั้นไม่ได้มาจากตัวเขาเองแต่พระเจ้าประทานให้ คำพยากรณ์บางทีก็เกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคต บางทีเป็นคำแนะนำ หรือคำเตือนประชาชนในสมัยนั้นๆ

ในสมัยแรกๆ พระเจ้าตรัสผ่านผู้นำ เช่น โนอาห์ โมเสส และโยชูวา แต่ต่อมามีกษัตริย์หลายองค์ทำผิดบาปต่อพระเจ้า ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงส่งผู้ประกาศหรือผู้พยากรณ์มาเตือนคนเหล่านั้นแทนพระองค์ มีผู้พยากรณ์ทั้งชายและหญิงมากกว่า 70 คนตลอดระยะเวลาที่อิสราเอลมีกษัตริย์ปกครองและหลังจากหมดยุคกษัตริย์ด้วย ผู้พยากรณ์เหล่านี้จะบอกในสิ่งที่พระเจ้าตรัสกับเขาด้วยความกล้าหาญแม้ว่าจะต้องถูกฆ่าตายโดยคนที่ไม่เชื่อ

(แสดงภาพ 7-1) หลังจากการปกครองของกษัตริย์ซาโลมอน อาณาจักรก็ถูกแยกออกเป็น 2 ส่วน อิสราเอลอยู่ตอนเหนือและยูดาห์อยู่ตอนใต้ มีกษัตริย์ทั้งหมด 42 พระองค์ ในจำนวนนี้ 33 พระองค์ได้ทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเจ้า กษัตริย์ที่ปกครองอิสราเอลไม่มีสักองค์หนึ่งที่ทำให้พระเจ้าพอพระทัย นี่คือโลกในสมัยของผู้กษัตริย์

หนังสือหมวดผู้พยากรณ์แบ่งออกเป็น 2 หมวด คือผู้พยากรณ์ใหญ่ และผู้พยากรณ์น้อย หนังสืออิสยาห์และเล่มที่อยู่ต่อจากอิสยาห์อีก 4 เล่มถูกเขียนขึ้นโดย ผู้พยากรณ์ใหญ่ ที่เรียกว่าผู้พยากรณ์ใหญ่และน้อยนั้นไม่ได้หมายความว่าเล่มผู้พยากรณ์ใหญ่สำคัญกว่าผู้พยากรณ์น้อย แต่หนังสือผู้พยากรณ์ใหญ่มีเรื่องราวที่ยาวกว่าผู้พยากรณ์น้อยเท่านั้นเอง

(แสดงภาพ 7-2) หนังสือที่อยู่ต่อจากอิสยาห์มี 4 เล่มคือ เยเรมีย์ เพลงคร่ำครวญ เอสเคเคียล และดาเนียล อิสยาห์เป็นผู้พยากรณ์ในยูดาห์ซึ่งเป็นอาณาจักรตอนใต้ ในเวลานั้นอิสราเอลซึ่งเป็นอาณาจักรตอนเหนือถูกทำลายโดยอัสซีเรีย อิสยาห์มีอายุอยู่ในสมัยที่มีกษัตริย์ขึ้นครองราชย์ 5 พระองค์ คือ อุลซียาห์ โยธาม อาหัส เฮเซคียาห์ และมนัสเสห์

ใจความสำคัญของหนังสืออิสยาห์กล่าวไว้ถึง 19 ครั้งเกี่ยวกับ พระเมสสิยาห์ที่จะเสด็จมาเพื่อนำพระพรที่ยิ่งใหญ่จากยูดาห์ไปสู่โลก เวลาผ่านไป 700 ปีคำพยากรณ์เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดก็สำเร็จที่หมู่บ้านเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย อิสยาห์ได้กล่าวถึงชีวิตและการมอบชีวิตของพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาเพื่อมนุษย์ทั้งโลกอย่างชัดเจน (อ่าน อิสยาห์ 63:2-5, มีทธิ 8:17, เปโตร 2:24) จะสังเกตเห็นว่าพระคัมภีร์ใหม่ได้อ้างถึงพระธรรมอิสยาห์อยู่บ่อยครั้ง

หลังจากอิสยาห์เสียชีวิตได้ 80 ปีเยเรมีย์ได้ปรากฏตัวขึ้น ในเวลานั้นทั้งอิสราเอลและยูดาห์กำลังตกอยู่ภายใต้อำนาจของคัทรู ยกเว้นเยรูซาเล็มแห่งเดียวที่ยังเป็นอิสระอยู่ เยเรมีย์ได้เตือนชนชาติอิสราเอลวันแล้ววันเล่าให้หันเหียวจากทางชั่วร้ายเพื่อจะไม่ต้องพบกับความพินาศ พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะอภัยให้แก่เขาทั้งหลายถ้าเขาหันกลับมาหาพระองค์ (เยเรมีย์ 7:3, 5-7, 26-13) แต่ชาวยิวไม่ยอมเชื่อฟัง เยเรมีย์รับใช้อยู่ในสมัยการปกครองสมัยของกษัตริย์ 5 พระองค์ มีกษัตริย์เพียงพระองค์เดียวที่เป็นผู้ชอบธรรมคือ กษัตริย์โยสิยาห์ ที่เหลือเป็นกษัตริย์ที่ไม่ดีทั้งสิ้น

พระเจ้าทรงลงโทษพวกเขา คำพยากรณ์ของเยเรมีย์ว่าเยรูซาเล็มตกอยู่ภายใต้อำนาจของกรุงบาบิโลนก็สำเร็จในปี ค.ศ. 586 เมื่อเยรูซาเล็มตกอยู่ภายใต้อำนาจของบาบิโลนเยเรมีย์เขียนหนังสือเพลงคร่ำครวญขึ้น หนังสือเล่มนี้พูดถึงความทุกข์ใจของเยเรมีย์ที่เห็นความพินาศของเยรูซาเล็ม คนที่พระเจ้าทรงเลือกสรรไว้ตกอยู่ในมือของคนอธรรม ซึ่งเป็นคนต่างชาติ หนังสือเล่มนี้ทำให้เยเรมีย์ได้รับสมญานามว่า “ผู้พยากรณ์เจ้าน้ำตา”

เอลเศเคียลและดาเนียล คือผู้พยากรณ์อีก 2 คนที่ได้ทำการสั่งสอนชนชาติยิวในขณะที่เป็นเชลยอยู่ที่บาบิโลน เอลเศเคียลอธิบายให้ชนชาติยิวรู้ว่า ความบาปของเขาทั้งหลายคือสาเหตุที่ทำให้เขาต้องตกเป็นเชลย ความบาปสำคัญที่พวกเขาได้ทำคือ การกราบไหว้รูปเคารพ เป็นที่น่าสังเกตว่าหลังจากเหตุการณ์ครั้งนั้นแล้วชนชาติยิวไม่เคยกราบไหว้รูปเคารพอีกเลย พวกเขาได้รับบทเรียนที่สำคัญมาก เอลเศเคียลทำให้พวกเขาได้เรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าองค์เที่ยงแท้และทรงทำตามคำสัตย์ของพระองค์

เอลเศเคียลให้ความหวังแก่ชนชาติยิวว่า วันหนึ่งพระเจ้าทรงนำชนชาติของเขากลับถิ่นเดิม ทั้งอิสราเอลและยูดาห์จะรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันอีกครั้ง พระเจ้าทรงประทานข้อความนี้แก่เอลเศเคียลผ่านทางนิมิตที่แปลกประหลาด

คำถาม นิมิตนั้นเกี่ยวกับอะไร? (อ่านเอลเศเคียล 37 และแบ่งปันเกี่ยวกับนิมิตนั้น)

นิมิตนี้พูดถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในภายภาคหน้าและห่างไกลจากสมัยของเอลเศเคียล คือชนชาติอิสราเอลจะกลับใจเชื่อพระเยซู (ดู โรม 11:25-27) ในการรู้ชาติอิสราเอลพระเจ้าทรงพิสดารให้เห็นอีกครั้งหนึ่งว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของชนชาติยิวและชนต่างชาติที่อยู่รอบๆ เขา “เจ้าจะทราบว่าเป็นพระเจ้า” ทั้งหมดนี้คือ ประเด็นสำคัญของหนังสือเอลเศเคียล

เมื่อเยรูซาเล็มพ่ายแพ้ให้กับกองทัพของเนบูคัดเนสซาร์ครั้งแรกปี ค.ศ.606 พวกเขาผู้นำ ช่างฝีมือ และพวกที่มีความรู้สูงๆ เก่งๆ ถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยที่กรุงบาบิโลน หลังจากนั้น 20 ปีจึงกวาดต้อนพวกที่เหลือไปสมทบเยรูซาเล็มถูกเผาในปี ค.ศ.586 กลุ่มแรกที่ถูกกวาดต้อนไปนั้นมีดาเนียลและเพื่อนของเขา 3 คนรวมอยู่ คือ ซัดรัค เมซาค และอาเบดเนโก

(แสดงภาพ 7-3) ดาเนียลยังหนุ่มอยู่เมื่อเขาถูกนำไปยังบาบิโลน เขาเป็นคนฉลาดและเรียนรู้ได้เร็ว ด้วยเหตุนี้ดาเนียลจึงได้รับการฝึกสอนและเข้ารับราชการในพระราชวังแห่งกรุงบาบิโลน แม้ว่าเขาจะได้อยู่ในตำแหน่งสูงเขาก็ยังมีความจงรักภักดีต่อพระเจ้าอยู่เหมือนเดิม หนังสือดาเนียลบันทึกเรื่องที่น่าตื่นเต้นไว้หลายเรื่องทีพิสดารว่าพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว เรื่องที่เราส่วนมากรู้จักกันคืออยู่ในดาเนียลบทที่ 3, 5, 6 (คือเรื่องเตาไฟใหญ่ งานเลี้ยงด้วยอาหารสูง และดาเนียลในถ้ำสิงโต) หนังสือดาเนียลกล่าวถึงการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์ในบทที่ 9 ได้พยากรณ์ถึงเวลาที่พระคริสต์จะเสด็จมา ระยะเวลาที่จะทำพระราชกิจบนโลกนี้ การวายพระชนม์เพื่อไถ่บาปของมนุษย์ดาเนียลได้พยากรณ์ไว้ก่อนที่พระเยซูจะเริ่มราชกิจเป็นเวลา 483 ปี

หัวใจสำคัญของคำพยากรณ์ที่เราต้องจดจำไว้ก็คือ ผู้พยากรณ์แต่ละคนต้องการจะให้ทุกคนรู้ว่า มีพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว พระเจ้าจำเป็นต้องลงโทษความบาปแต่ทรงทำด้วยความรัก ไม่ใช่ด้วยความโหดร้าย และเมื่อประชากรของพระองค์ได้รับใช้พระองค์พระเจ้าจะทรงประทานบำเหน็จแห่งความรัก ความชื่นชมยินดีและสันติสุขให้กับเขา

ข้อความจากคำพยากรณ์ที่กล่าวไว้ในพระคัมภีร์เดิมก็ยังคงกล่าวกับเราในปัจจุบันนี้ด้วยเหมือนกัน เราเป็นผู้ประกาศของยุคปัจจุบันที่จะประกาศความรักของพระเจ้า แผนการแห่งการไถ่บาป และอนาคตของผู้เชื่อและผู้ที่ไม่เชื่อ ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น เราจะต้องตั้งมั่นอยู่ในพระคริสต์ ข้อท่องจำอาทิตย์นี้กล่าวว่า “พระเจ้าตรัสกับข้าพเจ้าว่า เจ้าต้องไปหาทุกคนที่เราใช้ให้เจ้าไป และเราบัญชาเจ้าอย่างไรบ้างเจ้าต้องพูด” เยเรมีย์ 1:7 (ให้ท่องด้วยกันหลายๆ เที่ยว) คำสิ่งนี้พระเจาก็พูดกับเราซึ่งคริสเตียนในปัจจุบันนี้ด้วยเช่นกัน

การประกาศ

อธิษฐาน ขอพระเจ้าทรงอวยพรและหนุนใจเด็กในการเป็นพยานกับเพื่อนหรือคนใกล้ตัว จากนั้นให้เด็กฯ อธิษฐานเมื่อเพื่อนหรือคนที่เราอยากเป็นพยานเรื่องพระเจ้ากับเขา เมื่ออธิษฐานให้เด็กฯ เอ่ยชื่อเพื่อนที่เราอยากจะเป็นพยานด้วย

คำถามทบทวน

1. หนังสือในหมวดผู้พยากรณ์ใหญ่มีกี่เล่มอะไรบ้าง?
(5 เล่ม คือ อิสยาห์ เยเรมีห์ เพลงคร่ำครวญ เอเสไคยล และดาเนียล)
2. ผู้พยากรณ์คือใคร? ทำหน้าที่อะไรบ้าง? (คือผู้รับใช้พระเจ้า ทำหน้าที่พูดแทนพระเจ้า)
3. ใจความสำคัญของคำพยากรณ์คืออะไร? (พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว)
4. เมื่ออิสราเอลไม่เชื่อฟัง พวกเขาต้องรับผลอย่างไร? (พระเจ้าลงโทษให้เป็นเชลยที่กรุงบาบิโลน)

กิจกรรม

วงกลมปริศนา

เตรียม กระดาษแข็ง, ปากกาเมจิก และกรรไกร

ตัดกระดาษแข็งให้เป็นวงกลมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 12 นิ้ว หรือใช้ถ้วยทรงกลมวางคว่ำแล้วขีดตามเส้นขีดแล้วให้เขียนข้อท่องจำหรือชื่อหนังสือหมวดผู้พยากรณ์ใหญ่ในวงกลม ระบายสีให้สวยงามตามชอบ

ตัดวงกลมให้ได้ 8 ชิ้น หรือมากกว่านั้นก็ได้หากวงกลมมีขนาดใหญ่ จากนั้นนำมาวางผสมกัน เสร็จแล้วให้เด็กแข่งกันต่อภาพให้เสร็จ ใครเสร็จก่อนชนะ หรืออาจจะสลับงานที่เราทำกับเพื่อนเพื่อแข่งกันก็ได้

ผู้พยากรณ์ใหญ่

7

จำได้มั๊ยผู้พยากรณ์ใหญ่มีใครบ้าง? ให้น้องๆ
เขียนชื่อหนังสือพร้อม ทั้งออกแบบปกต่าง
ป้ายชื่อให้ดูดีด้วยนะ

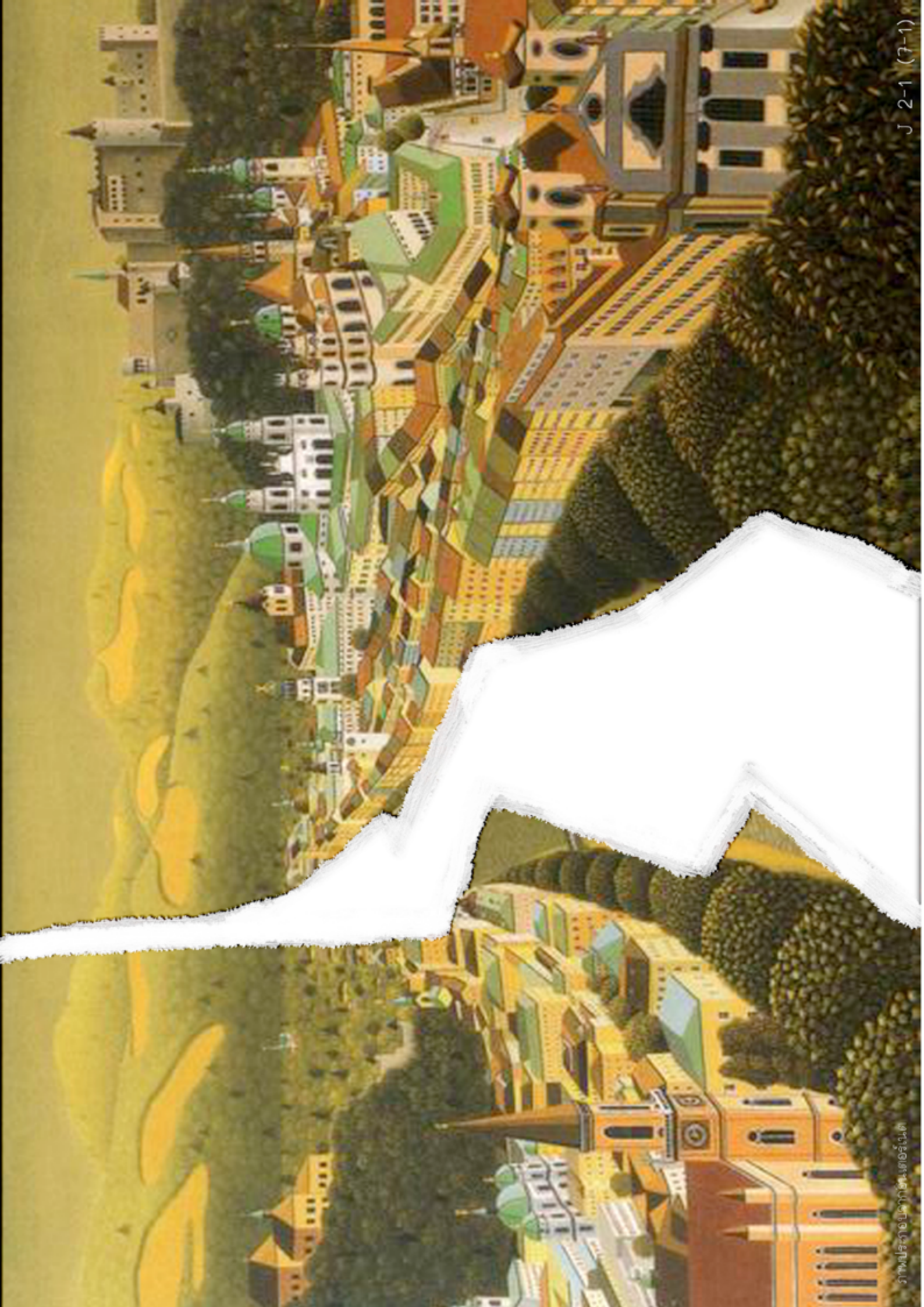

อ

โ

เ

ด

เข้เรม่ย้

เพลงคร้่าครวณบ

เอเสเตยล ตาเนยล

8

ผู้พยากรณ์น้อย

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กๆ รู้ถึงความสำคัญในหนังสือผู้พยากรณ์น้อย หนุนใจให้เราทุกคนรู้ว่า เราคือผู้ประกาศของพระเจ้าเช่นกัน

ข้อพระคัมภีร์ ฮีบรู 1:1-4, 11:32-39

ข้อท่องจำ “จงหันกลับมาหาพระเยซูคริสต์พระเจ้าของท่าน ทั้งหลายเพราะว่าพระองค์ทรงกอปรด้วยพระคุณ และทรงพระกรุณา ทรงกริ้วข้า และบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง”

ข้อคิดสำหรับครู

เมื่อเราคิดถึงจำนวนของผู้พยากรณ์ที่พระเจ้าส่งมาเพื่อช่วยประชากรของพระองค์นั้นอาจทำให้เราคิดว่าพวกคนยิว เป็นพวกที่ทำความบาปมากมาย เมื่ออ่านพระคัมภีร์เราอาจเห็นการทำบาปและการไม่เชื่อของพวกเขาดั้งแล้วครั้งแล้ว แต่แท้ที่จริงสภาพของโลกมนุษย์ปัจจุบันนี้และความบาปที่มนุษย์ทุกวันนี้ทำก็ไม่ต่างจากชาวยิวในสมัยนั้นเลย

พระเจ้าทรงทำงานผ่านทางผู้เผยพระวจนะด้วยฤทธิ์อำนาจของพระองค์ เพื่อสำแดงพระองค์เองต่อมนุษย์โลก มาหลายศตวรรษแล้ว แต่ยังมีคนจำนวนน้อยมากที่รับเชื่อพระเยซู

บทเรียนในวันนี้จะช่วยให้เด็กๆ เห็นว่าพวกเขามีส่วนสำคัญในการประกาศข่าวประเสริฐเพื่อนำคนมาเชื่อในพระเยซู และสามารถเป็นผู้ประกาศในโรงเรียน ครอบครัว และเพื่อนๆ ของเขาได้

นำสู่บทเรียน

ก่อนสอนให้ครูเขียนชื่อผู้พยากรณ์น้อยลงบนกระดาษแข็งแผ่นละ 1 ชื่อ แล้วตัดกระดาษแบ่งครึ่ง นำกระดาษที่ตัดได้ใส่กล่อง เมื่อน้องๆ เข้ามานั่งเรียน ให้หยิบกระดาษคนละแผ่น จากนั้นให้น้องๆ หาชิ้นส่วนอีกชิ้นหนึ่งซึ่งตรงกับชื่อที่เราได้รับ เพื่อจะต่อเป็นชื่อผู้พยากรณ์

บทเรียนจากพระคัมภีร์

อาทิตย์ที่แล้วเราได้เรียนหลายอย่างเกี่ยวกับผู้พยากรณ์ จำได้ไหมว่าทำไมพระเจ้าจึงทรงตรัสผ่านผู้พยากรณ์ทำไมไม่ตรัสผ่านกษัตริย์? (รอคำตอบ) กษัตริย์หลายพระองค์เป็นคนชั่วร้าย ประชาชนเชื่อสิ่งที่ผู้พยากรณ์กล่าวหรือไม่? เกิดอะไรขึ้นเมื่อเขาไม่เชื่อ? (รอคำตอบ) ถูกจับไปเป็นเชลยในต่างชาติใช่ไหม?

ในสมัยนั้นผู้พยากรณ์ได้ส่งสอนประชากรในหลายๆ เรื่อง คำสอนที่สำคัญๆ ก็คือ ให้เชื่อฟังพระเจ้า อย่าทำบาป ถ้าไม่เชื่อฟังจะต้องถูกจับไปเป็นเชลย พยากรณ์ถึงการบังเกิดของพระเมสสิยาห์ พยากรณ์ล่วงหน้าเกี่ยวกับยุคสุดท้าย พูดถึงการพิพากษาประชาชาติที่ไม่เชื่อ (ให้ครูเขียนรายการเหล่านั้นบนกระดานด้วยเมื่อพูด)

เราได้เรียนเกี่ยวกับผู้พยากรณ์ใหญ่ คือ อิสยาห์ เยเรมีย์ เอสเคียล และดาเนียลแล้ว ต่อไปให้เราเปิดไปดูสารบัญในพระคัมภีร์ ดูหนังสือผู้พยากรณ์น้อย 12 เล่ม (ให้ทวนชื่อหนังสือตามครู) เราจะดูหนังสือแต่ละเล่มคร่าวๆ โดยเรียงตามลำดับเวลาของเหตุการณ์ที่บันทึกไว้ไม่ใช่เรียงตามลำดับชื่อในสารบัญ

หนังสือโอบาดีห์

เป็นหนังสือที่สั้นที่สุดในพระคัมภีร์เดิม เขียนขึ้นหลังจากที่เยรูซาเล็มถูกทำลาย ประชาชาติปาเลสไตน์ พวกอาราเบีย และประเทศเพื่อนบ้านมีความยินดีกับความพ่ายแพ้ของอิสราเอล ประชาชาติเอโดมประกาศว่าจะไม่มีชนชาติใดทำลายชนชาติของเขาได้แต่โอบาดีห์กล่าวว่าพระเจ้าจะทรงทำลายเอโดมเพราะเขามิทำที่ที่โหดร้ายต่อเยรูซาเล็ม ต่อมาไม่นานคำพยากรณ์ของโอบาดีห์ก็สำเร็จ เอโดมถูกทำลายอย่างย่อยยับ เพราะพระคุณของพระเจ้าชนชาติอิสราเอลจึงได้รับการช่วยกู้อีกครั้งหนึ่ง

หนังสือโยเอล

หลังจากสมัยของโอบาดีห์ก็มาถึงผู้พยากรณ์โยเอล ไม่มีใครรู้จักเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของโยเอลมากนักและไม่ทราบแน่ชัดว่าเขามีชีวิตอยู่ในสมัยใด แต่เรารู้ว่าหนังสือโยเอลเขียนถึงเผ่ายูดาห์ พระเจ้าได้ส่งตึกแตนมาทำลายพืชผลของเขาทั้งหลายเนื่องจากความบาปที่เขาได้ทำ พวกเขาจะต้องสำราญบาปกลับใจใหม่จึงจะรอดพ้นจากความพิณานั้น ประชาชนพากันกลับใจ ด้วยเหตุนี้พระเจ้าทรงประทานคำสัญญาแก่เขาทั้งหลาย และคำสัญญาที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งอยู่ในโยเอล 2:28-29 โยเอลพยากรณ์ว่าวันหนึ่งพระเจ้าจะเทพพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาเหนือมนุษย์ทั้งปวงและคำพยากรณ์นี้ก็สำเร็จไปแล้วบางส่วน (แสดงภาพ 8-1) ตั้งแต่วันเพนเทคอสต์ที่บันทึกไว้ในกิจการ 2:1-4.16-18

หนังสือโยนาห์

นั่นเอง ส่วนมากคุ้นเคยกับเรื่องราวในหนังสือโยนาห์ ดังนั้น ให้สัก 2-3 คนเล่าเรื่องของโยนาห์อย่างย่อๆ บทเรียนจากหนังสือโยนาห์นั้นหลักๆ คือเรื่องประสบการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของโยนาห์มากกว่าข้อความที่เขาประกาศ เรื่องของโยนาห์สอนให้เรารู้ว่าเราจะต้องทำตามการทรงนำของพระเจ้าไม่ใช่ทำตามใจตนเอง หนังสือโยนาห์ยังบอกถึงพระคุณของพระเจ้าที่ทรงมีต่อคนที่กลับใจใหม่จากการกระทำบาปของเขา เช่น ชาวเมืองนีนะเวห์

หนังสืออาโมส

อาโมสเป็นคนเลี้ยงแกะอยู่ในเมืองเทโคอาซึ่งอยู่ห่างจากกรุงเยรูซาเล็มไปทางใต้ประมาณ 12 กิโลเมตร แม้ว่าเขาจะอาศัยอยู่ในแคว้นยูดาห์ แต่พระเจ้าทรงเรียกให้เป็นผู้พยากรณ์ของอิสราเอล อาโมสเป็นคนพูด “ตรงไปตรงมา” เขาพูดกล่าวโทษอิสราเอลว่าอ้วนพีและพอใจกับชีวิตแห่งความบาปของเขาทั้งหลาย อีกไม่ช้าชนชาติจะถูกทำลายโดยคนต่าง

ชาติ อิสราเอลจะต้องได้รับการลงโทษอย่างหนักเนื่องจากได้จงใจกระทำบาปต่อพระเจ้า อาโมสได้ให้คำแนะนำแก่อิสราเอลและแก่เราทั้งทุกคนว่าควรมีชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้า (อ่านอาโมส 5:14-15 และเทียบคำแนะนำต่างๆ จากพระคำตอนนี้บนกระดาน)

หนังสือโฮเซยา

โฮเซยาอาศัยอยู่ทางตอนเหนือของอิสราเอล ในสมัยเดียวกับอาโมสและอิสยาห์ “โฮเซยา” มีความหมายว่า “ความรอด” โฮเซยามีประสบการณ์ชีวิตคล้ายกับโยนาห์ คือได้บทเรียนจากเหตุการณ์ที่ไม่ค่อยดี ภรรยาของเขาคือนางโกเมอร์ได้ทรยศต่อเขาและหนีออกจากบ้านไป นางเป็นเหมือนกับชนชาติอิสราเอลที่ได้หันหลังให้กับพระเจ้า หลังจากนางโกเมอร์ได้ทิ้งสามีของเขาไปแล้วตัวของนางได้กระทำต่อนางอย่างโหดร้ายนางต้องตกอยู่ในสภาพทาส นางได้รับโทษตามการกระทำตัวของนาง แต่ถึงกระนั้นโฮเซยาก็ยังรักโกเมอร์อยู่เหมือนเดิม จึงได้ไปซื้อนางกลับคืนมาจากการเป็นทาส

หนังสือโฮเซยากำลังพูดถึงกับเราทุกคนถึงความรักที่ไม่วันสิ้นสุดของพระเจ้า แม้ว่าเราได้ทำบาปและหันออกจากการทางของพระองค์แต่พระองค์ก็ทรงแสวงหาเราด้วยความรัก ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เพื่อไถ่บาปเราและนำให้กลับมามีชีวิตอยู่ในครอบครัวของพระองค์อีกครั้งหนึ่ง

หนังสือมีคาห์

คำพยากรณ์ที่เด่นที่สุดในหนังสือมีคาห์คือเรื่อง (แสดงภาพ 8-2) การประสูติของพระเยซูคริสต์ที่เบธเลเฮม (มีคาห์ 5:2 และมัทธิว 2:6) เขาอธิบายคำตรัสของพระเยซู ดิถีอำนาจของพระองค์ต่อประชาชาติ และชัยชนะเหนือศัตรู มีคาห์ได้พูดถึงความรักและการอภัยโทษบาปของพระเจ้า เขาขอร้องไห้ให้อิสราเอลหันกลับมาใช้ชีวิตที่ซื่อสัตย์และบริสุทธิ์ ผู้ที่หันกลับมาหาพระเจ้าจะได้รับพระพร (อ่านมีคาห์ 7:19) พระพรแบบเดียวกันนี้จะเป็นของเราถ้าเราติดตามพระเยซูคริสต์

หนังสือนาฮูม

หนังสือนาฮูมก็มีบางสิ่งคล้ายๆ กับหนังสือโยนาห์ แม้ว่าเขาจะเกิดหลังจากโยนาห์เกือบ 100 ปี ทั้งสองคนเป็นผู้พยากรณ์ในเมืองนินะเวห์ แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับคนทั้งสองสมัยนั้นแตกต่างกัน ชาวเมืองนินะเวห์ได้หันไปทำบาปอีกและพวกเขาไม่ยอมกลับใจ ดังนั้น พระเจ้าจึงได้ทำลายเมืองนินะเวห์เสีย หนังสือนาฮูมสอนเราว่าการลงโทษของพระเจ้านั้นรุนแรงและแน่นอน ผู้พยากรณ์ได้เปิดเผยให้รู้ว่า พระเจ้าทรงรักษาผู้ที่เชื่อและวางใจในพระองค์ (ให้เปรียบเทียบ นาฮูม 1:2 และ 1:7)

หนังสือเศฟันยาห์

เศฟันยาห์รับใช้พระเจ้าในขณะที่ยูดาห์กำลังเผชิญวิกฤติการณ์ กองทัพของต่างชาติกำลังจะเข้ายึดครองยูดาห์ ยูดาห์จะต้องได้รับโทษเนื่องจากความบาปของพวกเขา แต่พระเจ้าทรงให้คำสัญญาผ่านทางเศฟันยาห์ว่าพระองค์จะทรงรักษาชนกลุ่มน้อยไว้ถ้าเขาจะตั้งมั่นคงอยู่ในพระองค์ (เศฟันยาห์ 3:12-13)

หนังสือฮาบากุก

ช่วงเวลาที่ยาฮากุกปรากฏตัวนั้นกองทัพของชาวเคลเดียกำลังจะเคลื่อนมาประชิดยูดาห์ที่ยาฮากุกจะเข้าใจว่าทำไมพระเจ้าทรงอนุญาตให้กองทัพของคนต่างชาติที่ไม่เชื่อพระเจ้าเข้ามาบุกรุกชนชาติที่พระเจ้าทรงเลือกสรรไว้ พระเจ้า

ได้ยืนยันกับฮาบากูกว่า ลึกวันหนึ่งพระเจ้าจะทรงลงโทษคนบาป ยูดาห์ได้ทำบาปต่อพระเจ้าพวกเขาจะต้องรับการลงโทษ ชาวเคลเดียเป็นเหมือน “ไม้เรียว” ที่พระเจ้าจะใช้เพื่อลงโทษ

หนังสือฮักกัย

หนังสือฮักกัยและหนังสือผู้พยากรณ์อีกสองเล่มกล่าวถึงสิ่งที่พระเจ้าทำหลังจากที่บาบิโลนยึดครองชาวยิวแล้ว เมื่อเขากลับออกจากการเป็นเชลยพวกเขาได้เริ่มซ่อมแซมพระวิหารในเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ แต่การก่อสร้างได้หยุดชะงักไปเป็นเวลา 15 ปีเนื่องจากได้รับการข่มเหงจากพวกสะมาเรีย พระเจ้าได้ส่งฮักกัยมาเพื่อหนุนใจผู้นำและประชาชนให้เริ่มทำการก่อสร้างต่อ เขาทั้งหลายห่วงใยความเป็นอยู่ของตัวเองมากกว่างานของพระเจ้า ผลิตผลต่างๆ เกิดผลน้อยมาหลายปี ฮักกัยเตือนเขาทั้งหลายว่าสาเหตุที่พืชผักเกิดผลน้อยเพราะพวกเขาไม่เอาใจใส่การก่อสร้างพระวิหารของพระเจ้าอย่างจริงจัง ในที่สุด เมื่อเขาหันกลับมาเอาใจใส่งานสร้างพระวิหารเหตุการณ์ก็เริ่มเปลี่ยนไปในทางที่ดี ทุกสิ่งในชีวิตเราจะดำเนินไปด้วยดีถ้าเราให้พระเจ้ามาเป็นหนึ่งในทุกสิ่งที่เราทำ (อ่าน มัทธิว 6:33)

หนังสือเศคาริยาห์

เศคาริยาห์รับใช้พระเจ้าในช่วงเวลาเดียวกับฮักกัย เขาเป็นอีกคนหนึ่งที่พระเจ้าใช้ให้หนุนใจพวกยิวในการสร้างพระวิหารและเตือนไม่ให้เขาทำบาปเหมือนบรรพบุรุษของเขา เขาจะต้องหันกลับมาหาพระเจ้าและวางใจในพระองค์ เศคาริยาห์ได้บันทึกเกี่ยวกับนิมิตซึ่งเป็นภาพสะท้อนให้เห็นถึงชีวิตและราชกิจของพระเยซู

หนังสือมาลาคี

มาลาคีเป็นหนังสือเล่มสุดท้ายในหมวดผู้พยากรณ์น้อย และเป็นเล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์เดิมด้วย มาลาคีให้คำสั่งสุดท้ายที่สำคัญแก่พวกยิว คือให้เขาทั้งหลายสำราญบาปและกลับมาหาพระเจ้าอย่างจริงจัง เขาได้ต่อว่าคนยิวเรื่องไม่ยอมถวายสิบลด สิบลดหมายความว่าอะไร? (รอคำตอบ) การถวายสิบลดเป็นสิ่งสำคัญเพราะจะช่วยให้งานของพระเจ้าดำเนินต่อไปยังทั่วโลกได้ (สดดงภาพ 8-3) สิบลดคือสิบชักหนึ่ง หมายถึง ถ้าเรามี 10 ส่วนให้เราถวายพระเจ้า 1 ส่วน

ประเด็นสำคัญหรือหัวใจสำคัญของหนังสือผู้พยากรณ์น้อยคือ พระเจ้าไม่พอพระทัยการกระทำบาปและทรงตีสอนผู้ที่หันหลังให้พระองค์ อีกอย่างที่สำคัญคือ พระเจ้าจะทรงยกย่อง ปกป้อง และรักษาคนเหล่านั้นที่ติดตามและรับใช้พระองค์อย่างสัตย์ซื่อ พระเจ้าทรงมีความปรารถนาที่จะให้เรากลับคืนมาหาพระองค์ (ให้บททวนข้อท่องจำด้วยกันหลายๆ เที้ยว โยเอล 2:13)

การประกาศ

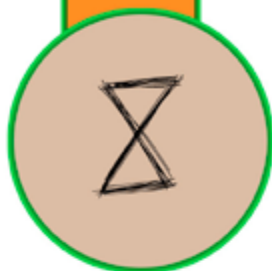
ลองสำรวจดูว่าเรามีความบาปใดที่จะต้องขอให้พระเจ้าทรงอภัยให้ หากมี เราควรจะหันกลับมาหาพระเจ้าเสียตั้งแต่ตอนนี้? (เปิดโอกาสให้บางคนรับเชื่อ ในช่วงเวลานี้ในการเป็นพยาน) เราควรจะเตือนให้คนอื่นรู้ถึงการพิพากษาของพระเจ้าและความชื่นชมยินดีที่ได้รับเมื่อเรามีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ เราสามารถบอกคนอื่นถึงคำสัญญาของพระเยซูที่ทรงตรัสว่าจะเสด็จกลับมารับผู้เชื่อให้ไปอยู่กับพระองค์ตลอดไป

กิจกรรม

เกมส์ห้องจำโดมิโน

เตรียม กระดาษแข็ง, กรรไกร และปากกาเมจิก

ตัดกระดาษแข็งเป็นรูปโดมิโน (สี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาด 1x2 นิ้ว) เขียนชื่อห้องจำแต่ละคำลงบนกระดาษรูปโดมิโน ทำโดมิโนให้มีจำนวนคำมากกว่าชื่อห้องจำหรือมีคำที่ไม่ได้อยู่ในห้องจำ แจกโดมิโนให้คนละ 2 แผ่น จากนั้นให้ต่อโดมิโนชื่อห้องจำ หากไม่มีต้องหยิบโดมิโนเพิ่ม เล่นจนกระทั่งต่อเสร็จ ใครเหลือโดมิโนน้อยสุดชนะ

ให้น้องๆ ตัดภาพออกมาแล้วนำไปวางในตารางบึงโกในช่องใดก็ได้ เมื่อครูพูดชื่อผู้เผยแพร่จะคนใด หากมีในตารางของเราก็ให้เด็กหยิบชื่อออกไปเรื่อยๆ จนบึงโก

10 ซัก 1

=

สิบ

9

พระกิตติคุณ

เป้าหมาย เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างและความสอดคล้องกันของพระกิตติคุณทั้งสี่เล่ม และให้มีความเชื่อในพระเยซูคริสต์มากยิ่งขึ้น

ข้อพระคัมภีร์ ลูกา 1:4, 4:16-22

ข้อท่องจำ “การที่ได้บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ก็เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่า พระเยซูทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า” ยอห์น 20:21

ข้อคิดสำหรับครู

อาจมีบางคนที่ยังรู้สึกสงสัยว่าทำไมการบันทึกเหตุการณ์ในพระคัมภีร์บางตอนจึงไม่เหมือนกัน นั่นก็เป็นเพราะว่าผู้เขียนพระกิตติคุณแต่ละเล่มมีทัศนคติที่ไม่เหมือนกัน บางคนอาจจะเห็นว่าสิ่งนี้สำคัญ แต่อีกคนหนึ่งอาจจะไม่เห็นว่าสำคัญ เพราะว่ามีอุปนิสัยและเบื้องหลังชีวิตที่แตกต่างกัน

นายแพทย์และข้าราชการอาจจะมองดูคนหนึ่งคนด้วยทัศนคติที่แตกต่างกัน และสิ่งที่ทั้งสองคิดก็ถูกทั้งคู่ มีทิวมีอาชีพเป็นคนเก็บภาษี เขามองดูว่าพระเยซูเป็นเหมือนกษัตริย์ ลูกามีอาชีพเป็นนายแพทย์มองดูพระเยซูว่าเป็นมนุษย์ที่ดีพร้อมทุกประการ ทัศนคติของทั้งสองถูกต้องเพราะพระเยซูทรงเป็นทั้งสองอย่าง

มาระโกเขียนพระกิตติคุณสำหรับคนต่างชาติที่ไม่ใช่ยิว ยอห์นมุ่งคำสอนไปยังคริสเตียน แต่หนังสือทั้งสองเล่มใช้ได้ทั้งกับผู้เชื่อและผู้ที่ยังไม่เชื่อ

สรรเสริญพระเจ้าที่ทรงรักษาเรื่องราวชีวิตของพระบุตรไว้ในพระกิตติคุณทั้งสี่เล่มเราจึงแน่ใจได้ว่าทุกสิ่งถูกต้อง และการที่เราได้นำเอาพระกิตติคุณมารวมกันก็ช่วยให้เราได้เห็นภาพของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดสมบูรณ์ขึ้น

นำสู่บทเรียน

เกมส์ต่อคำ (ชื่อพระคัมภีร์ใหม่)

เขียนชื่อพระธรรม มีทิว จนถึง วิวรรณ์ ใส่กระดาษแผ่นละ 1 ชื่อ ทำเหมือนกัน 2 ชุด แบ่งเด็กเป็น 2 กลุ่ม ให้แข่งกันว่ากลุ่มไหนเรียงชื่อพระธรรมในพระคัมภีร์ใหม่เสร็จก่อนและถูกต้องชนะ

บทเรียนจากพระคัมภีร์

พระคัมภีร์ใหม่มีทั้งหมด 27 เล่ม เป็นการเปิดเผยให้เราได้เห็นแผนการไถ่บาปของพระเจ้าที่พยากรณ์ไว้ในพระคัมภีร์เดิม แบ่งออกเป็น 5 หมวดดังต่อไปนี้

- 1) หมวดพระกิตติคุณ มี 4 เล่ม คือ มัทธิว-ยอห์น
- 2) หมวดประวัติศาสดา มี 1 เล่ม คือ กิจการ
- 3) หมวดจดหมายฝากและเปาโล มี 13 เล่ม โรม-ฟีเลโมน (อาจจะรวมฮีบรูด้วย)
- 4) หมวดจดหมายฝากทั้งปวงมี 8 เล่ม ฮีบรู-3 ยอห์น
- 5) หมวดพยากรณ์ มี 1 เล่มคือ วิวรรณ์

วันนี้เราจะเรียนในหมวดแรกคือ หมวดพระกิตติคุณ (ซูพระคัมภีร์ขึ้น) พระกิตติคุณทั้งสี่เล่มกล่าวถึงชีวิตประวัติของพระเยซูคริสต์ เริ่มตั้งแต่การเสด็จมาบังเกิดจนถึงการเสด็จสู่สวรรค์ กล่าวถึงพระราชกิจและคำสั่งสอนของพระเยซูและตั้งชื่อตามชื่อของผู้เขียนคือ มัทธิว มาระโก ลูกา ยอห์น คำว่า “พระกิตติคุณ” มาจากภาษากรีก แปลว่า “ข่าวดี” หรือ “ข่าวประเสริฐ” ผู้เขียนทั้งสี่คนเป็นผู้ประกาศ หรือ “ผู้นำข่าวดีมา” หนังสือพระกิตติคุณได้เขียนขึ้นระหว่างปี ค.ศ.45-95

มัทธิว

เป็นผู้เขียนพระกิตติคุณเล่มแรก ก่อนพบพระเยซูเขามีอาชีพเป็นคนเก็บภาษีให้รัฐบาลโรมและเป็นทีเกลียดชังในสังคมของคนยิว (มัทธิว 9:9) คนเก็บภาษีหลายคนเป็นคนที่ไม่มีศรัทธา หลายคนตำหนิพระเยซูที่เข้าไปข้องเกี่ยวกับคนพวกนี้ แต่ต่อมามัทธิวได้รับเชื้อพระเยซูและเป็นหนึ่งในอัครสาวกสิบสองคน มัทธิวเขียนพระกิตติคุณสำหรับคนยิวและหัวข้อเรื่องที่สำคัญในหนังสือของเขาคือแสดงให้เห็นว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ กษัตริย์ของชนชาติยิว (แสดงภาพ 9-1) เปิดมัทธิว 1:1 จะเห็นเชื้อสายของพระเยซู เริ่มที่กษัตริย์ดาวิดย้อนกลับไปถึงอับราฮัม ชนชาติยิวรู้ว่าคำสัญญาที่เกี่ยวข้องกับพระผู้ช่วยให้รอดจะมาทางเชื้อสายของกษัตริย์ดาวิด และยอมรับว่าอับราฮัมเป็นบิดาของชนชาติยิว จุดประสงค์ของหนังสือมัทธิวเพื่อจะให้เห็นว่าพระคริสต์คือพระเมสสิยาห์ที่ชนชาติอิสราเอลรอคอยอยู่ เนื้อหาของพระกิตติคุณมัทธิวเป็นเรื่องคำสั่งสอนของพระเยซูและการอัศจรรย์ที่พระเยซูทรงกระทำหลายร้อยครั้ง แต่มัทธิวบันทึกไว้เพียง 20 ครั้ง

มาระโก

เป็นผู้เขียนพระกิตติคุณเล่มที่สองเป็นเพื่อนร่วมงานของบารนาบัสและเปาโล เป็นคนยิวแต่เขาเขียนพระกิตติคุณถึงคนต่างชาติที่ไม่ใช่ยิว เชื่อกันว่ามาระโกได้เขียนขึ้นเป็นเล่มแรกโดยเขียนถึงผู้นำโรม มาระโกบันทึกเรื่องราวให้เราเห็นว่า “พระคริสต์ทรงเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ทรงได้รับคำสั่ง และทำตามนัยพระทัยของพระเจ้าทุกอย่าง” มาระโกเน้นถึงการกระทำที่เปี่ยมด้วยฤทธานุภาพของพระคริสต์ และพระเจ้าได้ส่งพระบุตรลงมาโดยมีพระประสงค์เดียวคือเพื่อโลกจะได้รับความรอด

เนื้อความส่วนใหญ่กล่าวถึงพระราชกิจของพระเยซูในแคว้นกาลิลีและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอาทิตย์สุดท้ายก่อนถูกตรึงที่กางเขน ไม่มีการบันทึกถึงเชื้อสายของพระเยซู เพราะชาวโรมส่วนมากไม่ค่อยสนใจอยากรู้เชื้อสายของคนใช้หรือทาส

ลูกา

ผู้เขียนพระคัมภีร์ท่านนี้เป็นคนต่างชาติที่ไม่ใช่คนยิว ลูกาเป็นแพทย์ที่เปาโลได้อ้างถึงหลายครั้งในจดหมายของเขา คริสตจักรในสมัยแรกมีคนกรีกจำนวนมากอาศัยอยู่ท่ามกลางพวกคนยิว บางคนคิดว่าลูกาเขียนพระกิตติคุณสำหรับคนกรีกโดยเฉพาะ ชาวกรีกเป็นคนฉลาด เป็นคนเจริญแล้ว รักงานศิลปะ ความชอบธรรม และความจริง ลูกาได้แสดงให้เห็นว่า พระเยซูทรงมีพระลักษณะเหล่านี้เป็นอย่างดี

หัวใจสำคัญของหนังสือลูกา คือ (แสดงภาพ 9-2) “บุตรมนุษย์” หมายถึง เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทรงพึ่งอาศัยในพระบิดา เป็นเพื่อนของคนบาป มีใจกรุณา และรักเพื่อนบ้าน

ลูกาได้กล่าวถึงเชื้อสายของพระเยซูเหมือนกับมัทธิว เพราะว่าลูกา มองดูพระเยซูว่าเป็นบุตรมนุษย์ ดังนั้นการสืบเชื้อสายจะต้องลำดับวงศ์จากพระบุตรมนุษย์ คือพระเยซูย้อนกลับไปที่บรรพบุรุษที่เป็นมนุษย์คนแรกคืออาดัม (ตรงกันข้ามกับการลำดับวงศ์ของมัทธิว) ลูกาไม่ได้เขียนถึงความสัมพันธ์ที่มีกับพวกยิวเท่านั้น ดังนั้น การลำดับวงศ์จึงเป็นการแสดงให้เห็นว่าพระเยซูสืบเชื้อสายมาจากอาดัมเอวาตามคำสัญญา (ปฐมกาล 3:15)

เนื้อหาได้ขยายความหมายของพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น คือความรอดไม่ใช่สำหรับชาวยิวเท่านั้นแต่สำหรับคนต่างชาติด้วย

ยอห์น

คือพระกิตติคุณเล่มสุดท้าย ยอห์นเป็นพี่ชายของยากอบ เป็นผู้ที่พระเยซูได้ฝากมารดาของพระองค์ไว้กับเขา ยอห์นเป็นผู้เขียนหนังสือ 1,2,3 ยอห์นด้วย หัวใจสำคัญของพระกิตติคุณยอห์นคือ พระคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าและพระเมสสิยาห์ แสดงให้เห็นว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า ได้เป็นพยานถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซู ทรงเป็นองค์ตรีเอกานุภาพคือ พระบิดา พระบุตร พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวจนะและพระราชกิจของพระคริสต์ ท่านเขียนสำหรับคริสเตียนเพื่อจะนำคริสตจักรให้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระบุตรของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น ยอห์นสนใจพระราชกิจของพระเยซูใน 6 อาทิตย์สุดท้ายและเน้นถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซูมากเป็นพิเศษ

ยอห์นกล่าวว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า ดังนั้น ไม่มีการบันทึกการสืบเชื้อสาย แต่ได้บอกถึงความเป็นพระเจ้าของพระเยซูตั้งแต่ปฐมกาล (อ่านยอห์น 1:1) ไม่มีการเริ่มต้นทรงเป็นอยู่ก่อนแล้ว พระเจ้าทรงมีเหตุผลที่จะอนุญาตให้เห็นชีวิตของพระบุตรใน 4 ลักษณะด้วยกัน บางเรื่องในพระคัมภีร์ถึงกล่าวถึงในหนังสือทั้ง 4 เล่ม แต่บางเรื่องถูกบันทึกไว้ในเล่มเดียว บางทีในเหตุการณ์เดียวกันแต่เล่มมีทัศนคติที่แตกต่างกัน ดังนั้น ถ้าเราอ่านทั้ง 4 เล่มก็จะช่วยให้เข้าใจในรายละเอียดได้มากขึ้น (แสดงภาพ 9-3) เช่น มาระโกบอกว่าเขาเขียนตำแหน่งของพระองค์เมื่อถูกตรึงที่กางเขน มัทธิวเสริมว่า เขาเอาป้ายตำแหน่งติดไว้บนกางเขนเหนือพระเศียรของพระองค์ ลูกาบอกว่าป้ายนั้นเขียนเป็นภาษากรีก ลาตินและฮีบรู ยอห์นบอกว่า ปีลาตเป็นผู้เขียนป้ายนั้น

การประกาศ

เรื่องราวในหนังสือพระกิตติคุณทั้ง 4 เล่มบอกให้เราถึงความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์ทุกคน จนถึงการวายพระชนม์ที่ไม้กางเขนเพื่อเราจะได้รับการอภัยโทษบาปและมีชีวิตนิรันดร์ ถ้ายังมีใครที่ไม่ได้ต้อนรับพระเจ้าเข้ามาในชีวิตวันนี้เป็นโอกาสดีที่เราจะได้เปิดประตูให้พระองค์เข้ามาในชีวิต (ให้โอกาสบางคนพร้อมจะรับเชื่อ)

จบด้วยการอธิษฐานขอขอบคุณพระเยซูพระบุตรของพระเจ้าผู้ได้เสด็จมายังโลกเพราะทรงรักเรา และขอให้ทุกคน ท่องท่องจำด้วยกันหลายๆ เทียบ

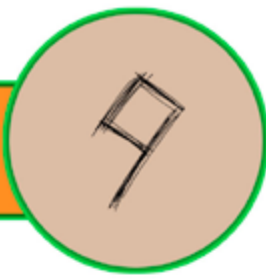
กิจกรรม

แข่งพระคัมภีร์

แบ่งได้ๆ ออกเป็น 2-3 กลุ่มเพื่อช่วยกันสำรวจพระคัมภีร์และหาคำตอบจากคำถามต่อไปนี้ กลุ่มไหนตอบ เสร็จก่อนชนะ 10 คะแนน เล่นจนถึงข้อสุดท้ายรวมคะแนน ครูจะมีคำถามเพิ่มเติมอีกก็ได้

1. พระคัมภีร์ใหม่แบ่งออกเป็นกี่หมวด? อะไรบ้าง? (5หมวด คือ พระกิตติคุณ ประวัติศาสตร์ จดหมาย เปาโล จดหมายทั่วไป พยากรณ์)
2. หมวดพระกิตติคุณมีกี่เล่ม? อะไรบ้าง? (4 เล่ม คือมัทธิว มาระโก ลูกา ยอห์น)
3. มัทธิวมืออาชีพอะไร? (คนเก็บภาษี)
4. ใครมีอาชีพเป็นนายแพทย์? (ลูกา)
5. พระกิตติคุณมาจากภาษากรีกแปลว่า? (ข่าวดี หรือข่าวประเสริฐ)
6. หนังสือ 2 เล่มใครที่บันทึกเรื่องราวการบังเกิดของพระเยซู (มัทธิว, ลูกา)
7. หนังสือเล่มใดที่กล่าวถึงเหตุการณ์เดียวกันในตอนจบ (มาระโก, ลูกา, การเสด็จขึ้นสวรรค์)
8. ให้เปรียบเทียบมัทธิว 10:2-4 มาระโก 3:16-19 ลูกา 6:14-16 ดูว่าเล่มใดที่ไม่ได้พูดถึงความเกี่ยวข้องกับกันระหว่างเปโตรและอันดรูว์ (มาระโก)
9. ให้เปรียบเทียบมัทธิว 27:37 มาระโก 15:26 ลูกา 23:38 ยอห์น 19:19-21 ดูว่าหนังสือเล่มใดที่พูดถึงเกี่ยวกับบ้านเกิดของพระเยซู (ยอห์น)
10. ให้เปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์เหมือนในข้อ 4 ดูว่าพระคัมภีร์เล่มใดที่บอกว่าป้ายที่กล่าวประจาน พระเยซู เขียนเป็น 3 ภาษา (ลูกา, ยอห์น)
11. ให้เปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์เหมือนในข้อ 4 ดูว่าเล่มใดที่กล่าวชื่อของพระเยซูไว้บนป้ายนั้นด้วย (มัทธิว, ยอห์น)

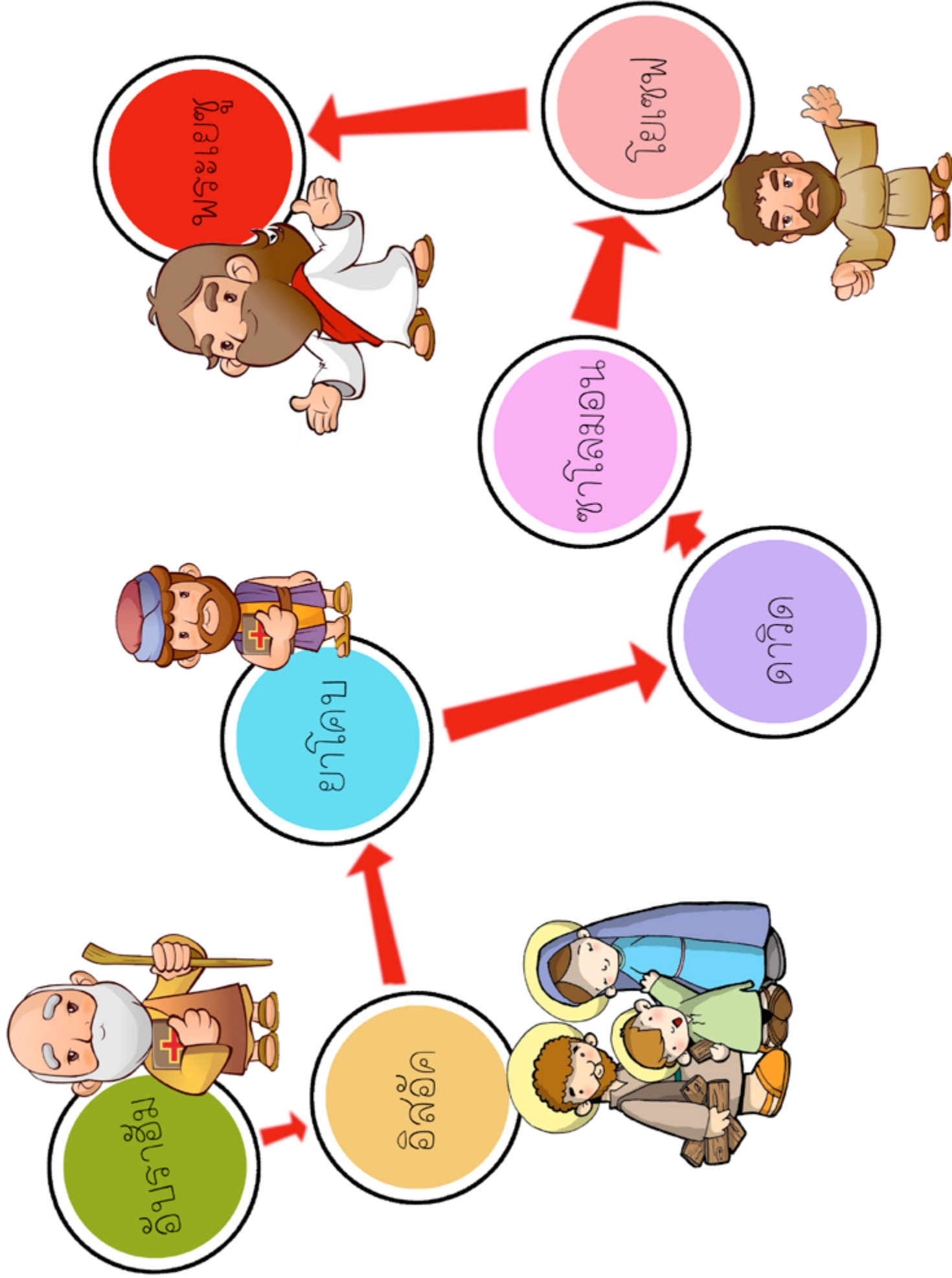
ถอดรหัสพระกิตติคุณ

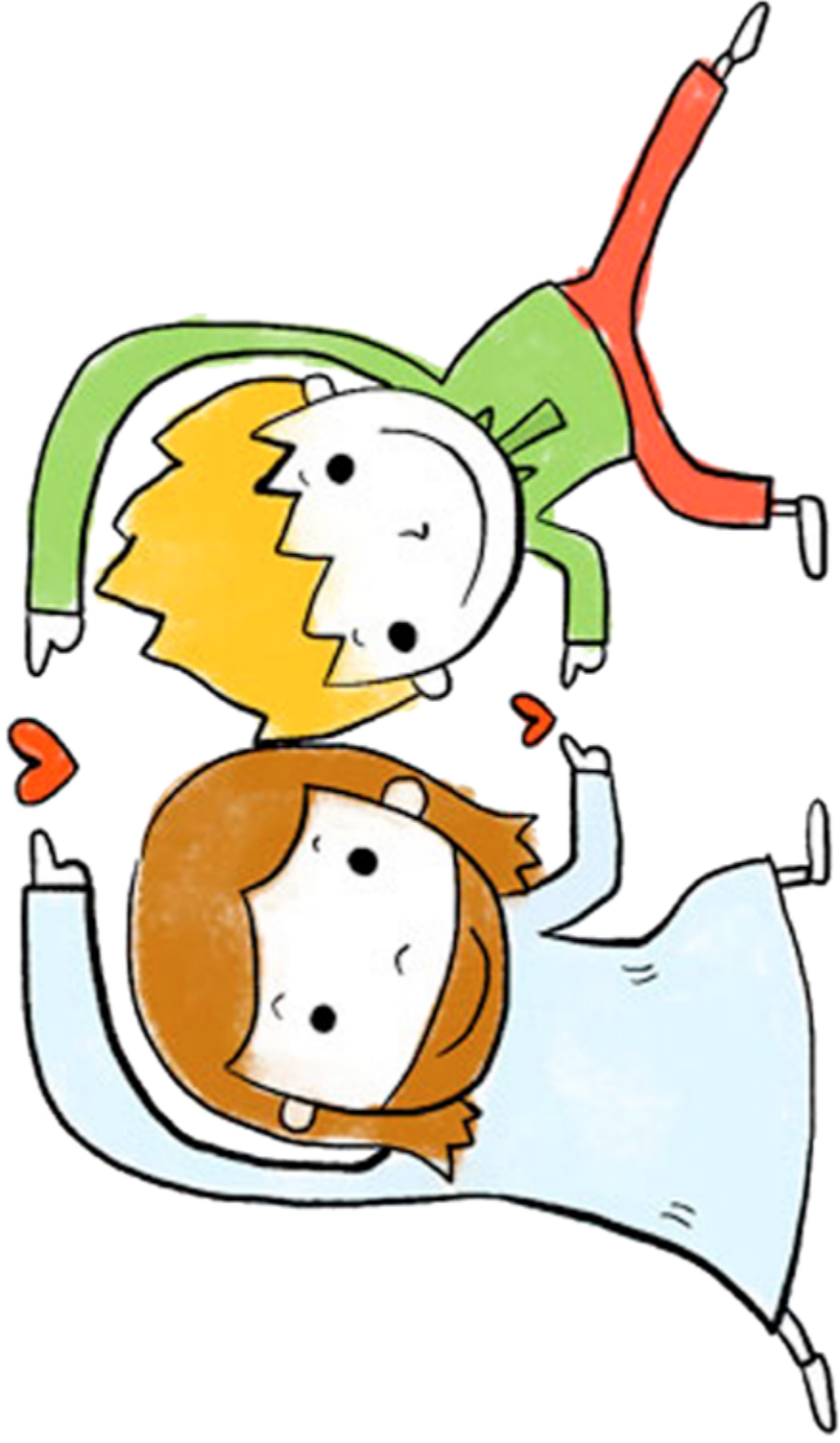
หาคำตอบจากคำถามต่อไปนี้
เพื่อนำไปถอดรหัสข้อความ

1. พระมาซีฮาในภาษากรีกเรียกว่า ยอห์น 4:25
2. ใครอยู่กับพระเจ้าตั้งแต่ปฐมกาล ยอห์น 1:1
3. พระเจ้าประทานสิ่งใดเพื่อให้คนที่วางใจได้ชีวิตนิรันดร์ ยอห์น 3:16
4. ถ้าเราเข้าสนิทในพระเจ้าแล้วเราจะเป็นอย่างไร ยอห์น 15:5
5. พระเยซูเสด็จมาเพื่อเราจะได้รับสิ่งใด ยอห์น 10:10
6. เมื่อพระเยซูเสด็จขึ้นสู่สวรรค์พระองค์จะประทานสิ่งใดให้กับเรา
7. สิ่งที่มาทางพระเยซูคือความจริงและอะไร ยอห์น 1:17
8. พระเยซูอธิษฐานขอให้พระบิดาประทานสิ่งใดให้อยู่กับพวกเรา ยอห์น 14:16-17

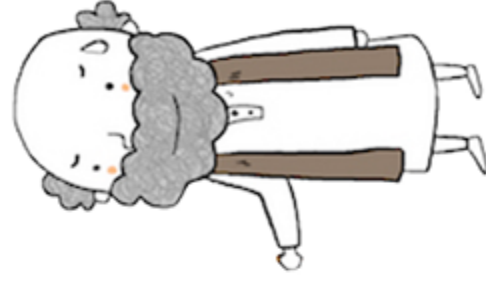
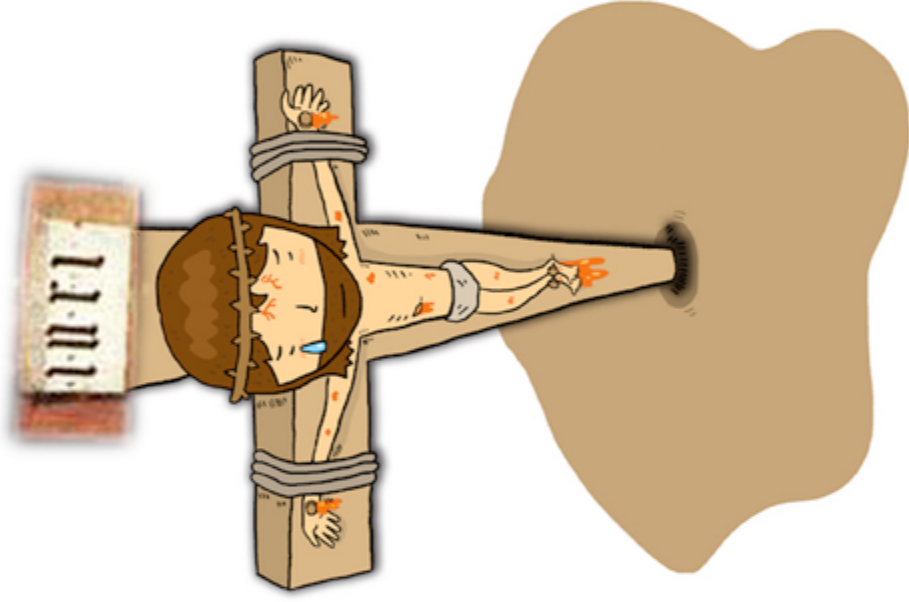
เราเรียนชีวิตของพระเยซู
จากหนังสือเล่มนี้

รักดี มีแฟน

การประสูติ

10

พระธรรมกิจการ

เป้าหมาย ให้เห็นถึงการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคริสต์จักรยุคแรก และช่วยให้เห็นความสำคัญของการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 1:1-11

ข้อท่องจำ “แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” กิจการ 1:8

ข้อคิดสำหรับครู

พระธรรมเล่มนี้มีความหมายตามชื่อ เป็นหนังสือที่เต็มไปด้วยเหตุการณ์ต่างๆ เป็นหนังสือแห่งการกระทำมากกว่าการพูด ด้วยเหตุนี้จะทำให้เด็กๆ สนใจมาก ให้ใช้เวลาที่จะอ่านบททวนเรื่องราวต่างๆ ในหนังสือกิจการเพื่อช่วยให้จำเรื่องราวที่เกิดขึ้นได้แม่นยำขึ้นและเกิดความสนุกเวลาสอน ให้พิจารณาคุณค่าของพระเจ้าและสิ่งที่เขาทำนี่คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงไม่ใช่เรื่องเล่าหรือการแสดงเท่านั้น ดูชีวิตที่เต็มไปด้วยไฟแห่งพระวิญญาณและความกระตือรือร้นในการประกาศข่าวประเสริฐแม้จะต้องเผชิญกับอันตรายก็ตาม

เด็กๆ จะชอบเรื่องราวที่ตื่นเต้นโดยเฉพาะถ้าเป็นเรื่องที่ต้องผจญภัย หนังสือกิจการมีครบทั้งความตื่นเต้นและการผจญภัยที่เด็กๆ ชอบ สนุกแบบที่ไม่มีหนังสือผจญภัยใดเทียบได้ เพราะนี่คือประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นจริงเกี่ยวกับพระเจ้า

นำสู่บทเรียน

แจกกระดาษวาดเขียนและอุปกรณ์ ให้เขียนหรือวาดภาพกิจกรรมหรืองานที่เขาชอบมากที่สุดมา 3 อย่าง เขียนหัวข้อว่า “กิจกรรมโปรด”

บทเรียนจากพระคัมภีร์

(ให้เขียนรูปวงกลม แบ่งออกเป็น 3 ส่วนเท่าๆ กัน ให้เขียนพระเจ้า พระเยซู และพระวิญญาณบริสุทธิ์)

ตั้งแต่มนุษย์คนแรกจนถึงสมัยพระเยซูพระเจ้าทรงตรัสกับมนุษย์โดยตรง บางทีทรงตรัสตัวต่อตัว บางทีตรัสทางความฝัน พระเจ้าทรงสำแดงพระประสงค์ของพระองค์ให้มนุษย์รู้โดยพระองค์เอง จากนั้นพระเจ้าได้ส่งพระบุตรลงมาให้อยู่ท่ามกลางมนุษย์เพื่อประกาศแผ่นดินของพระเจ้าและสั่งสอนความจริงเรื่องพระเจ้าให้มนุษย์เข้าใจ จนกระทั่งถูกตรึงบนไม้กางเขน ถูกฝังในอุโมงค์ ทรงฟื้นขึ้นจากความตายและเสด็จสู่สวรรค์ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะประทานผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งให้แก่เราคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ (ยอห์น 14:16, 26) พระองค์ทรงกำชับให้สาวกรอคอยรับพระสัญญานี้ที่กรุงเยรูซาเล็ม (กิจการ 1:4-5) แต่ไม่ช้าไม่นานท่านจะรับบังเกิดมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

(แสดงภาพ 10-1) ในหนังสือกิจการเราจะเห็นถึงการทดลองมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันฟื้นเทคอสต์ตามที่พระเยซูได้ทรงสัญญาไว้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้มนุษย์สำนึกในความบาปของเขาและนำเขาให้เข้ามาหาพระเยซู หนังสือกิจการ ได้พูดถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับผู้รับใช้ในคริสตจักรสมัยแรกและพูดถึงการเริ่มต้นของกิจกรรมหลายอย่าง เช่น การตั้งองค์การช่วยเหลือแม่หม้าย คนแรกที่ถวายชีวิตเพื่อพระคริสต์ (สเทเฟน) มีการเริ่มงานของมิชชันนารีเป็นครั้งแรก มีเหตุการณ์ที่สำคัญถึง 7 ประการที่ได้บันทึกไว้ในหนังสือกิจการที่เกี่ยวกับคริสตจักรสมัยแรกให้เรามาดูทีละอย่างย่อยๆ ดังนี้

ประการแรก และเป็นประการสำคัญที่สุดบันทึกไว้ในกิจการ 2 (กิจการ 2:1-13) ไม่ใช่มีเฉพาะคำพยากรณ์ของโยเอลที่พูดถึงการบังเกิดมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แต่ก่อนที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จขึ้นสวรรค์ทรงบอกกับพวกสาวกว่าจะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาให้สถิตอยู่กับเขาทั้งหลาย เพราะเหตุใดพวกสาวกจึงควรจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้ดูในกิจการ 1:8 ว่าเหตุผลนั้นคืออะไร?

คำถาม เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาพวกสาวกจะได้รับอะไร? ฤทธิ์อำนาจนั้นช่วยเขาทั้งหลายในการทำสิ่งใด? (รอคำตอบ)

พระวิญญาณเสด็จลงมาครั้งแรกในวันเลี้ยงฉลองของคนยิว เรียกว่า “ฟื้นเทคอสต์” หลังจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในวันนั้นทำให้พวกคริสเตียนเข้าใจความหมายที่แท้จริงของวันฟื้นเทคอสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาหลังจากพระเยซูถูกตรึง 50 วัน คือหลังจากวันปีศาจ 50 วัน ตรงกับวันฟื้นเทคอสต์ของพวกยิว งานเลี้ยงฉลองของพวกยิวที่พระเจ้าสั่งให้เขาทำมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ได้เสด็จสมบูรณ์โดยเหตุการณ์เหล่านี้

ประการที่สอง ในวันฟื้นเทคอสต์นั้นผู้เชื่อได้รับฤทธิ์เดชเพื่อจะทำงานพิเศษ และนำคนจากทุกประชาชาติมาเป็นสาวก หมายความว่า เขาทั้งหลายจะประกาศข่าวประเสริฐด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์และมีคนกลับใจรับเชื่อพระเยซูในวันเดียว 3,000 คน นี่คือการเริ่มต้นคริสตจักรสมัยแรก

ประการที่สาม พวกผู้นำคนยิวไม่พอใจกับพวกคริสเตียนที่มีฤทธิ์อำนาจและความเชื่อแบบใหม่ พวกเขาได้เริ่มทำการข่มเหงพวกคริสเตียน (ให้แสดงความคิดเห็นว่า “การข่มเหง” หมายความว่าอย่างไร) การข่มเหงทำให้พวกคริสเตียนกระจัดกระจายไปอยู่ประเทศอื่น แท้จริงเป็นการช่วยให้ข่าวประเสริฐแพร่ออกไปยังต่างประเทศ

ประการที่สี่ ผู้ที่ทำการข่มเหงพวกคริสเตียนคนสำคัญที่สุดคือ เซาโล พระคัมภีร์กล่าวว่าเปาโลได้พยายามทำลายล้างคริสตจักร เขาเข้าไปในบ้านของพวกคริสเตียนและฉุดลากทั้งหญิงและชายมาขึ้นศาลและจับทั้งคู่ แต่ต่อมาเขาได้พบกับพระเยซูจุดนั้นทำให้ชีวิตของเขาเปลี่ยนแปลงไป (ถ้ามีเวลาพออาจจะเล่าเหตุการณ์การกลับใจของเปาโล) ชื่อของเขาได้เปลี่ยนจาก เซาโล เป็น เปาโล (แสดงภาพ 10-2) จากผู้ข่มเหงที่ยิ่งใหญ่กลับกลายเป็นผู้ประกาศที่โด่งดังมาก ถูกเรียกว่าเป็นอัครสาวกและได้เขียนหนังสือหลายเล่มในหนังสือพระคัมภีร์ใหม่

ประการที่ห้า คือ การเริ่มคริสตจักรในหมู่คนต่างชาติที่ไม่ใช่ยิว (ทบทวนความหมายคำว่า “คนต่างชาติ”) พระเจ้าทรงสำแดงให้เปโตรได้เห็นในนิมิตว่า ชาวต่างชาติสามารถเข้าส่วนในครอบครัวของพระเจ้าด้วย สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับเราทุกคนอย่างไร? เราทุกคนที่ไม่ใช่ยิวสามารถรับเอากวประเสริฐได้ด้วย

ประการที่หก คำสั่งสำคัญในพระคัมภีร์ตอนนี้ คือพระเยซูได้ส่งพวกสาวกของพระองค์ให้ออกไปประกาศข่าวดีแก่คนทั่วโลก และให้เขาทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์งานมิชชั่นก็เริ่มขึ้น โดยคริสตจักรอันที่โลกได้ส่งบารนาบัสกับเปาโลออกไปเป็นมิชชันนารีคู่แรก มีการประกาศข่าวประเสริฐครั้งแรกในปาเลสไตน์ซึ่งเป็นเมืองที่พระเยซูเคยอยู่ จากนั้นข่าวประเสริฐได้แพร่ไปทั่วแคว้นเอเชีย วันหนึ่งพระเจ้าทรงบอกเปาโลโดยทางนิมิตว่าทรงต้องการให้เขาไปประกาศจากทวีปหนึ่งไปยังทวีปอื่นๆ ด้วย เช่น ยุโรป เปาโลได้เดินทางไปเป็นมิชชันนารีในยุโรปถึง 3 ครั้ง

ประการที่เจ็ด ใน 8 บทสุดท้ายของหนังสือกิจการเป็นเรื่องที่เปาโลถูกจับ ความทุกข์ลำบากและการเดินทางที่เต็มไปด้วยอันตรายในฐานะของนักโทษจนถึงกรุงโรม

(แสดงภาพ 10-3) เราจะเห็นว่าคริสตจักรเจริญเติบโตขึ้นเพราะการทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านทางผู้รับใช้ที่เชื่อฟัง เมื่อมีคนรับเชื่อพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมาสถิตอยู่ในชีวิตของผู้คนนั้นเพื่อจะเป็นผู้ช่วยและนำพาชีวิตของเขา แต่ในหนังสือกิจการแสดงให้เราเห็นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์มีบทบาทในชีวิตของเรามากกว่านั้นอีกเมื่อรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ตัวอย่างประสบการณ์ที่เกิดขึ้น (กิจการ 10:44-46, 19:6) อะไรคือสิ่งที่แสดงให้รู้ว่าเราได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว? (รอคำตอบ) การพูดภาษาแปลกๆ ไม่ใช่หัวใจสำคัญของการรับบัพติศมา แต่ผลของพระวิญญาณและฤทธิ์อำนาจที่ปรากฏในชีวิตของคุณคนนั้นต่างหากคือหัวใจสำคัญของการรับบัพติศมา คริสเตียนบางคนคิดว่าประสบการณ์เหล่านี้จะเกิดขึ้นเฉพาะกับพวกสาวกในคริสตจักรสมัยแรกเท่านั้น (อ่านกิจการ 2:38 อภิปราย) น้อยๆ คิดว่าเฉพาะผู้ใหญ่เท่านั้นที่สามารถรับบัพติศมาได้ใช่หรือไม่? ให้อ่านกิจการ 2:39 พระคัมภีร์ข้อนี้แสดงว่าทุกคนสามารถรับบัพติศมาได้ (ช่วยให้อ่านๆ เข้าใจว่า ทุกคนที่รับเชื่อแล้วสามารถรับของประทานนี้ได้)

ผู้เชื่อที่เต็มไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคริสตจักรยุคแรกได้รับการทรงนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ในทุกสิ่งที่เขาทำ (อ่านกิจการ 10:19-21, 16:6-10) พระวิญญาณทรงนำคนทุกข์และทุกคริสตจักรอยู่ในเวลานี้ คำสัญญาที่พระเยซูทรงให้ไว้กับสาวกก็สำเร็จแล้วและเราทุกคนสามารถรับเหมือนกับสาวกได้รับเช่นกัน เราต้องการฤทธิ์อำนาจในการประกาศเรื่องของพระเยซูและสำแดงความรักของพระองค์ ข้อท่องจำอาทิตย์เป็นคำสัญญาที่พระเจ้าทรงให้แก่เราให้ทบทวนข้อท่องจำด้วยกัน (ท่องหลายๆ เทียว)

การประกาศ

บางที่เราอาจจะรู้จักบางคนที่ยากจะรับเชื้อ แต่เราไม่กล้าเป็นพยานกับคนเหล่านั้น ขอให้พระเจ้าเติมเราให้เต็มล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเราจะมีความกล้าพอที่จะบอกเรื่องความรอดให้แก่คนอื่น

คำถามทบทวน

1. ใครเป็นผู้เขียนพระธรรมกิจการ? (ลูกา)
2. พระสัญญาของพระบิดาที่พระเยซูบอกนั้นคืออะไร? (จะส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเหนือผู้เชื่อ)
3. อาจารย์เปาโลเป็นใคร?
4. เมื่อท่านรับเชื้อในพระเยซูคริสต์แล้วท่านทำอะไรเพื่อพระเยซูคริสต์บ้าง? (ทำตามคำสั่ง ออกไปประกาศข่าวประเสริฐ ตั้งคริสตจักร)
5. การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์มีเฉพาะผู้ใหญ่เท่านั้นใช่หรือไม่? อธิบาย

กิจกรรม

1. แข่งกันเติมคำ

เตรียม กระดาษแข็งชิ้นเล็กๆ ที่เขียนกฎแฉของข้อท่องจำไว้ทั้งหมด 7 คำ
กฎแฉทั้ง 7 คือ ฤทธิเดช พระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นพยาน กรุงเยรูซาเล็ม ยูเดีย
สะมาเรีย ฝูงปลาแผ่นดินโลก

- เขียนข้อท่องจำบนกระดาษ และเว้นช่องว่างไว้สำหรับเติมคำที่เป็นกฎแฉ
- แจกกฎแฉของข้อท่องจำให้คนละแผ่น เมื่อกลุ่มหนึ่งอ่านข้อท่องจำดังๆ คนไหนที่มีคำที่ต้องเติมลงในช่องว่างให้รีบนำไปเติมให้สมบูรณ์ทันที
- เมื่อทำครบแล้วให้แจกคนที่ยังไม่ได้เล่นต่อจนครบทุกคน
- หรือจะทำเป็น 2 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ทีม เพื่อแข่งกัน ทีมใดเติมก่อนทีมนั้นชนะ

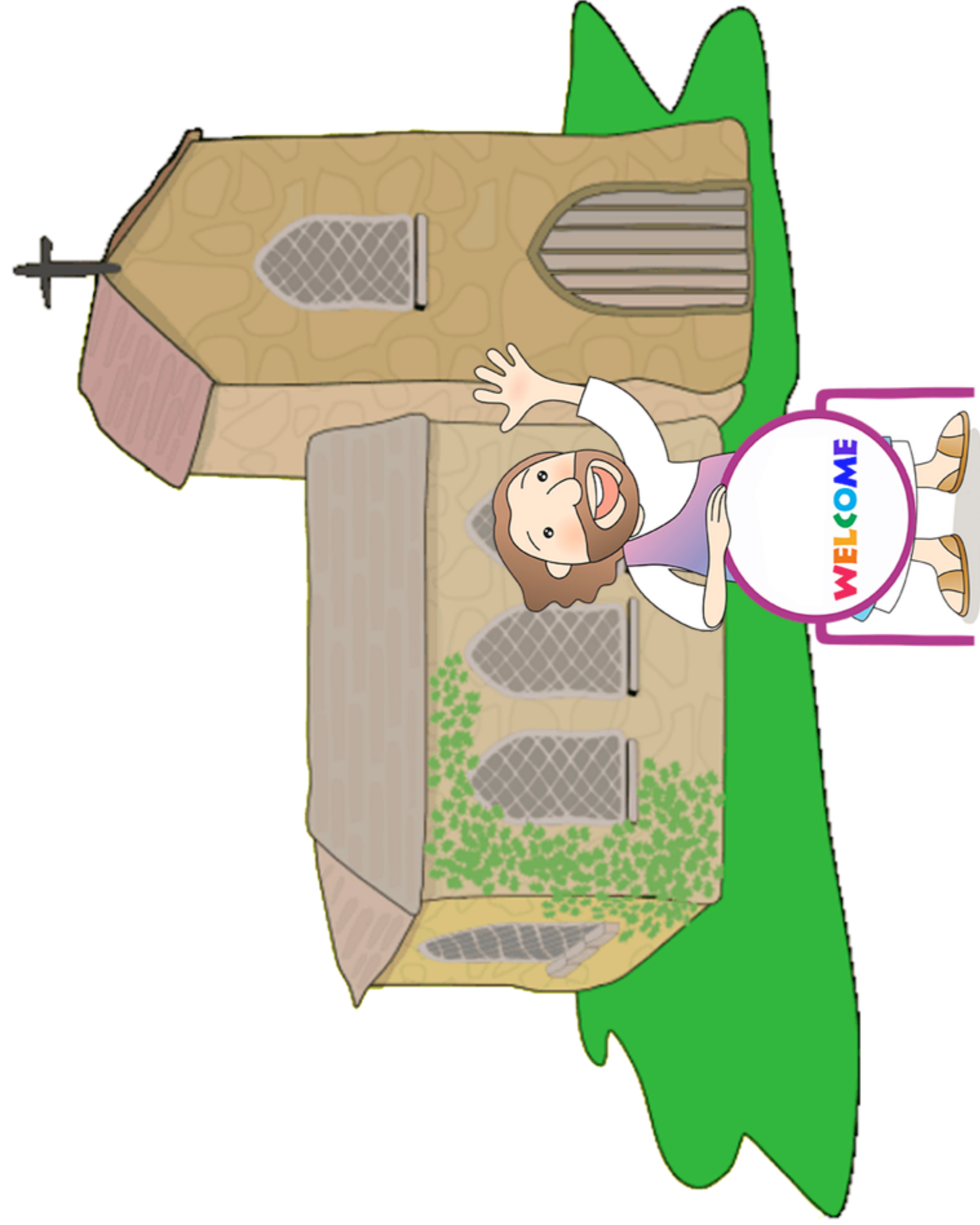
2. เขียนเรื่องที่ตื่นเต้นจากหนังสือกิจการ

เตรียม ก่อ่ง 1 ใบ ข้อพระคัมภีร์จากเรื่อง กระดาษ ดินสอ และปากกาเมจิก

ให้แต่ละคนจับฉลากจากก่อก่อ่งนั้น แล้วเขียนชื่อเรื่องที่ตื่นเต้นต่างๆ จากข้อพระคัมภีร์ที่ได้และวาดภาพประกอบคำอธิบายจากเรื่องที่เขียนนั้น และเขียนข้อท่องจำกำกับไว้ด้วยเสร็จแล้วให้แต่ละคนเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน

11

จดหมายฝาก

เป้าหมาย

เพื่อให้รู้จักจดหมายแต่ละฉบับและสาเหตุของการเขียนจดหมาย
หนุนใจให้ดำเนินชีวิตตามคำสอนที่ได้รับ

ข้อพระคัมภีร์

ฟีเลโมน 1-25

ข้อท่องจำ

“เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลายจงมั่นคงไว้และยึดถึงโอวาทที่ท่านได้เรียนจากเรา
ไม่ว่าจะด้วยคำพูดหรือด้วยจดหมาย” 2 เธสะโลนิกา 2:15

ข้อคอดสำหรับครู

เราส่วนมากมักจะคุ้นเคยกับการเขียนจดหมาย แม้แต่เด็กๆ ก็เคยเขียนจดหมายกับบ้างแล้ว เช่น เขียนถึง
เพื่อนหรือญาติพี่น้อง

จดหมายแสดงถึงความรู้สึก ความห่วงใยของผู้เขียน ดังนั้น จึงมีข้อความของจดหมายบันทึกไว้ในพระวจนะ
ของพระเจ้า จดหมายเหล่านี้เขียนโดยเปาโล เปโตร ยากอบและยอห์น เขียนถึงคนบางคนหรือถึงคริสตจักร
จดหมายแต่ละฉบับสะท้อนให้เห็นถึงอุปนิสัย ความรัก และความห่วงใยของผู้เขียนและความจริงของพระเจ้า

นำสู่บทเรียน

ร้องเพลง “พระคริสตธรรมคัมภีร์ใหม่”

พระคริสตธรรมคัมภีร์ ที่จะกล่าวถึงนี้เป็นคัมภีร์ใหม่
คริสเตียนเราควรสนใจ ควรท่องเอาไว้มีก็เล่มด้วยกัน (มีก็เล่มด้วยกัน)

มัดธาย มาระโก ลูกา เล่มสี่นั้นหนาชื่อว่าโยฮัน เล่มห้าถึงเล่มแปดนั้น (โยนๆ) (ซ้า)
คือกิจการ โรม โครินธ์ (เอ้า โครินธ์) กาลาเทีย เอเฟซัส ฟิลิปปอย โคลโลซาย
เอซะโลนิเก (เอซะโลนิเก) หนังสือเดี่ยว เล่มสองก็มี (ซะซ้า)(ซ้า)
โปรดจำไว้ให้ดีติโต ฟีเลโมน เอ็บราย ยาโกโบ เปโตร เปโตร โยฮัน โยฮัน โยฮัน
คัมภีร์ยูดาห์ก็มีเหมือนกัน (ซะซ้า)(ซ้า) เล่มท้ายสุดนั้น คือ คัมภีร์วิวรณ์

บทเรียนจากพระคัมภีร์

มี 2 สิ่งที่ช่วยคริสเตียนเผยแพร่วงศ์พระกิตติคุณในสมัยแรกคือ การข่มเหงที่ทำให้พวกผู้เชื่อกระจัดกระจายไปและงานการประกาศของมิชชันนารีได้เริ่มตั้งคริสตจักรขึ้นหลายเมืองในเอเชียและยุโรป ในบทนี้รวม 2 หมวดเข้าด้วยกันคือ หมวดจดหมายฝากของเปาโลและจดหมายฝากทั่วไป มีทั้งหมด 21 เล่มจากพระธรรมโรมและยูดาห์ จดหมายของเปาโลมี 13 เล่มคือ โรม 1,2 โครินธ์ กาลาเทีย เอเฟซัส ฟิลิปปี โคลโลสี 1,2 เรสโบลิกา 1,2 ทิโมธี ทิตัส ฟีเลโมน จดหมายของเปาโลส่วนมากเขียนถึงคริสตจักรที่ท่านเป็นผู้ริเริ่มหรือเขียนถึงบางคนที่ท่านรู้จักเป็นส่วนตัว บางฉบับเขียนถึงคริสตจักรบางแห่งเฉพาะเจาะจง บางฉบับเขียนส่งเวียนกันต่อไปในหลายๆ กลุ่มหรือหลายคริสตจักร เปาโลเขียนจดหมายสองฉบับถึงเพื่อนร่วมงานคือทิโมธี และอีกฉบับหนึ่งถึงติตัสกับฟีเลโมน บางที่ท่านอาจจะเป็นผู้เขียนหนังสือฮีบรูด้วยก็ได้ อาจเป็นไปได้

จดหมายแต่ละฉบับเขียนขึ้นอย่างมีเป้าหมายแต่โดยทั่วไปแล้วใจความสำคัญของจดหมายมักเกี่ยวกับความเชื่อของคริสเตียน บางครั้งผู้เขียนหลายคนเขียนในหัวข้อที่เหมือนกัน เมื่อเราอ่านจดหมายโดยตลอดแต่ละเรื่องมีจุดเด่นเพราะมีความสำคัญในตัวของมันเอง

หนังสือโรม (แสดงภาพ 11-1)

กล่าวว่าทุกคนต้องการการชำระโทษบาปทั้งคนยิวและคนต่างชาติที่ไม่ใช่ยิว การเชื่อในพระเยซูทำให้เราได้รับความรอดไม่ใช่ด้วยการการทำดี เราถูกนับเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์และกล่าวในตอนสุดท้ายว่าความประพฤติของคริสเตียนควรจะเป็นเหมือนพระคริสต์ คริสเตียนใหม่ที่เป็นคนยิวเคยดำเนินชีวิตตามธรรมบัญญัติมาก่อน บางทีเป็นการยากที่พวกเขาจะเข้าใจว่า การประพฤติตามธรรมบัญญัตินั้นไม่เกิดประโยชน์เลย พระเจ้าไม่ได้ยอมรับว่าเราเป็นผู้ชอบธรรมโดยการประพฤติตามธรรมบัญญัติ แต่โดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์

หนังสือ 1,2 โครินธ์ เป็นจดหมายที่เขียนขึ้นเพื่อสอนเกี่ยวกับชีวิต

หนังสือกาลาเทีย โคลโลสี และฮีบรู

เน้นให้เห็นว่าเราถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรมและเป็นที่ยอมรับต่อพระเจ้าโดยความเชื่อในพระเยซูคริสต์ เปาโลเตือนไม่ให้หันกลับไปอยู่ภายใต้พิธีกรรมและธรรมบัญญัติอีกต่อไป (อ่าน กาลาเทีย 5:1)

หนังสือเอเฟซัส

เปาโลได้เขียนจดหมายถึงคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสเพื่อชักชวนให้คริสเตียนยิวกับคริสเตียนที่ไม่ใช่ยิวรักและยอมรับซึ่งกันและกันเหมือนเป็นพี่น้องในพระคริสต์ ทุกคนรวมกันเป็นพระกายคือคริสตจักรโดยมีพระคริสต์เป็นศีรษะ

หนังสือฟิลิปปี (แสดงภาพ 11-2)

ลักษณะของคริสเตียนอย่างหนึ่งที่กล่าวถึงเป็นพิเศษตลอดหนังสือเหล่านี้ที่ไม่เหมือนกับความคิดของชาวโลกทั่วไปคือ คริสเตียนควรจะมีชัยชนะยินดีท่ามกลางความทุกข์ลำบาก กฎหมายของหนังสือฟิลิปปีคือ “ซึ่งชัยชนะ” เปาโลได้เรียนรู้เคล็ดลับที่จะทำให้มีชัยชนะในการดำเนินชีวิตของคริสเตียน และได้ส่งเคล็ดลับนั้นไปให้พี่น้องคริสเตียนที่คริสตจักรฟิลิปปีและในที่อื่นๆ สิ่งที่น่าสนใจมากกว่านั้นคือ เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ถึงคริสตจักรฟิลิปปีขณะที่ท่านติดคุกเพราะเห็นแก่พระนามของพระคริสต์ (อ่าน ฟิลิปปี 4:11-13)

หนังสือ 1,2 เธสะโลนิกา และ 1,2 ทิโมธี

คริสเตียนมีเหตุที่จะมีความปีติยินดีได้แม้ว่ามีความมืดรอบตัวและมีอนาคตที่ไม่แน่นอน เราสามารถวางใจในพระเยซูคริสต์ได้ เรารู้ว่าอนาคตของเราอยู่ในความดูแลของพระองค์ เรื่องราวในจดหมายต่างๆ ทำให้เรารู้เรื่องของอนาคตบ้างแล้ว คนของพระเจ้าเฝ้ารอคอยการเสด็จกลับมาของเยซู ในหนังสือนี้เราได้อ่านคำพยากรณ์เกี่ยวกับการเสด็จกลับมาครั้งที่สองละเอียดที่สุด

หนังสือติดัส

ติดัสเป็นผู้นำในคริสตจักรสมัยแรก เปาโลเขียนจดหมายถึงเขา เพื่อจะให้คำแนะนำเกี่ยวกับคริสตจักรและหลักข้อเชื่อต่างๆ

หนังสือฟีเลโมน

เปาโลเขียนจดหมายถึงฟีเลโมนเพื่อจะขอร้องให้เขาขอยกโทษให้กับทาสของเขาที่หนีไปคือ โอนีสิมัส และไม่เพียงแต่ขอร้องให้เขายกโทษโอนีสิมัสที่เป็นคริสเตียนแล้วเท่านั้น แต่ได้ขอให้เขายอมรับโอนีสิมัสเหมือนกับที่เขาได้ยอมรับท่านเปาโลเอง ลักษณะของคริสเตียนแท้คือ การให้อภัย

ทุกวันนี้คริสเตียนมีชีวิตอยู่ท่ามกลางผู้ที่ไม่เชื่อพระเจ้าซึ่งไม่ใช่สิ่งแปลก ได้เห็นความบาปของคนเหล่านั้นที่รัก ความสนุกสนานมากกว่าสนใจหรือรักพระเจ้า เขาพากันอวดตัวและหยิ่งผยอง ดื้อรั้น และเกลียดชังความดี เราที่เป็นคริสเตียนรู้ว่าคำพยากรณ์ใน 2 ทิโมธี 3:1-5 สำเร็จแล้ว (อ่าน 2 ทิโมธี 3:1-5 พระเจ้าทรงรักษาค่าเหล่านั้นไว้ในพระวจนะของพระองค์สำหรับมนุษย์โลก ดังนั้น ข้อความทั้งหมดไม่ใช่เพื่อทิโมธี ฟีเลโมน และคริสเตียนในสมัยแรกเท่านั้น แต่สำหรับเราทุกคนในสมัยปัจจุบันด้วย เราจะต้องรู้พื้นฐานของความเชื่อเราจะต้องเข้าใจว่าธรรมบัญญัติไม่ได้ทำให้เรารอดแต่เราจะต้องตั้งมั่นอยู่ในพระวจนะของพระเจ้าซึ่งเป็นความรอดของเราทั้งหลาย

หมวดจดหมายฝากทั่วไป ให้เปิดไปดูหนังสือยากอบ ยากอบเขียนถึงใคร? ให้สังเกตข้อที่ 1 (รอดคำตอบ)

หนังสือยากอบ, 1 เปโตร และ 1,2 ยอห์น

ในหนังสือเหล่านี้มีคำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องครอบครัว การมั่งคั่ง การดำเนินชีวิตในหมู่คริสเตียน (แสดงภาพ 11-3) ช่วยเหลือคนยากจน การควบคุมลิ้น (คำพูด) การถ่อมใจ เน้นถึงการตั้งมั่นอยู่ในความทุกข์ยากทุกอย่างและความประพฤติดีอื่นๆทั้งหมดเหล่านั้น ระบุใน 1 ยอห์น 4:7-8

หนังสือ 2 เปโตร, 2,3 ยอห์น และยูดา

คริสเตียนก็ต้องเผชิญกับปัญหาและยิ่งเราเพิ่งเรียนรู้ในสิ่งใหม่ๆ ดังนั้น จึงเป็นการง่ายที่จะเชื่อในสิ่งที่ไม่เป็นความจริง มีบางคนเข้ามาสอนคำสอนที่ไม่ถูกต้อง หนังสือเล่มนี้เตือนให้ระวังคำสอนเทียมเท็จ (อ่าน 2 ยอห์น: 7-9) เตือนให้คริสเตียนระมัดระวังพวกครูเทียมเท็จที่เข้ามาในคริสตจักรเพื่อบิดเบือนความจริงจากพระวจนะของพระเจ้า หนังสือพระคัมภีร์ใหม่ตลอดเล่มได้เน้นถึงการดำเนินชีวิตประจำวันของคริสเตียน ซึ่งไม่มีสิ่งเล่มเดียวที่ไม่ได้กล่าวถึงผลของการรับเชื่อในพระเยซูคริสต์และการมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ในทุกๆ วัน

คริสเตียนในสมัยนี้ต้องการคำแนะนำในการดำเนินชีวิตเท่าๆ กับคริสเตียนในสมัยแรก เราจะต้องมีความรับผิดชอบส่วนตัวต่อพระวจนะของพระเจ้า (ดูพระคัมภีร์) และจะต้องอ่านทุกๆ วัน

ข้อท่องจำ

ข้อท่องจำของเราอาทิตย์นี้อยู่ใน 2 เธสะโลนิกา 2:15 ได้หนุนใจให้เราตั้งมั่นอยู่ในความจริงที่เราได้เรียนรู้แล้ว (บททวนข้อท่องจำด้วยกันหลายๆ เที้ยว)

การประกาศ

ให้จบชั้นเรียนวันนี้ด้วยการอธิษฐาน ขอพระเจ้าทรงช่วยแต่ละคนให้อ่านพระวจนะของพระเจ้าเป็นประจำและทำตามสิ่งที่พระคัมภีร์แนะนำ ถ้ามีคนที่ยังไม่เชื่อให้โอกาสที่พวกเขาจะรับเชื่อในเวลานี้

กิจกรรม

1. เกมสรีเรียงชื่อหนังสือ

เตรียม การ์ดที่มีชื่อหนังสือที่เป็นจดหมายต่างๆ 21 เล่ม โดยทำ 2 ชุด

ให้แบ่งชั้นเรียนออกเป็น 2 ทีม นั่งหันหน้าเข้าหากันและมีโต๊ะตั้งอยู่ระหว่างกลาง วางการ์ด 2 ชุดไว้บนโต๊ะวางให้ปนกัน แบ่งออกเป็น 3 กองๆ ละ 7 แผ่น เมื่อให้สัญญาณขอให้ทั้งสองทีมเรียงชื่อหนังสือเป็นจดหมายตามลำดับให้ถูกต้อง ใครเรียงได้ก่อนถือว่าเป็นผู้ชนะ

2. ท่องข้อท่องจำ

เตรียม กระดาษแข็งหรือกระดาษโปสเตอร์ 7 แผ่น ก่อนชั้นเรียนให้เตรียมการ์ด โดยเขียนข้อท่องจำบางส่วนลงบนการ์ดแต่ละแผ่น

แผ่นที่ 1 เขียน เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย..

แผ่นที่ 2 เขียน จงมั่นคงไว้...

แผ่นที่ 3 เขียน ยึดถือโอวาท

แผ่นที่ 4 เขียน ที่ท่านได้เรียนจากเรา

แผ่นที่ 5 เขียน ไม่ว่าจะด้วยคำพูด

แผ่นที่ 6 เขียน หรือด้วยจดหมาย

แผ่นที่ 7 เขียน 2 เธสะโลนิกา 2:15

แจกการ์ดให้คนละแผ่นหรือกลุ่มละ 1 แผ่น ให้ยืนล้อมวงกันเมื่อให้สัญญาณว่าเริ่มได้ ให้เราที่ได้การ์ดที่ 1 ชูการ์ดขึ้นและพูดคำที่อยู่ในการ์ดและคนต่อไปตามลำดับจนกว่าจบประโยค ให้ทำอย่างนั้นหลายๆ เที้ยวจนกว่าจนกว่าจะจำได้แม่นยำ ต่อจากนั้นให้สับเปลี่ยนการ์ดกันและท่องตามลำดับการ์ดที่แต่ละคนได้

3. “ข้อความพิเศษ”

เตรียม ซองจดหมายและกระดาษเขียนจดหมาย

ให้เราเขียนจดหมายสั้นๆ เพื่อหนุนใจเพื่อนหรือคนที่เรารู้จัก

สมมุติว่าเพื่อนของน้องๆ ย้ายบ้านไปอยู่ต่างจังหวัดและที่นั่นก็ไม่มีเพื่อนคริสเตียน
อยู่เลย และตอนนี้เพื่อนคนนั้นก็รู้สึกเหงามากๆ ให้น้องๆ เขียนจดหมายไปหนุนใจ
เพื่อนคนนั้นเพื่อให้เพื่อนรู้สึกดีและอุ่นใจขึ้น

กรุงอิสลาม

ทุกคนต้องการ
การชำระโทษบาป

ความสุขใจเป็ป

ชื่นชมยินดีทุกเวลา

12

ฉันทน์

เป้าหมาย เพื่อให้รู้เกี่ยวกับขนาดของคริสตจักรในนิมิตที่พระเจ้าทรงสำแดง ให้เตรียมพร้อมในเสด็จมาของพระเยซูคริสต์

ข้อพระคัมภีร์ วิวรรณ์ 1:3, 22:1-7

ข้อท่องจำ “ดูเถิดเราจะมาในเร็วๆ นี้ ผู้ใดที่ถือรักษาคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ก็เป็นสุข” วิวรรณ์ 22:7

ข้อคิดสำหรับครู

เป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งที่หนังสือวิวรรณ์ไม่ได้รับความสนใจมากนัก ไม่เป็นที่เข้าใจและมีการตีความหมายอย่างผิดๆ แม้ว่าหนังสือวิวรรณ์จะเต็มไปด้วยสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ไม่สามารถจะเข้าใจได้อย่างชัดเจนแต่ก็ทำให้เราพอจะมองเห็นคลังสมบัติของคริสเตียนได้บ้าง

สิ่งสำคัญที่ครูควรจะเน้นแก่เด็กๆ คือ ความจำเป็นในการเตรียมตัววันนี้สำหรับสิ่งที่รออยู่ข้างหน้า หนังสือวิวรรณ์สอนไว้อย่างชัดเจนว่า ผู้ที่มีชัยชนะในชีวิตนี้จะได้รับบำเหน็จบนสวรรค์ สอนให้เด็กๆ เข้าใจว่า หมายถึงว่าชัยชนะต่อการทดลองที่จะทำบาปไม่ว่าจะอยู่ที่ใด ไม่ว่าที่บ้าน ที่โรงเรียน หรือกับเพื่อนบ้าน หนุนใจให้ทุกคนเตรียมพร้อมตั้งแต่เดี๋ยวนี้ สำหรับวันยิ่งใหญ่ที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมา

นำสู่บทเรียน

“สัญลักษณ์”

ครูหาภาพที่เป็นสัญลักษณ์ต่างๆ หรือเครื่องหมายแทนบางสิ่งบางอย่าง เช่นเกี่ยวกับศาสนา เชื่อชาติ ใจง พยาบาล โรงเรียน สินค้า...เป็นต้น เพื่อจะช่วยให้เด็กๆ เข้าใจการที่ต้องใช้สัญลักษณ์ต่างๆ มากมายในหนังสือวิวรรณ์

บทเรียนจากพระคัมภีร์

คนทั่วโลกในหลายสาขาวิชาพยายามทำนายถึงเรื่องอนาคต ผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐศาสตร์กำลังมองดูการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจอยู่ว่าราคาสินค้าจะสูงขึ้นหรือจะลดลง งานจะหาง่ายหรือยาก แต่อนาคตยังมีสิ่งที่ปิดซ่อนไว้ เหมือนมีม่านบังตาเรา ทำให้มองไม่เห็น นี่เป็นการดีหรือไม่ดี? (ชี้ให้เห็นในจุดที่ว่าเรื่องอนาคตอยู่ในแผนการของพระเจ้าและการดีที่เราไม่รู้เพราะจะช่วยให้เรามองอนาคตไว้กับพระองค์ และมั่นใจได้ว่าเราอยู่ในพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์)

ตลอดประวัติศาสตร์ในบางเวลาพระเจ้าทรงเปิดม่านเล็กน้อยเพื่อให้บางคนเห็นเหตุการณ์ในอนาคตที่ทรงโปรดให้ให้เห็น และสิ่งนี้ได้เกิดขึ้นกับอัครสาวกของพระเยซูคือ ยอห์น ใ้เราอ่านวิวรณ์ 1:9-10 เพื่อจะรู้สภาพของยอห์นเมื่อเขาเห็นนิมิต ผู้ที่ตรัสกับยอห์นคือ พระคริสตเจ้าในลักษณะที่เต็มไปด้วยสง่าราศี เมื่อยอห์นได้เห็นพระองค์เขามีทำอย่างไร? (อ่าน วิวรณ์ 1:17-19) พระเยซูบอกให้ยอห์นบันทึก 3 สิ่งลงไป (ดู ข้อ 9) ให้เขียนสิ่งที่ได้เห็น สิ่งที่กำลังเห็นอยู่ และสิ่งที่เกิดขึ้นภายหลังหน้า พุดอีกอย่างหนึ่งก็คือ สิ่งที่เราเห็นในอดีต ในปัจจุบันและในอนาคต

สิ่งที่เห็นนั้นคือสภาพของคริสตจักรที่เจ็ดที่อยู่ในแถบซึ่งเดี๋ยวนี้เราเรียกว่าเอเชียน้อย (1-4,11)นักศาสนศาสตร์บางคนตีความหมายว่าพระเยซูประทานข้อความนี้ให้แก่คริสตจักรตั้งแต่สมัยยอห์นจนถึงวันสิ้นยุค ข้อความที่มีไปถึงแต่ละคริสตจักรนั้นเป็นเรื่องทางฝ่ายวิญญาณ คริสตจักรเอเฟซัสได้ทำงานด้วยความอดทนและไม่ยอมรับพวกครูเทียมเท็จเข้ามาในคริสตจักร แต่พระเยซูตรัสว่าประชาชนได้ละทิ้งความรักดั้งเดิมของเขา (วิวรณ์ 2:4)

คำถาม คำว่า “ละทิ้งความรักดั้งเดิม” นื่องๆ คิดว่าพระองค์หมายความว่าอะไร? (ใช้เวลาอภิปราย)

มี 2 คริสตจักรที่ยอมให้ครูเทียมเท็จเข้ามาเกี่ยวข้องคือ คริสตจักรเมืองธียาทิรา กับคริสตจักรเปอร์กามัม พวกเขาไม่ได้ปฏิเสธความเชื่อหรือละเว้นงานหนัก แต่พระเยซูตรัสกับคริสตจักรทั้งสองว่า ใ้กลับใจเสียใหม่จากการที่ไม่ได้ขับไล่คนชั่วร้ายให้ออกไปจากท่ามกลางพวกเขา

มี 2 คริสตจักรที่ทำให้พระเยซูพอพระทัยในทุกสิ่งที่เขาทำ มีคนยากจนจำนวนมากในคริสตจักรเมอร์นาที่ยอมทุกข์ยากลำบากเพื่อเห็นแก่ความเชื่อของเขาทั้งหลาย พระเยซูได้ตรัสชมเชยเขาทั้งหลายทรงสนับสนุนให้เขาตั้งมั่นคงอยู่ในความเชื่อเพื่อจะรับบำเหน็จจากพระองค์

(อ่าน วิวรณ์ 3:10) คริสตจักรฟีลาเดลเฟียเป็นอีกคริสตจักรหนึ่งที่มีความอดทนและเชื่อฟังแม้ว่าจะได้รับการข่มเหง บางทีอาจจะไม่ค่อยมีคนคิดถึงคนยากจนในคริสตจักรเมอร์นา หรือคริสตจักรฟีลาเดลเฟีย (แสดง 12-1) **พระคริสตเจ้าไม่ได้ทอดพระเนตรมนุษย์แต่เพียงภายนอกแต่ทรงมองดูจิตใจ** ทรงมองดูคริสตจักรเมืองซาร์ดิสตามความจริงคือตายเสียแล้ว คริสตจักรหรือบางคนจะมีการดำเนินชีวิตภายนอกอย่างหนึ่งแต่มีสภาพภายในจิตใจอีกอย่างหนึ่ง

คำถาม ดำเนินชีวิตอย่างหนึ่ง จิตใจเป็นอีกอย่างหมายความว่าอย่างไร? (อภิปราย)

คริสตจักรที่เจ็ดคือ คริสตจักรที่เมืองเลาติเซีย มีสมาชิกเป็นคนร่ำรวยที่รู้ดีว่าเขาไม่มีความต้องการสิ่งใดเลย แต่พระเยซูกล่าวว่า เขาทั้งหลายเป็นคนเร้นแค้นเสียใจและมีสภาพจิตวิญญาณอ่อนๆก็ดีกว่าเยิ่นๆต่อพระพักตร์พระเจ้า ใ้เรามาดูสิ่งที่พระเยซูทรงตรัสเกี่ยวกับเรื่องนี้ (อ่าน วิวรณ์ 3:15-16)

หลังจากที่ยอห์นได้รับข้อความสำหรับคริสต์จักรต่างๆ จบลง ก็มีเสียงตรัสจากสวรรค์ว่า “จงขึ้นมาบนนี้เถิด และเราจะสำแดงให้เจ้าเห็นเหตุการณ์ที่จะต้องเกิดขึ้นในภายหน้า” (วิวรณ์ 4:1) นิมิตที่ยอห์นได้เห็นนั้นเกี่ยวข้องกับหลายสิ่งและมีหลายตอนสิ่งที่ยอห์นเห็นเป็นสัญลักษณ์ต่างๆ เราจะเรียนรู้ถึงความหมายของสัญลักษณ์เหล่านั้นตอนนี้ให้เรามาดูชื่อของสัญลักษณ์กันก่อน

นิมิตแรกที่ยอห์นเห็นแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นใก้ด้วยระดูคท้ายของผู้ที่ไม่ได้ต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ครึ่งแรกยอห์นได้เห็นตราเจ็ดดวงที่เปลือยออกที่ละดวง เมื่อเปิดตามแต่ดวงออกจะมีเหตุการณ์พิเศษอย่างหนึ่งเกิดขึ้นบนโลกคือจะมีผู้ต่อต้านพระคริสต์เกิดขึ้น สงคราม การก่อกวนอาหาร และพระพิโรธของพระเจ้า เมื่อเป่าแตรทั้งเจ็ดจะมีสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นคือ ลูกเห็บ ไฟ น้ำ และพิษ ความมืดทำให้เกิดโรคร้ายไข้เจ็บ มีควันไฟพุ่งออกมาจากช่องบาดาล ไม่มีแสงสว่างจากดวงอาทิตย์ อากาศมืดไปและเกิดแผ่นดินไหวสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะเกิดขึ้นในระหว่างเวลาที่ เราเรียกว่า เวลาแห่ง “ความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่” เป็นระยะเวลา 7 ปี จะเกิดขึ้นหลังจากที่ผู้เชื่อถูกรับขึ้นไป แล้วในระหว่างนี้จะมีบางคนรับเชื่อพระเยซูและได้รับความรอด เมื่อเราได้พบและยอมรับเชื่อพระเยซูอยู่ก่อนแล้วเราไม่ต้องกลัวว่าต้องพบกับเวลาแห่งความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่นี้ เพราะพระเยซูทรงสัญญาไว้ว่าผู้เชื่อจะรอดจากสิ่งเหล่านี้ (อ่าน ลูกา 21:34-36 และ เอเสไยห์ 5:8-11)

เมื่อพระเยซูเสด็จมายังโลกพร้อมทั้งคริสต์จักรของพระองค์ หลังจากวันแห่งความทุกข์ครั้งยิ่งใหญ่ผ่านไปแล้ว พระองค์จะผูกมัดซาตานและจับมันโยนลงไปในห้วงลึก และมันจะอยู่ที่นั่นนาน 1,000 ปี ในเวลาแห่งสันติสุขนี้เราเรียกว่า “ยุคพันปี” พวกคริสเตียนที่ฟื้นคืนชีวิตจะได้ครองโลกพร้อมกับพระคริสต์ หลังจากยุคพันปีซาตานจะได้รับการปลดปล่อยอยู่ระยะหนึ่ง และต่อจากนั้นจะถูกทิ้งให้อยู่ในบึงไฟนรกตลอดไปเป็นนิตย์ ร่วมกับคนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต

นิมิตตอนสุดท้ายของยอห์นเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเตรียมพร้อมในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ (แสดงภาพ 12-2) คริสเตียนจะได้อยู่ในสวรรค์และแผ่นดินโลกใหม่ จะมีกรุงเยรูซาเล็มใหม่เลื้อนลอยมาจากสวรรค์ (อ่านวิวรณ์ 21:1-7) พระเจ้าจะทรงประทับอยู่กับประชากรของพระองค์ในเมืองอันสวยงามนั้น ยอห์นอธิบายถึงลักษณะของเมืองนั้นว่าได้สร้างขึ้นด้วยแก้วมณีอันหาค่ามิได้ ไม่มีพระวิหารสำหรับนมัสการ และไม่ต้องการแสงดวงอาทิตย์อีกต่อไป (อ่าน วิวรณ์ 21:22 เพื่อหาเหตุผลว่าทำไม) วิวรณ์ 22:1-5 บอกเพิ่มเติมเกี่ยวกับบ้านของเราในอนาคต พระคัมภีร์สอนว่าเรามีเวลาแห่งการพิพากษาสำหรับทุกคนแต่เป็นการตัดสินที่แตกต่างกัน ผู้ที่ไม่ได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์จะได้รับการพิพากษาเพราะความบาปของเขาทั้งหลาย

(แสดงภาพ 12-3) สำหรับผู้ที่เชื่อพระองค์ได้ทรงรับโทษแทนเขาทั้งหลายแล้ว ดังนั้น พวกคริสเตียนจะได้รับการพิจารณาตัดสินตามความสัตย์ซื่อของเขา จะได้รับบำเหน็จตามสิ่งที่เขาได้กระทำเพื่อพระนามของพระคริสต์ ชีวิตนิรันดร์ในพระคริสต์คือ ความหวังสูงสุดของคริสเตียน เรามีอนาคตที่แน่นอนตราบไคที่เรายังมีความไว้วางใจในพระคริสต์ อ่านวิวรณ์ 2:7, 26-27, 3:12, 21:7 คำใดที่เราพบในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้? บำเหน็จของผู้ที่มิซัยชนะในชีวิตนี้คืออะไรบ้าง? (นำอภิปรายในเรื่องการต่อต้านความบาป) การต่อต้านการทดลองนั้นไม่ใช่เรื่องง่ายเสมอไปซาตานจะให้การล่อลวงหลายวิธีที่จะให้เราทำบาปมันรู้จุดอ่อนของเรา เป็นสิ่งสำคัญที่เราจะต้องอ่านพระวจนะของพระองค์และอธิษฐานทุกวัน เพื่อจะได้รับกำลังและการทรงนำให้เป็นผู้มิซัยชนะพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นผู้คอยช่วยเหลือเรา ให้ได้รับบำเหน็จอันยิ่งใหญ่

การประกาศ

ข้อท่องจำอาทิตย์นี้เตีอนเราให้เตรียมพร้อมในการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ให้เราทบทวนด้วยกัน (ท่องหลายๆ เทียว) ท่านพร้อมที่จะพบกันพระเยซูหรือยัง? ถ้ายังท่านสามารถขอให้พระองค์เข้ามาในจิตใจของท่านเวลานี้ (ให้โอกาสบางคนที่พร้อมจะรับเชื่อ)

คำถามทบทวน

1. ผู้ได้รับการเปิดเผยเรื่องอนาคตจากพระธรรมวิวรณ์คือใคร? (ยอห์น)
2. ผู้ที่ได้อ่านพระธรรมวิวรณ์จะได้รับอะไร? (ความสุข วิวรณ์ 1:3)
3. คริสต์จักรที่รับคำชมหรือที่พระเยซูพอพระทัยคือคริสต์จักรอะไร? (คริสต์จักรสเมอรรันนาและฟีลาเดเฟีย)
4. เราจะมีชีวิตอย่างไรเพื่อเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า? (ให้ผู้เรียนตอบ)
5. ก่อนที่พระเยซูจะเสด็จมาจะเหตุการณอะไร? (มีผู้ต่อต้านพระคริสต์ สงคราม การก่อดารอาหารแผ่นดินไหว)
6. พระเยซูจะเสด็จมาวันไหน?
7. ใครคือผู้ที่จะได้รับบำเหน็จจากพระเยซูคริสต์? (ผู้ที่เชื่อและติดตามพระองค์จนวันสุดท้ายของชีวิต)

กิจกรรม

1. คำอธิษฐาน

เตรียม กระดาษ ดินสอ และดินสอสี

ขอให้เด็กๆ เทียนคำอธิษฐานขอพระคุณอาจจะเขียนเป็นคำกลอนหรือบทเพลงก็ได้ ขอให้บางคนเสนอผลงานตอนท้ายของการเรียนอาทิตย์นี้ ถ้ามีเวลาขอให้เขาระบายสีตกแต่งริมกระดาษให้สวยงาม แล้วนำไปติดไว้ที่บอร์ดปิดประกาศ

2. อธิบายถึงเรื่องสวรรค์

เตรียม อุปกรณ์เกี่ยวกับงานศิลปะและกระดาษ ขอให้เด็กๆ อธิบายถึงแผ่นดินสวรรค์ตามที่กล่าวไว้ในหนังสือวิวรณ์ 21:10-26, 22:1-5 และเขียนข้อท่องจำไว้บนภาพที่เขาทำด้วย

ในวิภรณ์บทที่ 2,3 พูดถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงพอพระทัยและไม่พอพระทัยในคริสตจักรทั้ง 7 วันนี้ให้เราสำรวจตัวเองว่าเรามีสิ่งใดที่ตรงกับทั้งสองหัวข้อบ้าง สำรวจแล้วให้ใช้เวลาอธิษฐานขอพระเจ้ายกโทษให้และช่วยให้เราทำในสิ่งที่พระเจ้าทรงพอพระทัย

สิ่งที่พระเจ้าพอพระทัย

รับใช้พระเจ้า
อดทน
รักคนที่ไม่น่ารัก
สัตย์ซื่อ
เชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้า
ทำตามที่พระเจ้าสอน
เป็นพยาน
อธิษฐานเสมอ
ไม่ปฏิเสธพระเจ้า
อ่านพระคัมภีร์ทุกวัน
ช่วยเหลือคนที่ลำบาก
ยิ้มแย้มแจ่มใส

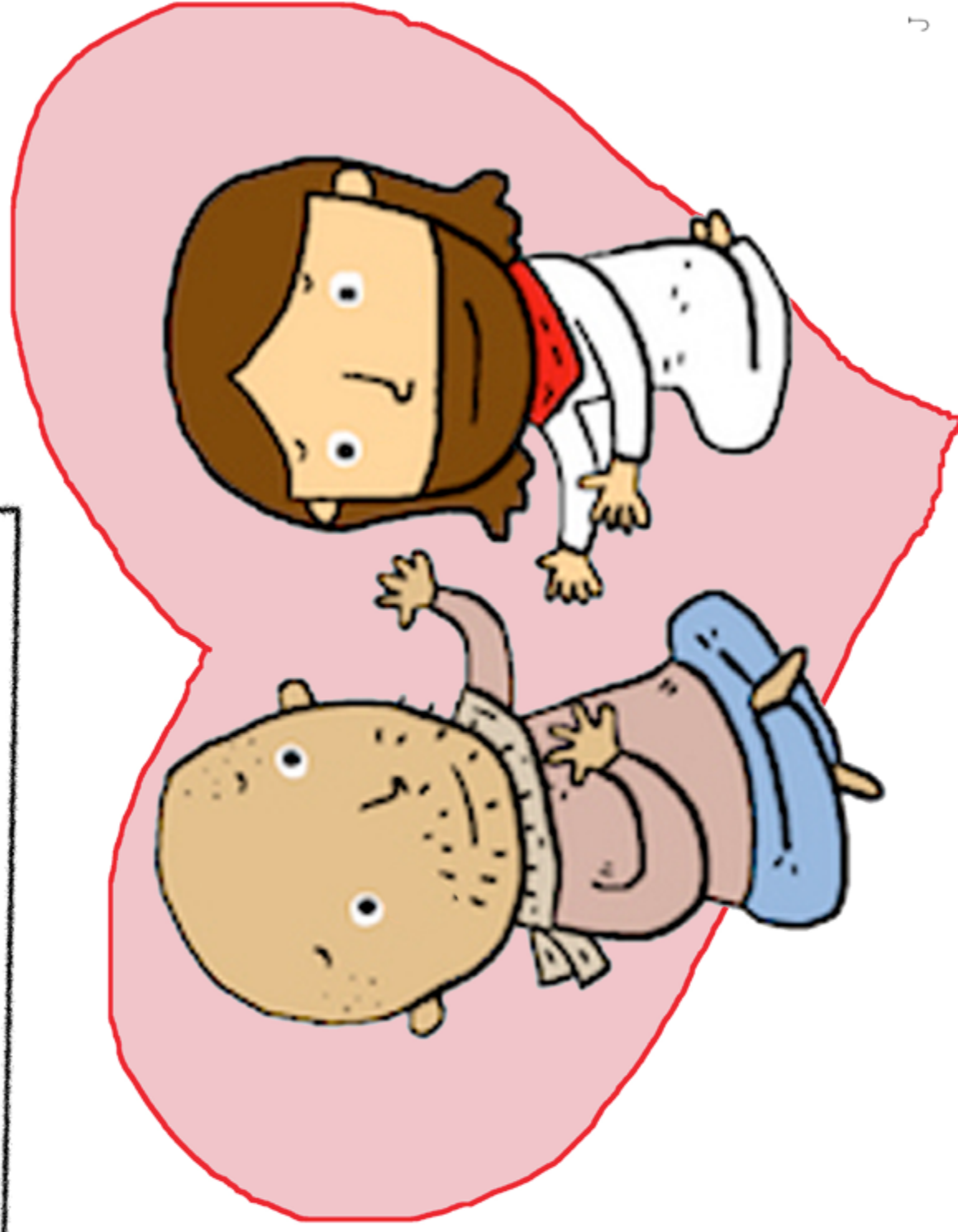

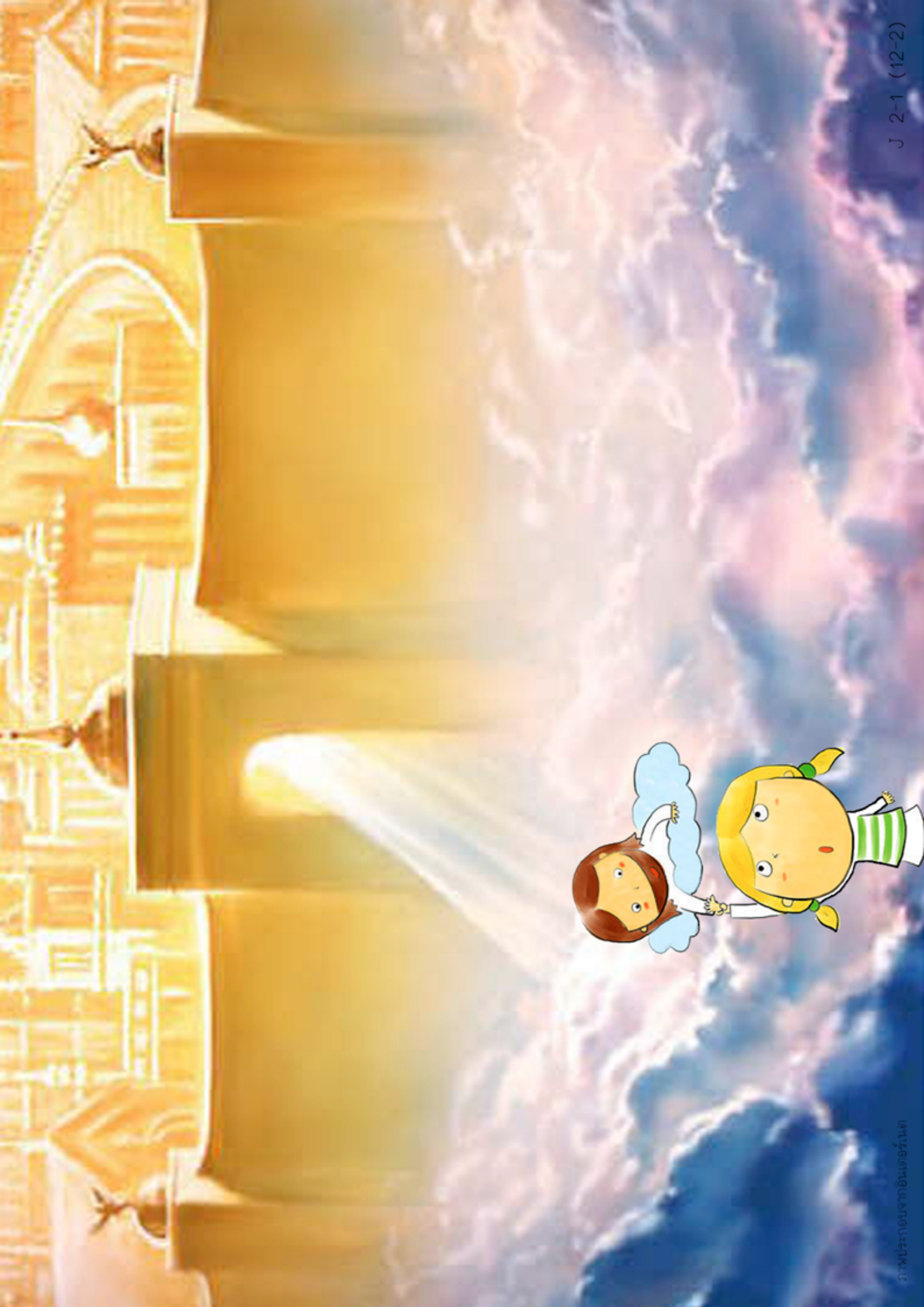
สิ่งที่พระเจ้าไม่พอพระทัย

เกียจคร้านไม่ทำงาน
เอาเปรียบเพื่อน
รู้สึกเฉยๆ กับพระเจ้า
ไม่ถวายสิบลด
ไม่ออกไปโบสถ์
เห็นด้วยเวลาเพื่อนทำผิด
เพราะกลัวเพื่อนไม่ชอบ
ไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่
พูดคำหยาบ
ไม่ตั้งใจเรียน
อยากได้ของๆ คนอื่น
ซึ่หงุดหงิด โมโหง่าย

ພຣະເຈົ້າໄຊຊຸກັດກາຍມອນ

|| ຜົນສວມຂອງຕໍ່ຈັຮຳຢາ

13

พระคัมภีร์กับเรา

เป้าหมาย เพื่อให้รู้ว่าพระวาทะของพระเจ้าเป็นแหล่งแห่งชีวิต หนุนใจให้เด็กๆ ปฏิบัติตามพระวาทะของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์ เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4-9, โยชูวา 1:8, สดุดี 119:9-16,105, 2 ทิโมธี 3:16-17

ข้อท่องจำ “พระวาทะของพระองค์เป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์ และเป็นความสว่างแก่มรรคาของข้าพระองค์” สดุดี 119:109

ข้อคิดสำหรับครู

บางทีอาจจะดูเหมือนว่าเป็นงานหนักเกินกำลังที่จะศึกษาพระคัมภีร์ตั้งแต่ปฐมกาลจนถึงวิวรณ์ในเทอมเดียว แต่เด็กวัยนี้ควรจะมีความเข้าใจเกี่ยวกับพื้นฐานและวัตถุประสงค์สำคัญของพระคัมภีร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าความสนใจเกี่ยวกับพระวาทะจะถูกจุดขึ้นและเด็กๆ จะได้รับการหล่อหลอมให้รักการศึกษาวาทะของพระเจ้า สิ่งสำคัญที่ควรเน้นก็คือ เด็กๆ ต้องมีความสัมพันธ์กับพระเยซูคริสต์อย่างแน่นแฟ้น

นำสู่บทเรียน

“พระคัมภีร์มีความสำคัญต่อฉันอย่างไร”

แบ่งเด็กเป็นกลุ่ม แจกกระดาษโปสเตอร์ให้กลุ่มละ 1 แผ่น ให้เด็กๆ ช่วยกันระดมความคิดว่า พระคัมภีร์มีความสำคัญต่อชีวิตของเด็กๆ อย่างไร เขียนสิ่งที่เด็กๆ คิดใส่กระดาษโปสเตอร์ เสร็จแล้วให้แต่ละกลุ่มออกมานำเสนอให้เพื่อนฟัง จากนั้นพาเด็กๆ อธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสำหรับพระคัมภีร์

บทเรียนจากพระคัมภีร์

ตลอดเทอมนี้เรามุ่งการเรียนรู้ไปที่เรื่องเดียวคือ พระวาทะของพระเจ้า (พระคัมภีร์) เราได้เรียนรู้เรื่องการเริ่มต้นของพระคัมภีร์ การปกป้องรักษาไว้จนถึงปัจจุบัน เราได้เห็นการแบ่งหมวดหนังสือในพระคัมภีร์ และหนังสือแต่ละเล่มที่อยู่หมวดเหล่านั้นมาแล้ว บทนี้เรามาศึกษาให้ลึกกลงไปว่าหนังสือแต่ละเล่มนี้สามารถช่วยเราในการดำเนินชีวิตคริสเตียนให้ถูกต้องได้อย่างไร

พระวาทะของพระเจ้ามีการเปรียบเทียบหลายสิ่งหลายอย่างไว้ และพระคัมภีร์เองก็เปรียบเทียบเหมือนบางสิ่งสำหรับเราเช่นกัน ในข้อท่องจำอาทิตย์นี้กล่าวว่า (แสดงภาพ 13-1) พระคัมภีร์เปรียบเหมือนคอมส่องเท้าและแสงสว่างสำหรับทางที่จะเดินไป (ท่องข้อท่องจำหลายๆ เที้ยว) เราเคยเดินไปตามทางที่มีดๆ ไหม? ความมืดทำให้เรามองไม่เห็นทางที่จะเดินโดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าไม่เคยเดินทางนั้นมาก่อน (เตรียมตะเกียงหรือไฟฉายไว้ ปิดไฟและม่านจนทั้งห้องมืด หลังจากนั้นจุดไฟตะเกียงหรือเปิดไฟฉายขึ้น) แสงสว่างส่องทางให้เรามองเห็นและเดินไปได้ เช่นเดียวกับพระวาทะของพระเจ้าซึ่งช่วยส่องทางในการดำเนินชีวิตของเรา ถ้าปราศจากพระวาทะของพระเจ้าการดำเนินชีวิตของเราจะต้องสะดุดล้มลงในความมืดฝ่ายจิตวิญญาณและหลงทางไป

ในแต่ละวันเราจะเจอเหตุการณ์ที่แปลกใหม่เสมอ การทดลองใหม่ๆ การตัดสินใจใหม่ ถ้าไม่มีพระวาทะของพระเจ้าคอยช่วยเราก็คงจะเป็นการยากที่เราจะรู้ว่าทางไหนผิดทางไหนถูก เมื่อต้องตัดสินใจในบางอย่างคำแนะนำในพระวาทะของพระเจ้าจะช่วยให้เราเห็นว่าควรจะไปทางไหนหรือควรจะทำอะไร ถ้าเราต้องการได้รับคำแนะนำจากพระวาทะเราก็ต้องอ่านพระคัมภีร์บ่อยๆ และจะยิ่งดีถ้ามีตารางการอ่านพระคัมภีร์ประจำวัน แม้แต่ในสมัยของโมเสสยังเห็นว่าการใช้เวลากับพระวาทะของพระเจ้าทุกๆ วันนั้นเป็นสิ่งสำคัญ

อ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 6:6-9 และโยชูวา 1:8 และถามคำถาม

คำถาม โมเสสบอกพ่อแม่ให้สั่งสอนพระวาทะแก่ลูกหลานบ่อยแค่ไหน?
เราจะตอบสนองต่อพระวาทะของพระเจ้าอย่างไร?

โมเสสเน้นว่าต้องสอนพระวาทะอย่างเอาใจใส่ทุกวัน ประเพณีของคนยิวในสมัยของโมเสสนั้นเขาจะเขียนคำที่สำคัญเกี่ยวกับคุณธรรมหรือความเชื่อลงบนหนังแกะผูกไว้ที่ข้อมือหรือที่หน้าผาก บนเสาหรือที่ประตูบ้าน ให้มองเห็นได้ง่ายและอ่านได้ตลอดเวลาเพื่อเตือนไม่ให้ลืม โมเสสต้องการให้ชนชาติอิสราเอลจดจำบัญญัติ 10 ประการของพระเจ้าโดยใช้วิธีเดียวกัน

ทุกวันนี้เราก็เตือนตัวเองไม่ให้ลืมด้วยวิธีคล้ายๆ กันคือ เขียนข้อพระคัมภีร์ไว้บนการ์ดเล็กๆ เพื่อท่องจำและสามารถนำติดตัวไปได้ทุกที่ หรือไม่ว่าจะมีรูปภาพเกี่ยวกับพระคัมภีร์แขวนไว้ที่ผนังบ้านภาพเหล่านี้ช่วยเตือนให้เราจดจำความจริงจากพระวาทะของพระเจ้าได้ทุกครั้งที่เรามองดู

ถ้าเราอ่านและถือรักษาพระวาทะของพระเจ้าไว้พระองค์ทรงสัญญาว่าเราจะพบความสำเร็จในชีวิต แต่ไม่ได้หมายความว่าเราจะเป็นคนร่ำรวย มีอำนาจ หรือมีชื่อเสียง แต่หมายความว่าพระเจ้าจะช่วยให้เราตัดสินใจอย่างถูกต้องและจัดเตรียมสิ่งที่จำเป็นให้แก่เราในทุกวัน

ในพระคัมภีร์ใหม่บอกว่าพระวจนะของพระเจ้าช่วยเราได้ในหลายทาง (อ่าน 2 ทิโมธี 3:16-17) (แสดงภาพ 13-2) พระธรรม 2 ทิโมธี 3:16-17 กล่าวว่า “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้าและเป็นประโยชน์ในการสอน ตักเตือน ว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีขึ้น และการอบรมในทางธรรม เพื่อคนของพระเจ้าจะพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง” จากพระคัมภีร์ตอนนี้พระวจนะมีประโยชน์ต่อเราใน 4 ด้านด้วยกัน 4 ด้านนั้นมีอะไรบ้าง? (ให้เด็กตอบ เขียนคำตอบบนกระดาน)

(แสดงภาพ 13-3) พระเยซูทรงอ้างข้อพระคัมภีร์เพื่อต่อสู้กับซาตานถึง 3 ครั้ง (เขียนข้อพระคัมภีร์ที่เยซูอ้างบนกระดาน) พระคัมภีร์ 3 ข้อที่พระเยซูใช้มาจากหนังสือเฉลยธรรมบัญญัติ (อ่าน เฉลยธรรมบัญญัติ 8:3 ,6:16, 6:13) เราจะใช้ข้อพระคัมภีร์สู้กับซาตานได้เราก็ต้องศึกษาและท่องจำพระวจนะให้ได้ก่อน ถ้าไม่ท่องจำเราก็ไม่มีอะไรไปสู้ ดังนั้น เราควรจะทำอย่างไรกับพระคัมภีร์ทุกอาทิตย์ อาทิตย์หนึ่งท่องหลายๆ ข้อก็ได้ เมื่อมารมาทดลองเราจะคิดถึงพระคำของพระเจ้าพระคำพระเจ้าจะช่วยป้องกันไม่ให้เราทำบาป เพราะพระวจนะของเจ้ามีพลังและฤทธิ์อำนาจ

เหตุผลสำคัญที่พระเจ้าประทานพระวจนะให้แก่เราคือเพื่อให้เรารู้จักความรักของพระองค์และบอกวิธีที่เราจะดี บำเหน็จคือ ชีวิตนิรันดร์ ได้อย่างไร แต่มีคนจำนวนมากในโลกนี้ที่ยังไม่รู้และไม่เข้าใจเรื่องท้าวประเสริฐนี้ ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ของเราที่จะประกาศและนำคนให้คนมารู้จักกับพระเยซูคริสต์ เราเรียกว่า การเป็นพยาน

เราจะเป็นพยานเรื่องของพระเจ้าให้คนอื่น ฟังได้ เราจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับพระวจนะให้ดีเสียก่อน ตัวอย่าง กิจการ 8:26-38 พระวิญญาณบริสุทธิ์นำฟีลิปให้ไปเป็นพยานกับซันที่ชาวเอธิโอเปีย ซันที่คนนี้กำลังอ่านพระวจนะของพระเจ้าและไม่เข้าใจ ฟีลิปมีโอกาได้เข้าไปอธิบายและบอกถึงเรื่องของพระเยซูแก่ซันที่คนนั้น เป็นเหตุทำให้เขาได้รับเชื่อ และรับบัพติศมาเพราะว่าฟีลิปได้อ่านและศึกษาพระวจนะของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์จึงสามารถให้เขาได้

การประกาศ

คนที่ยังไม่รู้จักพระเจ้าส่วนมากยังไม่เคยอ่านพระคัมภีร์ เมื่อเราเป็นพยานกับเขาเหล่านั้นเราควรจะมีพระคัมภีร์เล่มเล็กติดตัวไว้เสมอ ควรจะทำเครื่องหมายไว้ที่ข้อที่สำคัญในพระคัมภีร์เพื่อจะเปิดข้อเกี่ยวกับความรอด การหนุนใจ ความเชื่อได้อย่างรวดเร็ว วิธีการทำเครื่องหมายก็คือ หากกระดาษมาคั่นหน้าไว้ ใช้ดินสอสีขีดเส้นใต้ข้อนั้นไว้ และใส่เลขกำกับลำดับก่อนหลัง เพื่อสะดวกในการใช้และอ่านให้คนที่เราเป็นพยานฟัง

ด้านล่างนี้คือข้อพระคัมภีร์ที่สามารถใช้ในการเป็นพยานกับคนที่ไม่เชื่อได้ (ให้ครูเขียนบนกระดาน เพื่อให้เด็กๆ คัดลอกหรือจะถ่ายเอกสารแจกให้ทุกคนเพื่อนำไปใช้ หนุนใจให้เขาขีดเส้นใต้ข้อเหล่านี้ในพระคัมภีร์ส่วนตัวของเขาด้วย)

ข้อพระคัมภีร์ที่สามารถใช้ในการเป็นพยาน (ไม่จำเป็นต้องเปิดทุกข้อ ให้ดูว่าข้อใดเหมาะที่จะพูดในช่วงเวลานั้น)

1 ยอห์น 4:9	ยอห์น 3:16
โรม 3:26	ยากอบ 4:17
โรม 6:23	โรม 5:8
เอเฟซัส 2:8-9	ยอห์น 1:12
โรม 10:9	1 เปโตร 2:24
กิจการ 3:19	กิจการ 16:31

นอกจากจะขีดเส้นใต้ข้อพระคัมภีร์แล้วจะต้องท่องข้อเหล่านี้ให้ได้ด้วยเพราะบางทีอาจจะมีโอกาสเป็นพยานโดยไม่ได้นำพระคัมภีร์ติดตัวไปด้วย ถ้าเราท่องจำไว้เราก็สามารถที่จะพูดข้อพระคัมภีร์ที่ท่องไว้ได้เสมอ หน้าที่สำคัญของคริสเตียนคือ การบอกเรื่องของความรอดแก่ทุกคน ให้แต่ละคนคิดถึงบางคนที่ยังไม่รู้จักพระเจ้าและอธิษฐานขอพระเจ้าช่วยเราในการเป็นพยานกับคนเหล่านั้นเพื่อนำเขาพบกับความรอดในพระเยซูคริสต์

ผู้เขียนสวดได้แนะนำไว้ว่า “ข้าพระองค์ได้ละสมพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้าพระองค์เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์” สวด 119:11

กิจกรรม

1. ขีดเส้นใต้ข้อพระคัมภีร์

เตรียม พระคัมภีร์ใหม่ ไม้บรรทัด ปากกา (ถ้าเป็นไปได้ทุกคนควรมีพระคัมภีร์ใหม่ฉบับกระเป่าติดตัวอยู่เสมอ บางคริสตจักรอาจจะมีแจก)

ให้ขีดเส้นใต้ข้อพระคัมภีร์ต่างๆ ที่จะใช้เมื่อเป็นพยานกับคนอื่น ให้ครูเขียนข้อพระคัมภีร์บนกระดานเพื่อให้ขีดเส้นใต้ในพระคัมภีร์ส่วนตัวของเรา

2. ทบทวนเกมส์ต่างๆ ที่เล่นตลอดเทอมนี้ เช่น โดมิโน บัตรคำ

การสร้างนิสัยที่ดีอย่างหนึ่งคือ การศึกษาพระคัมภีร์ประจำวัน ในบทที่หนึ่งมีคำแนะนำเรื่องการอ่านพระคัมภีร์ ซึ่งถ้าเด็กๆ ได้ทำตามคำแนะนำนั้นมาถึงวันนี้ก็คงจะมีนิสัยที่รักการศึกษาพระคัมภีร์เป็นแน่

คำแนะนำสำหรับการศึกษาพระคัมภีร์

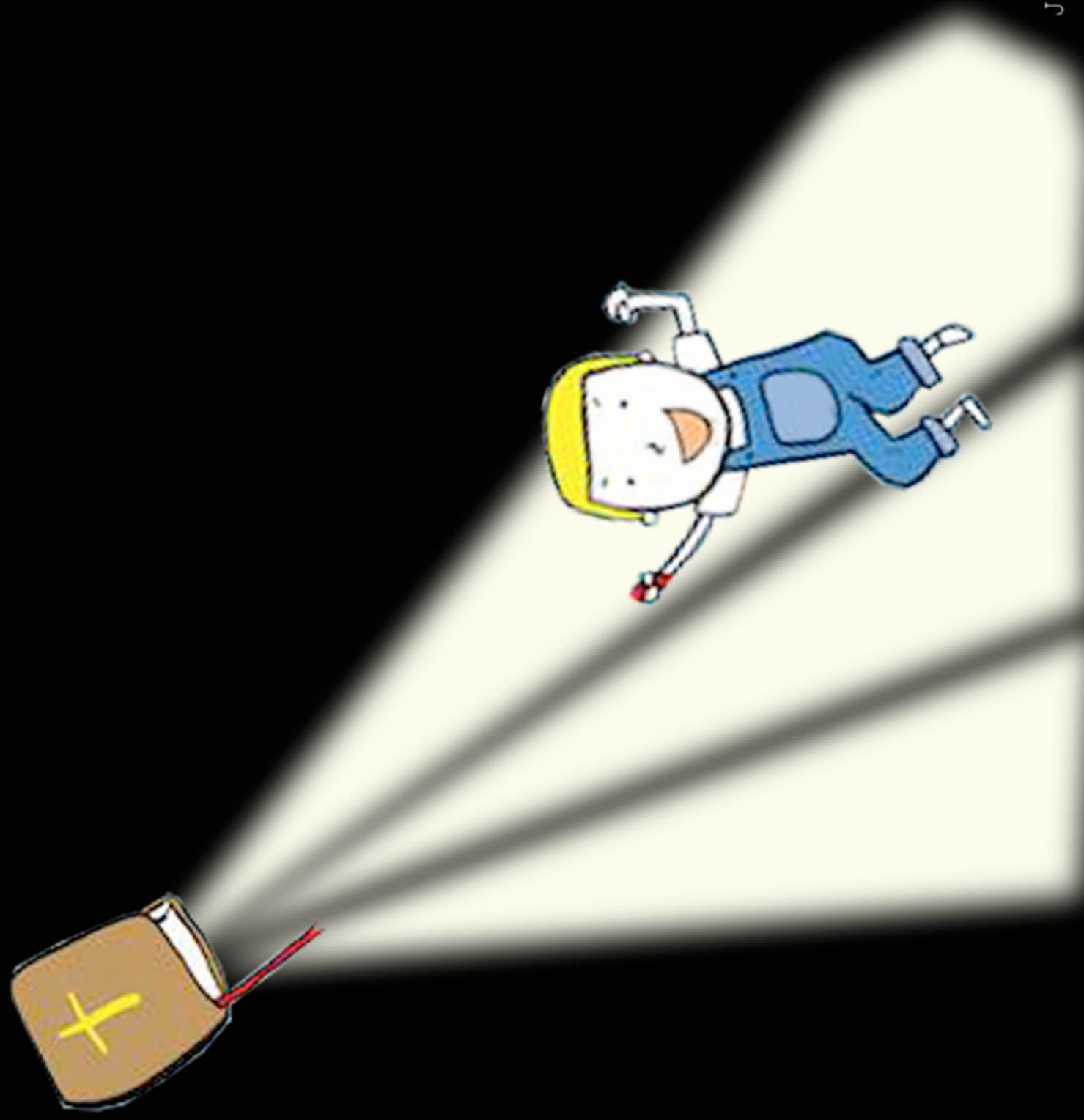
อธิษฐานก่อนอ่าน

ก่อนที่จะอ่านพระคัมภีร์ประจำวัน ควรอธิษฐานขอให้พระเจ้าตรัสกับเราผ่านทางพระวจนะของพระองค์ พระคัมภีร์ไม่เหมือนหนังสือทั่วไป เพราะนี่คือหนังสือที่ถูกเขียนขึ้นด้วยการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะช่วยให้มนุษย์ได้รู้และเข้าใจเรื่องการทรงสร้างของพระเจ้า ตลอดจนคำแนะนำสำหรับการดำเนินชีวิตในแต่ละวันของเรา

เน้นข้อความสำคัญ

เมื่อเราอ่านแล้วเจอข้อความที่ชอบหรือพระเจ้าพูดกับเราน้องๆ ควรจะหาดินสอสี หรือปากกาเน้นข้อความมาขีดข้อความนั้นไว้ เพื่อเวลาที่เราต้องการจะเปิดหาข้อความนี้จะได้เด่นชัดและมองเห็นได้ง่าย เราสามารถนำข้อความที่เราชอบไปหนุนใจเพื่อนได้ด้วย

พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า
และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว
การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม
เพื่อคนของพระเจ้าจะพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง

2 ทิโมธี 3:16-17

ทดสอบความเข้าใจ

เตรียมไว้สำหรับวัดผลการความเข้าใจของเด็กๆ ครูสามารถใช้ข้อสอบเพื่อทดสอบก่อนการสอนเพื่อวัดพื้นฐานความรู้ความเข้าใจของเด็กๆ หรือจะใช้ทดสอบเพื่อวัดผลเมื่อเรียนจบแล้วก็ได้ ใช้ควรจะอธิบายให้เด็กๆ ทราบว่า นี่คือการทดสอบความเข้าใจเรื่องพระเจ้า ไม่ใช่การสอบที่มีคะแนนหรือวัดว่าใครเก่งใครไม่เก่ง แต่เพื่อจะช่วยให้เด็กรู้จักและเข้าใจในพระเจ้ามากขึ้นเท่านั้นเอง

วงกลมรอบข้อที่ถูกต้อง

1. หมวดแรกของพระคัมภีร์เดิมเรียกว่าอะไร
 - ก. หมวดคำสั่งของพระเจ้า
 - ข. หมวดบัญญัติ 10 ประการ
 - ค. หมวดธรรมบัญญัติ
2. พระเจ้าประทานธรรมบัญญัติแรกให้แก่ใคร?
 - ก. อับราฮัม
 - ข. โนอาห์
 - ค. โมเสส
3. หนังสือพระคัมภีร์เดิมส่วนใหญ่วิทยานเป็นภาษาอะไร?
 - ก. กรีก
 - ข. ฮีบรู
 - ค. อังกฤษ
4. พระเยซูใช้พระคัมภีร์ใดเมื่อทรงมีชีวิตรอยู่ในโลกนี้?
 - ก. พระคัมภีร์เดิม
 - ข. พระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่
 - ค. หนังสือธรรมบัญญัติเท่านั้น

5. คนที่แปลพระคัมภีร์เป็นภาษาไทยคนแรกคือใคร?
- ก. นางแอนน์ จีส์สัน
 - ข. ศ.จ.คาร์ล กู็ตส์ลาฟ
 - ค. วิคคิลิฟ
6. “พระคัมภีร์ฉบับล่าสุต” ต้องใช้เวลากี่ปีในการปรับปรุงแก้ไข?
- ก. 7 ปี
 - ข. 17 ปี
 - ค. 13 ปี
7. หนังสือใน “หมวดธรรมบัญญัติ”มีกี่เล่ม?
- ก. 5เล่ม
 - ข. 9เล่ม
 - ค. 6เล่ม
8. คำว่า “ปฐมกาล” หมายความว่าอะไร?
- ก. กฎบัญญัติ
 - ข. ตั้งแต่เริ่มแรก
 - ค. แท้จริง
9. หนังสือประวัติศาสตร์บอกถึงประวัติศาสตร์ของประเทศอะไร?
- ก. กรีซ
 - ข. โรมัน
 - ค. อิสราเอล
10. ใครคือกษัตริย์ 3 องค์แรกของอิสราเอล
- ก. เฮลียาห์,เฮลีซา,เฮสรา
 - ข. ซาอูล,ดาวิด,ซาโลมอน
 - ค. ซามูเอล,เรโหโบอัม,โยชูวา
11. คำว่า “สดุดี” หมายความว่าอย่างไร?
- ก. บทกถอน
 - ข. บทเพลง
 - ค. คำอธิษฐาน
12. ใครเป็นผู้เขียนหนังสือสุภาษิต?
- ก. ดาวิด
 - ข. โมเสส
 - ค. ซาโลมอน

13. ทำไมจึงเรียกหนังสือผู้พยากรณ์ 5 เล่มแรกว่าหนังสือผู้พยากรณ์ใหญ่?
- เพราะว่าสำคัญมาก
 - เพราะว่ามีข้อความยาวกว่า
 - เพราะว่าผู้เขียนเป็นใหญ่ในกองทัพอิสราเอล
14. หัวข้อใหญ่ของหนังสืออิสยาห์คืออะไร?
- การเสด็จกลับมาของพระคริสต์
 - การสิ้นยุค
 - อิสราเอลหนีออกจากอียิปต์
15. ผู้พยากรณ์คนใดเขียนหนังสือผู้พยากรณ์ที่สั้นที่สุด?
- โอบาดีห์
 - โยนาห์
 - โยเอล
16. หนังสือผู้พยากรณ์น้อยเล่มใดที่พยากรณ์ถึงสถานที่บังเกิดของพระเยซู?
- มาลาคี
 - มีคาห์
 - อาโมส
17. คำว่า “พระกิตติคุณ” หมายความว่าอย่างไร?
- เรื่องของพระเยซู
 - หนังสือ
 - ข่าวดี
18. หนังสือ 2 เล่มใด ที่บันทึกเชื้อสายของพระเยซู?
- มัทธิวและลูกา
 - มาระโกและยอห์น
 - โรมและยอห์น
19. ใครที่ข่มเหงพวกคริสเตียนก่อนกลับใจ?
- เปาโล
 - เปโตร
 - โรมัส
20. วันที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาตรงกับงานเลี้ยงเทศกาลอะไรของคนยิว?
- เทศกาลอยู่เพิง
 - เทศกาลปัสกา
 - เทศกาลเพ็นเทคอสต์

21. จดหมายฝากคืออะไร?
- ก. ชื่อของอัครสาวก
 - ข. จดหมายที่อัครสาวกเขียนถึงบางคนหรือถึงบางกลุ่มเพื่อจุดประสงค์บางอย่าง
 - ค. รายชื่อของคริสเตียนในเยรูซาเล็ม
22. ใครเป็นคนเขียนจดหมายเป็นส่วนใหญ่?
- ก. เปโตร
 - ข. ยอห์น
 - ค. เปาโล
23. ใครเป็นผู้เขียนหนังสือวิวรณ์?
- ก. ยอห์น
 - ข. มัทธีว
 - ค. เปาโล
24. ในวิวรณ์บทที่ 2-3 พูดถึงคริสตจักรกี่แห่ง?
- ก. 7 แห่ง
 - ข. 12 แห่ง
 - ค. 3 แห่ง
25. สดุดี 119:105 กล่าวว่าพระคำของพระเจ้าเปรียบเสมือน?
- ก. หินและป้อม
 - ข. ตะเกียงและแสงสว่าง
 - ค. โฉลและดาบ
26. เมื่อมารทดลองพระเยซูต่อผู้ใด?
- ก. เรียวทูตสวรรค์มาช่วย
 - ข. อ่างพระวณะของพระเจ้า
 - ค. ฟ้าปได้ซาตานจากยอพระวิหาร

លេខរៀនសរុប

1. គ
2. គ
3. ឃ
4. ក
5. ក
6. គ
7. ក
8. ឃ
9. គ
10. ឃ
11. ឃ
12. គ
13. ឃ
14. ក
15. ក
16. ឃ
17. គ
18. ក
19. ក
20. គ
21. ឃ
22. គ
23. ក
24. ក
25. ឃ
26. ឃ

